

OSNUTEK ZA JAVNO OBRAVNAVO

ZAKON o visokem šolstvu (ZViS)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja statusna vprašanja visokošolskih zavodov, pogoje za opravljanje visokošolske dejavnosti, opredeljuje javno službo v visokem šolstvu in ureja način njenega financiranja.

(2) S tem zakonom se urejajo tudi statusna vprašanja članic univerz, katerih dejavnost je potrebna za uresničevanje visokošolske dejavnosti (npr. knjižnice, inštituti, študentski domovi).

2. člen (temeljna načela)

(1) Visokošolska dejavnost temelji na načelih akademske svobode in institucionalne avtonomije, kakovosti izobraževanja in odličnosti raziskovanja, umetniške dejavnosti ter inovativnosti, povezovanju in sodelovanju z družbo in z mednarodnim okoljem.

(2) Visokošolska dejavnost je organizirana skladno z načeli etičnosti, preglednosti in odprtosti, enakih možnosti, trajnostnosti ter družbene odgovornosti. Usmerjena je k doseganju ciljev družbenega, gospodarskega, tehnološkega in trajnostnega razvoja Republike Slovenije.

3. člen (pomen v zakonu uporabljenih izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

- študijski program je študijski program za pridobitev izobrazbe in študijski program za izpopolnjevanje, ki ga je akreditirala Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu oziroma druga akreditacijska agencija, vpisana v Evropski register za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu (EQAR);
- akreditacija in evalvacija sta postopka, ki zajemata celovito in poglobljeno presojo kakovosti visokošolskih zavodov in študijskih programov, ki ju izvaja Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu ali druga akreditacijska agencija, vpisana v Evropski register za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu (EQAR);
- smer akreditiranega študijskega programa predstavlja prvi nivo členitve študijskega programa na večjo vsebinsko zaokroženo enoto, kadar se predmetnik razveji v vsebine, povezane s stroko, znanstveno ali umetniško disciplino ali njenim delom, na istem ali drugem področju KLASIUS, v katerega je razvrščen celoten študijski program;
- KLASIUS je klasifikacija vrst in področij izobraževalnih aktivnosti/izidov, skladno z uredbo, ki ureja uvedbo in uporabo klasifikacijskega sistema izobraževanja in usposabljanja;
- Frascati klasifikacija določa način zbiranja in poročanja podatkov o raziskavah in je opredeljena v priločniku Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD);
- SICRIS je elektronska zbirka podatkov o raziskovalni dejavnosti v Republiki Sloveniji;
- ISCED je mednarodna standardna klasifikacija izobraževanja, kot jo določi Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (UNESCO);
- javna listina o zaključenem izobraževanju je diploma, potrdilo in mikrodokazilo;
- status študenta pomeni pravice in obveznosti študenta v času študija pri opravljanju študijskih obveznosti in uveljavljanje drugih pravic neposredno izhajajočih iz naslova statusa študenta, zagotovljenih po tem zakonu in drugih predpisih;
- koncesija pomeni dodelitev sredstev iz proračuna Republike Slovenije za izvajanje javne službe zasebnih univerz in samostojnih visokošolskih zavodov;

- redno napredovanje pomeni dokončanje študija v času trajanja študijskega programa za pridobitev izobrazbe, ob upoštevanju podaljšanja statusa študenta iz druge alineje tretjega odstavka 111. člena tega zakona ter tretjega in četrtega odstavka 112. člena tega zakona;
- vzporedni študij je hkratni vpis v dva ali več študijskih programov za pridobitev izobrazbe na isti stopnji.

4. člen (vrste visokošolskih zavodov)

Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole.

5. člen (univerze)

(1) Univerza zagotavlja razvoj znanosti, strokovnosti in umetnosti ter prek fakultet, umetniških akademij ali visokih strokovnih šol v izobraževalnem procesu posreduje spoznanja z več znanstvenih oziroma umetniških področij ali disciplin.

(2) Univerza lahko izvajanje znanstvenoraziskovalnih in študijskih programov organizira tudi neposredno.

(3) Pri izvajanju svojega poslanstva univerze sodelujejo z gospodarstvom in negospodarstvom, z lokalnim okoljem, z državljani in javnostjo, skrbijo za prenos znanja v družbo ter izvajajo različne oblike vseživljenjskega učenja in inovacijsko dejavnost.

6. člen (fakultete in umetniške akademije)

(1) Fakulteta opravlja pretežno znanstvenoraziskovalno in izobraževalno dejavnost s področij ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih znanstvenih disciplin in skrbi za njihov razvoj.

(2) Umetniška akademija opravlja pretežno umetniško in izobraževalno dejavnost s področij ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih umetniških disciplin in skrbi za njihov razvoj.

7. člen (visoke strokovne šole)

(1) Visoka strokovna šola opravlja izobraževalno dejavnost s področja ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih strok in skrbi za njihov razvoj.

(2) Visoka strokovna šola lahko opravlja tudi raziskovalno oziroma umetniško dejavnost, če je tako določeno z ustanovitvenim aktom.

8. člen (avtonomija javne univerze)

(1) Univerza je znanstvenoraziskovalni, umetniški in izobraževalni visokošolski zavod s posebnim položajem.

(2) Univerza, ki jo je ustanovila Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: javna univerza), deluje po načelih avtonomije, ki je zagotovljena z Ustavo Republike Slovenije in ki ji zagotavlja predvsem:

- svobodo raziskovanja, umetniškega ustvarjanja in posredovanja znanja,
- samostojno urejanje notranje organizacije in delovanja s statutom v skladu z zakonom,

- sprejemanje meril za izvolitev v naziv visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev,
- volitve v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev,
- izbiro visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev za zasedbo delovnih mest,
- izdelavo in sprejem študijskih in znanstvenoraziskovalnih programov, določanje študijskega režima ter določanje oblik in obdobja preverjanja znanj študentov,
- podeljevanje strokovnih, znanstvenih in umetniških naslovov v skladu z zakonom ter podeljevanje častnega doktorata in naziva zaslužni profesor,
- volitve, imenovanja in odpoklic organov v skladu s statutom in drugimi akti,
- odločanje o oblikah sodelovanja z drugimi organizacijami,
- upravljanje s premoženjem v skladu z namenom, za katerega je bilo pridobljeno.

9. člen (javni interes)

Visokošolsko izobraževanje, ki ga v obliki javnoveljavnih študijskih programov izvajajo visokošolski zavodi v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom, je v javnem interesu.

10. člen (javna služba)

(1) Javna služba v visokem šolstvu obsega izobraževalne, znanstvenoraziskovalne, umetniške in podporne dejavnosti in jo neposredno ali preko svojih članic izvajajo javne univerze in visokošolski zavodi za koncesionirane študijske programe.

(2) Izobraževalna dejavnost, ne glede na način izvajanja, obsega študijske programe za pridobitev izobrazbe prve, druge in tretje stopnje.

(3) Znanstvenoraziskovalno dejavnost opredeljuje zakon, ki ureja znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost.

(4) Umetniška dejavnost obsega umetniško ustvarjanje na področju izobraževalnega in raziskovalnega dela v okviru umetniških disciplin, katerega rezultati so javno dostopni.

(5) Podporne dejavnosti so knjižnična, informacijska, administrativna, tehnična, strokovna in upravljavska dejavnost, dejavnost študentskih domov, spodbujanje športno gibalnih aktivnosti in splošnega zdravega in trajnostnega življenjskega sloga študentov in zaposlenih ter druge podporne dejavnosti.

11. člen (financiranje javne službe)

Javna služba v visokem šolstvu je financirana iz javnih virov, iz nejavnih virov pa, če tako določa ta zakon.

12. člen (druge dejavnosti)

(1) Javna univerza lahko neposredno ali preko svojih članic poleg dejavnosti javne službe opravlja tudi druge dejavnosti, povezane z dejavnostmi iz prvega odstavka 10. člena tega zakona, ki pomenijo prodajo blaga in storitev na trgu. Opravljanje drugih dejavnosti iz tega odstavka ne sme posegati v obseg in kakovost zagotavljanja javne službe.

(2) Kadar javna univerza oziroma njena članica opravlja druge dejavnosti, mora biti cena določena tako, da so vanjo všteti vsi stroški, ki so povezani s prodajo blaga in storitev na trgu in se nanašajo na izdatke za blago in storitve, investicije in investicijsko vzdrževanje, amortizacijo in stroške dela.

(3) Javna univerza oziroma njena članica prihodke in odhodke javne službe ter tržne dejavnosti vodi ločeno v skladu z veljavnimi finančnimi predpisi.

(4) Presežek prihodkov nad odhodki, ustvarjen z drugimi dejavnostmi, ki ga javna univerza oziroma njena članica izračuna v skladu z zakonom, ki ureja fiskalno pravilo, in zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, mora javna univerza voditi ločeno. Presežek prihodkov nad odhodki, ki se ugotovi v skladu z zakonom iz prejšnjega stavka, mora javna univerza nameniti za izvajanje in razvoj dejavnosti.

(5) Presežka odhodkov nad prihodki, ustvarjenega z drugimi dejavnostmi, javna univerza ne sme poravnati iz sredstev javne službe. O načinu poravnave tega primanjkljaja odloča ustanovitelj na predlog upravnega odbora javne univerze.

(6) Določbe četrtega odstavka in prvega stavka petega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za visokošolske zavode s koncesijo v delu dodeljene koncesije.

13. člen (izobraževanje pod enakimi pogoji)

(1) Državljeni Republike Slovenije imajo pravico do izobraževanja na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji.

(2) Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja, in Slovenci brez slovenskega državljanstva, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja, se lahko na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji izobražujejo pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

(3) Državljeni članic Evropske unije imajo pravico do izobraževanja na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

(4) Tuji državljani se lahko izobražujejo na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije pod pogojem, da se uporablja načelo vzajemnosti, ali pod pogojem, da so v Republiki Sloveniji dokončali srednješolsko izobraževanje in opravili maturo, tako kot določa 51. člen tega zakona, ali pod pogojem, da imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in so sami ali vsaj eden od njihovih staršev ali skrbnikov do začetka izbirnega postopka rezidenti Republike Slovenije za davčne namene.

(5) Visokošolski zavodi zagotavljajo enako obravnavo ne glede na narodnost, raso ali etnično poreklo, nacionalno in socialno poreklo, spol, zdravstveno stanje, invalidnost, vero ali prepričanje, starost, spolno usmerjenost, družinsko stanje, premoženjsko stanje ali drugo osebno okoliščino.

(6) Podrobnejše pogoje v zvezi s številom prostih vpisnih mest, plačilom šolnine, bivanjem v študentskih domovih ter drugimi pravicami in dolžnostmi študentov v skladu s tem zakonom za izobraževanje oseb iz drugega in četrtega odstavka tega člena in za tujce določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

14. člen (spodbujanje spoštovanja načela enakosti spolov ter prepoved spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja v visokem šolstvu)

(1) Visokošolski zavodi zagotavljajo spoštovanje načela enakosti spolov pri izvajanju visokošolske dejavnosti ter ustvarjajo okolje, v katerem se spoštuje in varuje dostojanstvo vseh oseb, ki so v kakršnikoli vlogi vključene v procese visokošolske dejavnosti na visokošolskem zavodu.

(2) Med osebe iz prejšnjega odstavka sodijo osebe, ki so zaposlene na visokošolskem zavodu ali na visokošolskem zavodu opravljajo pedagoško dejavnost na podlagi civilno pravnih pogodb, in osebe, ki na visokošolskem zavodu opravljajo študijske obveznosti.

(3) Visokošolski zavodi zagotavljajo spoštljivo, dostojno in varno okolje tudi za druge osebe, ki na visokošolskem zavodu opravljajo začasno ali občasno delo ali na njem izvajajo praktično usposabljanje študentov, ter za osebe, ki na visokošolskem zavodu opravljajo delo na podlagi civilnopravnih pogodb oziroma so kako drugače vključene v izobraževanje, delovni proces ali v siceršnjo dejavnost visokošolskega zavoda. Visokošolski zavodi pri izvajanju svojih dejavnosti zagotavljajo spoštovanje načela enakosti spolov skladno s svojimi načrti za enakost spolov.

(4) Vsakdo ima pravico do varnega študijskega oziroma delovnega okolja z ničelno toleranco do spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja.

(5) Prepovedano je spolno in drugo nadlegovanje. Spolno nadlegovanje je kakršnakoli oblika neželenega verbalnega, neverbalnega ali fizičnega ravnanja ali vedenja spolne narave z učinkom ali namenom prizadeti dostojanstvo osebe, zlasti kadar gre za ustvarjanje zastraševalnega, sovražnega, ponižujočega, sramotilnega ali žaljivega okolja. Nadlegovanje je vsako neželjeno vedenje, povezano s katerokoli osebnostno okoliščino, z učinkom ali namenom prizadeti dostojanstvo osebe ali ustvariti zastraševalno, sovražno, ponižujoče, sramotilno ali žaljivo okolje.

(6) Odklonitev ravnanj in vedenj iz prejšnjega odstavka ne sme biti razlog za kakršnokoli diskriminacijo.

15. člen **(učni jezik)**

(1) Učni jezik na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji je slovenski. Študent v Republiki Sloveniji ima pravico, da se na visokošolskih zavodih izobražuje in izpopolnjuje v slovenskem jeziku.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko visokošolski zavod v Republiki Sloveniji v tujem jeziku izvaja:

- študijske programe tujih jezikov,
- študijske programe, če jih izvaja tuj visokošolski zavod v skladu z drugim oziroma tretjim odstavkom 45. člena tega zakona,
- skupne študijske programe s tujimi visokošolskimi zavodi,
- dele študijskih programov, ki jih izvajajo gostujoči visokošolski učitelji iz tujine ali če je vanje vpisano večje število tujih študentov,
- dele študijskih programov, ki so namenjeni mednarodni izmenjavi študentov,
- študijske programe in dele študijskih programov, če se na visokošolskem zavodu hkrati izvajajo tudi v slovenskem jeziku.

(3) Če je ne glede na prejšnji odstavek študijski program ali del študijskega programa akreditiran za izvajanje samo v tujem jeziku, mora biti vanj vpisanim študentom omogočeno spremljanje študijskih vsebin v slovenskem jeziku.

(4) Visokošolski zavod s statutom podrobneje opredeli področja, pogoje in način izvajanja študijskih programov in delov študijskih programov v tujem jeziku.

(5) Visokošolski zavodi skrbijo za razvoj slovenščine kot strokovnega oziroma znanstvenega jezika tako, da z izdelano strategijo rabe slovenskega jezika vzpodbujajo njegovo rabo pri objavljanju znanstvenih, strokovnih in poljudno znanstvenih del, objavljanju preglednih znanstvenih del in objavljanju terminoloških slovarjev kot samostojnih publikacij ali dodatka k drugim publikacijam. Visokošolski zavodi preverjajo uresničevanje strategije v okviru rednih samoevalvacij.

(6) Tujcem in Slovencem brez slovenskega državljanstva se omogoči učenje slovenščine.

II. STATUSNA OPREDELITEV VISOKOŠOLSКИH ZAVODOV, ČLANIC UNIVERZ IN ŠTUDENTSKIH DOMOV

16. člen (ustanovitev zavoda)

- (1) Visokošolski zavod iz 4. člena tega zakona in študentski dom lahko ustanovijo domače in tuje fizične in pravne osebe.
- (2) Za opravljanje javne službe v visokem šolstvu Republika Slovenija ustanavlja javne univerze.
- (3) Samostojni visokošolski zavodi so fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole.
- (4) Visokošolski zavodi iz prejšnjega odstavka so pravne osebe zasebnega prava.
- (5) Pravne osebe zasebnega prava so tudi univerze, ki jih ni ustanovila Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: zasebna univerza).
- (6) Ne glede na zakon, ki ureja javne finance, lahko javna univerza okviru svoje dejavnosti ter po poprejšnjem soglasju ustanovitelja ustanovi zavod, kot pravno osebo zasebnega prava, gospodarsko družbo, ustanovo ali drugo pravno osebo.

17. člen (pravna subjektiviteta univerze in članic)

- (1) Univerza je pravna oseba.
- (2) Javna univerza je posredni uporabnik proračuna in ima odprt podračun v sistemu enotnega zakladniškega računa države.
- (3) V okviru univerze iz prvega odstavka tega člena se ustanovijo fakultete in umetniške akademije, lahko pa tudi visoke strokovne šole in druge članice univerze, kot jih določa drugi odstavek 1. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: članice univerze). Članice univerze se kot del subjekta vpisa vpišejo v sodni register kot pravnoorganizacijska oblika »članica univerze«.
- (4) Univerza nastopa v pravnem prometu samostojno, v svojem imenu in za svoj račun.
- (5) V pravnem prometu lahko nastopa v svojem imenu in za svoj račun, in v tem delu uveljavlja svojo pravno in poslovno sposobnost, tudi članica univerze, če opravlja dejavnosti, ki pomenijo prodajo blaga in storitev na trgu iz 12. člena tega zakona. Prihodek, ustvarjen iz opravljanja teh dejavnosti, v celoti pripade članici univerze, ki ga je ustvarila. Članica univerze s prihodkom iz prejšnjega stavka razpolaga v skladu z 12. členom tega zakona. Univerza in ustanovitelj za te obveznosti članice univerze ne odgovarjata.
- (6) Članica javne univerze lahko v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, pri opravljanju dejavnosti iz 10. in 12. člena tega zakona samostojno vodi postopke javnih naročil ter prevzema vse pravice in obveznosti iz tega naslova.
- (7) Javna univerza lahko za sredstva članic univerze, pridobljena iz naslova izvajanja dejavnosti iz 12. člena tega zakona, odpre ločene podračune znotraj sistema enotnega zakladniškega računa države.
- (8) Medsebojna razmerja med univerzo in njenimi članicami se podrobneje uredijo z aktom o ustanovitvi univerze in s statutom univerze.

18. člen **(mednarodna zveza univerz)**

(1) Mednarodno zvezo univerz s sedežem v Republiki Sloveniji na podlagi pisnega sporazuma ali pogodbe ustanovita vsaj ena univerza, ustanovljena skladno s tem zakonom, in vsaj ena univerza s sedežem zunaj Republike Slovenije, akreditirana v državi, kjer ima sedež. Skupaj s prej opredeljenima univerzama so lahko ustanoviteljice mednarodne zveze univerz tudi druge univerze, druge zveze univerz ali univerzitetne mreže, visokošolske in raziskovalne organizacije s sedežem v Republiki Sloveniji ali zunaj nje. Javne univerze za ustanovitev mednarodne zveze univerz potrebujejo soglasje Vlade Republike Slovenije.

(2) Ob ustanovitvi mednarodne zveze univerz s sedežem v Republiki Sloveniji po pravu Republike Slovenije, statut ali drug temeljni akt te mednarodne zveze univerz vsebuje vse, kar mora po zakonu urejati akt ustanovitve zavoda. Mednarodna zveza univerz iz tega odstavka se vpiše v register, ki ga vodi sodišče, skladno s predpisi o sodnem registru, na podlagi sporazuma oziroma pogodbe o ustanovitvi in statuta oziroma drugega temeljnega akta mednarodne zveze univerz.

(3) Mednarodna zveza univerz iz prejšnjega odstavka je univerza po tem zakonu ne glede na izpolnjevanje pogojev za ustanovitev univerze.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek ima mednarodna zveza univerz iz drugega odstavka tega člena organe, ki jih določata sporazum ali pogodba o njeni ustanovitvi in statut ali drug temeljni akt te zveze. Pri upravljanju mednarodne zveze univerz iz drugega odstavka tega člena imajo študenti pravice, ki jih določata sporazum ali pogodba o njeni ustanovitvi in statut ali drug temeljni akt te zveze.

(5) Mednarodna zveza univerz s sedežem v Republiki Sloveniji za svoje delovanje ne more prejemati sredstev iz proračuna Republike Slovenije, namenjenih za študijsko dejavnost javnih univerz ter zasebnih univerz in samostojnih visokošolskih zavodov za koncesionirane študijske programe, ter investicije v visokem šolstvu. Mednarodna zveza univerz s sedežem v Republiki Sloveniji za svoje delovanje lahko na podlagi programa dela, h kateremu da soglasje vlada, prejema sredstva iz proračuna Republike Slovenije.

(6) V primeru prenehanja obstoja mednarodne zveze univerz po tem členu so ustanovitelji študentom dolžni omogočiti dokončanje študija na univerzah ustanoviteljicah. Nepremičnine, pridobljene iz sredstev Republike Slovenije oziroma Evropske unije, so last Republike Slovenije.

19. člen **(skupnost samostojnih visokošolskih zavodov)**

(1) Samostojni visokošolski zavodi se združujejo v Skupnost samostojnih visokošolskih zavodov za obravnavanje in usklajevanje vprašanj skupnega pomena.

(2) Skupnost samostojnih visokošolskih zavodov postane reprezentativna, ko je v njej združenih najmanj polovica vseh samostojnih visokošolskih zavodov.

20. člen **(pridružene članice univerze)**

(1) V univerzo se lahko vključijo kot pridružene članice samostojni visokošolski zavodi in drugi zavodi.

(2) Pogoji za vključitev ter pravice in obveznosti pridruženih članic se uredijo s statutom univerze.

21. člen (premoženje)

(1) Visokošolski zavod upravlja in razpolaga s premoženjem, ki ga uporablja za opravljanje svoje dejavnosti, v skladu z aktom o ustanovitvi in statutom, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(2) Javna univerza je lastnica premoženja, pridobljenega iz javnih in drugih virov.

(3) Javna univerza iz prejšnjega odstavka lahko odtuji ali obremeni nepremičnino oziroma opremo večje vrednosti, pridobljeno iz javnih sredstev, le v soglasju z ustanoviteljem.

(4) Sredstva, pridobljena od prodaje premoženja iz prejšnjega odstavka, se lahko uporabijo za investicije, investicijsko vzdrževanje in opremo.

22. člen (pogoji za ustanovitev visokošolskega zavoda)

(1) Visokošolski zavod se lahko ustanovi, če:

1. so opredeljena študijska področja in znanstvenoraziskovalne oziroma umetniške discipline, za katere se visokošolski zavod ustanavlja; pri opredelitvi študijskih področij se uporablja klasifikacijski sistem izobraževanja in usposabljanja KLASIUS, pri opredelitvi znanstvenoraziskovalnih področij pa mednarodna klasifikacija Frascati;
2. so predloženi predlogi študijskih programov, ki jih bo visokošolski zavod izvajal, pri čemer mora biti izkazana povezanost teh študijskih programov z znanstvenoraziskovalnim, umetniškim oziroma strokovnim delom izvajalcev predmetov in z okoljem, v katerem bo zavod deloval;
3. so zagotovljeni ustrezni prostori, tehnično-tehnološka in druga potrebna oprema za izvedbo študijskih programov;
4. so študentom in zaposlenim zagotovljene storitve knjižnice visokošolskega zavoda, ki bo z izvajanjem knjižnične dejavnosti podpirala študijski, strokovni, raziskovalni in umetniški proces visokošolskega zavoda;
5. so zagotovljeni visokošolski učitelji, znanstveni delavci, visokošolski sodelavci in drugi strokovni sodelavci, potrebni za izvedbo študijskega programa, izraženih v ekvivalentu polnega delovnega časa (v nadaljnjem besedilu: FTE), pri čemer mora biti v kadrovskem načrtu izkazano:
 - da bo imela univerza za izvajanje vsakega letnika študijskega programa prve in druge stopnje zaposlenih najmanj tretjino FTE visokošolskih učiteljev za poln delovni čas oziroma temu ustrezen obseg zaposlitev za krajši delovni čas od polnega;
 - da bo na samostojnem visokošolskem zavodu – fakulteti ali umetniški akademiji ekvivalent najmanj enega FTE zaposlenega visokošolskega učitelja za poln delovni čas oziroma temu ustrezen obseg zaposlitev za krajši delovni čas od polnega na študijski program;
 - da bo na samostojnem visokošolskem zavodu – visoki strokovni šoli ekvivalent najmanj enega FTE zaposlenega visokošolskega učitelja za poln delovni čas oziroma temu ustrezen obseg zaposlitev za krajši delovni čas od polnega na dva študijska programa;
6. ima glede na vrsto visokošolskega zavoda predložen program strokovnega, raziskovalnega oziroma umetniškega dela za naslednjih 5 let in poročilo o tem delu na ravni predvidenih nosilcev in izvajalcev predmetov v zadnjih petih letih na področjih, za katera se visokošolski zavod ustanavlja in na katerih so predlogi študijskih programov;
7. ima izdelan sistem zagotavljanja kakovosti visokošolskega zavoda.

(2) Za ustanovitev univerze morajo biti akreditirani študijski programi na vseh treh stopnjah na vsaj štirih znanstvenoraziskovalnih disciplinah po klasifikaciji Frascati (vsako Frascati področje na vseh treh stopnjah; v nadaljnjem besedilu: vertikala Frascati) in vsaj petih izobraževalnih področjih na drugi klasifikacijski ravni KLASIUS (vsako KLASIUS področje na vseh treh stopnjah; v nadaljnjem besedilu: vertikala KLASIUS). Univerza lahko največ dve vertikali Frascati nadomesti z vertikalam KLASIUS in obratno. Za ustanovitev samostojnega visokošolskega zavoda – fakultete ali umetniške akademije morajo biti izpolnjeni pogoji za izvajanje študijskih programov najmanj za dve stopnji, za samostojni visokošolski zavod – visoko strokovno šolo pa najmanj za prvo stopnjo.

(3) Pred sprejemom akta o ustanovitvi mora ustanovitelj pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pridobiti odločbo o akreditaciji visokošolskega zavoda.

(4) Visokošolski zavod mora pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu najmanj vsakih sedem let pridobiti odločbo o podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda. Šteje se, da veljavnost akreditacije poteče z zaključkom študijskega leta, v katerem se izteče obdobje podeljene akreditacije.

(5) Trinajst mesecev pred iztekom akreditacije Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pozove visokošolski zavod k oddaji vloge za podaljšanje akreditacije.

(6) Vlogo za podaljšanje akreditacije mora visokošolski zavod vložiti najmanj leto dni pred iztekom veljavnosti akreditacije. Če visokošolski zavod vlogo vloži v roku iz prejšnjega stavka, Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pa o njej do izteka veljavnosti akreditacije ne odloči, se šteje, da je akreditacija veljavna do dokončnosti nove odločbe o podaljšanju akreditacije. Če visokošolski zavod vloge za podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda ne vloži v roku iz prvega stavka tega odstavka, mu akreditacija preneha z dnem izteka veljavnosti akreditacije.

23. člen **(sprejem ustanovitvenega akta javne univerze)**

Akt o ustanovitvi javne univerze na predlog Vlade Republike Slovenije sprejme Državni zbor Republike Slovenije.

24. člen **(pogoji za začetek dela in opravljanja dejavnosti)**

(1) Visokošolski zavod lahko začne opravljati dejavnost, ko je akreditiran in vpisan v sodni register ter ima akreditiran vsaj en študijski program za pridobitev izobrazbe.

(2) Pogoji iz 22. člena tega zakona morajo biti izpolnjeni za vsakokratno podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda. Visokošolski zavod mora imeti akreditirane študijske programe na stopnjah ter na študijskih in znanstvenoraziskovalnih področjih iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, razvito izobraževalno, strokovno, raziskovalno oziroma umetniško delo na teh področjih in presojanje kakovosti v samoevalvacijskih postopkih.

(3) Visokošolski zavod v poročilu o napredku po podeljeni akreditaciji, ki ga opredeljuje 90. člen tega zakona, Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu poroča tudi o izpolnjevanju pogojev iz 22. člena tega zakona.

25. člen **(zaščita imen visokošolskih zavodov)**

Pod imenom univerza, fakulteta, umetniška akademija in visoka strokovna šola smejo v pravnem prometu poslovati le visokošolski zavodi, ki so ustanovljeni v skladu s tem zakonom in izpolnjujejo pogoje za opravljanje visokošolske dejavnosti iz 22. člena in 24. člena tega zakona.

26. člen **(statut)**

Visokošolski zavodi imajo statut, s katerim urejajo svojo organizacijo in delovanje.

27. člen (organi)

- (1) Organi univerze so: rektor, senat, upravni odbor in študentski svet.
- (2) Organi članice univerze so: dekan, senat, akademski zbor in študentski svet.
- (3) Organ članice univerze iz drugega odstavka 1. člena tega zakona je direktor, lahko pa tudi strokovni svet.
- (4) Organi samostojnega visokošolskega zavoda so: senat, akademski zbor, upravni odbor, študentski svet in dekan.
- (5) Visokošolski zavod ima lahko tudi druge organe v skladu z ustanovitvenim aktom ali statutom.

28. člen (senat)

- (1) Senat je strokovni organ visokošolskega zavoda.
- (2) Senat univerze izvolijo senati članic univerze tako, da so enakopravno zastopane vse znanstvene in umetniške discipline ter strokovna področja.
- (3) Senat fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole sestavljajo visokošolski učitelji, če tako določa statut, pa tudi znanstveni delavci. Sestavljen mora biti tako, da so v njem enakopravno zastopane vse znanstvene in umetniške discipline ter strokovna področja visokošolskega zavoda. Število članov senata se določi s statutom.
- (4) Senat članice univerze, fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole lahko sestavljajo tudi vsi visokošolski učitelji, če tako določajo pravila tega visokošolskega zavoda ali članice univerze.
- (5) Po svoji funkciji je član senata univerze rektor, član senata članice univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda pa dekan.
- (6) Po svoji funkciji so člani senata univerze tudi predstavniki študentskega sveta univerze, člani senata fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole pa tudi predstavniki študentskega sveta teh visokošolskih zavodov. Študenti imajo v senatu najmanj petino članov.
- (7) Strokovni svet je strokovni organ članice univerze iz drugega odstavka 1. člena tega zakona. Sestava je določena s statutom univerze v skladu z ustanovitvenim aktom.

29. člen (akademski zbor)

- (1) Akademski zbor članice univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda sestavljajo vsi visokošolski učitelji, znanstveni delavci, asistenti z raziskovalnim nazivom in visokošolski sodelavci ne glede na naziv, ter študenti, in sicer tako, da je njihovo število najmanj ena petina članov akademskega zbora. Pri delu akademskega zbora sodelujejo tudi drugi delavci. Način sodelovanja drugih delavcev se določi s statutom.
- (2) Akademski zbor:
 - izvoli senat članice, če se ta na članici voli,
 - obravnava poročila o delu visokošolskega zavoda ter daje predloge in pobude senatu,
 - opravlja druge naloge, določene s statutom.

(3) Akademski zbor izmed svojih članov izvoli predsednika. Predsednik sklicuje in vodi seje.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko študenti, ki so člani akademskega zbora, volijo le člane senata članice, ki so predstavniki študentov.

(5) Način oblikovanja akademskega zbora se določi s statutom.

30. člen **(upravni odbor)**

(1) Upravni odbor je organ upravljanja visokošolskega zavoda.

(2) Poleg nalog, določenih z zakonom, upravni odbor odloča o zadevah materialne narave in skrbi za nemoteno materialno poslovanje visokošolskega zavoda.

(3) Upravni odbor javne univerze sestavljajo predstavniki ustanovitelja, predstavniki delavcev, ki opravljajo visokošolsko dejavnost, predstavniki študentov, predstavnik drugih delavcev in predstavniki delodajalcev.

(4) Člani upravnega odbora iz prejšnjega odstavka morajo svoje naloge opravljati s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika in so za kršitve dolžne skrbnosti in varovanja poslovne skrivnosti odškodninsko odgovorni po splošnih načelih obligacijskega prava. Javna univerza za člane upravnega odbora sklene ustrezno zavarovanje njihove odgovornosti.

(5) Sestava upravnega odbora zasebne univerze in samostojnega visokošolskega zavoda se določi z ustanovitvenim aktom in statutom.

(6) Določbe prvega, drugega in četrtega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za svet zavoda Centralne tehniške knjižnice Univerze v Ljubljani oziroma njegove člane.

(7) Člani iz tretjega in šestega odstavka so upravičeni do plačila sejin in povračila stroškov iz proračuna Republike Slovenije skladno z določbami predpisa vlade, ki ureja plačilo sejin v javnih skladih, javnih agencijah, javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih, če na tem javnem zavodu niso zaposleni oziroma na javni univerzi niso vpisani v študijski program.

31. člen **(rektor)**

(1) Rektor vodi, predstavlja in zastopa univerzo ter opravlja naslednje naloge:

- sklicuje in praviloma vodi seje senata univerze,
- na podlagi volitev imenuje dekana,
- usklajuje izobraževalno, znanstvenoraziskovalno oziroma umetniško in drugo delo na univerzi,
- skrbi in odgovarja za zakonitost dela univerze in za izvrševanje njenih obveznosti, določenih z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti univerze,
- s soglasjem senata sprejema merila o kakovosti univerze, študijskih programov, znanstvenoraziskovalnega, umetniškega ter strokovnega dela in je pristojen za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti (samoevalvacija univerze),
- najmanj enkrat letno poroča senatu, upravnemu odboru in ustanovitelju o delu univerze,
- promovira doktorje znanosti,
- podeljuje nagrade univerze,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti univerze.

(2) Rektorja javne univerze na splošnih in neposrednih volitvah za dobo štirih let izvolijo tri skupine volivcev:

- visokošolski učitelji, znanstveni delavci, asistenti z raziskovalnim nazivom, visokošolski sodelavci in druga sodelavca pri pedagoškem procesu,

- študentje in
- drugi delavci.

(3) Volilno pravico imajo delavci iz prve in tretje alineje prejšnjega odstavka, ki imajo na javni univerzi sklenjeno pogodbo o zaposlitvi vsaj za polovični delovni čas. S statutom je mogoče določiti tudi manjši obseg zaposlitve, vendar ne nižjega od 25 %.

(4) Skupine volivcev imajo različen odstotek števila glasov v skupnem obsegu števila glasov:

- delavci 80 % vseh glasov, od tega delavci iz tretje alineje drugega odstavka tega člena največ 25 %,
- študenti 20 % vseh glasov.

(5) Podrobnejši postopek volitev rektorja javne univerze določi statut univerze.

(6) Za rektorja javne univerze je lahko izvoljen redni profesor, ki je vključen v pedagoški in raziskovalni proces na univerzi in izpolnjuje druge pogoje, določene s statutom univerze. Rektor je na univerzi zaposlen za polni delovni čas.

(7) Rektor javne univerze je lahko ponovno izvoljen, vendar skupni mandat ne sme trajati več kot osem let.

(8) S statutom javne univerze se določijo razlogi in postopek za razpis predčasnih volitev rektorja.

(9) Zasebne univerze postopek izbire rektorja določijo s statutom.

32. člen (dekan)

(1) Dekan članice javne univerze ima pooblastila in odgovornosti v skladu z ustanovitvenim aktom, je vodja članice univerze in poslovodni organ pri izvajanju dejavnosti članice univerze iz 12. člena tega zakona, in opravlja naslednje naloge:

- usklajuje izobraževalno, znanstvenoraziskovalno, umetniško in drugo delo,
- skrbi in odgovarja za zakonitost dela,
- je pristojen za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti članice univerze, študijskih programov, znanstvenoraziskovalnega, umetniškega ter strokovnega dela in pripravo letnega poročila o kakovosti (samoevalvacija članice),
- izvaja postopke javnega naročanja, če je tako določeno s statutom univerze,
- najmanj enkrat letno poroča o delu senatu članice in rektorju,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti univerze.

(2) Dekana iz prejšnjega odstavka na splošnih in neposrednih volitvah za dobo štirih let izvolijo tri skupine volivcev:

- visokošolski učitelji, znanstveni delavci, visokošolski sodelavci in druga sodelavca pri pedagoškem procesu, ki imajo na javni univerzi sklenjeno pogodbo o zaposlitvi vsaj za polovični delovni čas, in pretežno opravljajo delo na članici,
- študenti in
- ostali delavci, ki imajo na javni univerzi sklenjeno pogodbo o zaposlitvi vsaj za polovični delovni čas, in pretežno opravljajo delo na članici.

(3) Za skupine volivcev iz prve in tretje alineje prejšnjega odstavka se v statutu lahko določi tudi manjši obseg zaposlitve, vendar ne nižji od 25 %.

(4) Skupine volivcev imajo različen odstotek števila glasov v skupnem obsegu števila glasov:

- delavci 80 % vseh glasov, od tega delavci iz tretje alineje drugega odstavka tega člena največ 25 %,
- študenti 20 % vseh glasov.

(5) Podrobnejši postopek volitev se določi s statutom javne univerze in, če je tako določeno s statutom, tudi s pravili, ki jih skladno s statutom sprejme senat članice.

(6) Za dekana članice javne univerze je lahko izvoljen, kdor ima naziv visokošolskega učitelja in je vključen v pedagoški in raziskovalni proces na univerzi. Dekan članice je na univerzi zaposlen za polni delovni čas.

(7) Dekan članice javne univerze je lahko ponovno izvoljen, vendar skupni mandat ne sme trajati več kot osem let.

(8) Ne glede na določbe drugega in sedmega odstavka tega člena lahko članica javne univerze s svojimi pravili določi krajši mandat dekana in določi nižjo omejitev skupnega mandata.

(9) S statutom javne univerze se določijo razlogi in postopek za razpis predčasnih volitev dekana.

(10) Zasebne univerze in samostojni visokošolski zavodi naloge, trajanje mandata dekana in postopek njegove izbire določijo s statutom.

33. člen (direktor članice univerze)

(1) Direktor članice javne univerze je njen vodja in poslovodni organ pri izvajanju dejavnosti članice univerze iz 12. člena tega zakona s pooblastili ter odgovornostjo v skladu z ustanovitvenim aktom. Direktor članice javne univerze opravlja naslednje naloge:

- skrbi in odgovarja za zakonitost dela,
- je pristojen za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti strokovnega dela članice univerze,
- najmanj enkrat letno poroča o delu rektorju,
- izvaja postopke javnega naročanja, če je tako določeno s statutom univerze,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti univerze.

(2) Za direktorja članice javne univerze iz drugega odstavka 1. člena tega zakona je lahko imenovan, kdor ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij. Postopek njegovega imenovanja in razrešitve se določi v statutu.

(3) Zasebne univerze pooblastila, odgovornosti in naloge direktorja uredijo v svojih aktih.

34. člen (študentski svet)

(1) Študentski svet sestavljajo predstavniki študentov.

(2) Študentski svet obravnava in daje pristojnim organom mnenje o statutu visokošolskega zavoda, o vseh zadevah, ki se nanašajo na pravice in dolžnosti študentov, lahko pa tudi mnenje o kandidatih za rektorja in dekana, ter sprejema in izvaja program interesnih dejavnosti študentov visokošolskega zavoda v sodelovanju s skupnostjo študentov.

(3) Če mnenje iz prejšnjega odstavka ni upoštevano, lahko študentski svet zahteva, da pristojni organ na način in po postopku, določenem s statutom, še enkrat obravnava in odloči o posamezni zadevi.

35. člen (tajništvo visokošolskega zavoda)

Za opravljanje upravno-administrativnih in strokovno-tehničnih nalog ima visokošolski zavod tajništvo, ki ga vodi tajnik.

36. člen
(ureditev organov)

Naloge, pristojnosti, število članov, način izvolitve, trajanje mandata in način odločanja organov visokošolskih zavodov se podrobneje uredijo s statutom in pravili v skladu z zakonom in ustanovitvenim aktom.

37. člen
(rektorska konferenca)

(1) Univerze s sedežem v Republiki Sloveniji za obravnavanje in usklajevanje vprašanj skupnega pomena oblikujejo rektorsko konferenco.

(2) Univerza iz prejšnjega odstavka se lahko vključi v rektorsko konferenco s posredovanjem zahteve za vključitev, s katero se rektorska konferenca seznanja na prvi naslednji seji po njenem prejemu.

(3) Univerza postane članica rektorske konference s seznanitvijo iz prejšnjega odstavka.

(4) Rektorska konferenca uredi način svojega dela s poslovníkom.

38. člen
(študentski domovi)

(1) Dejavnost študentskih domov lahko opravljajo univerze, drugi zavodi, gospodarske družbe, samostojni podjetnik posameznik in druge pravne osebe. Pri opravljanju dejavnosti morajo zagotoviti zastopanje študentskih interesov pri upravljanju.

(2) Študentski dom se lahko ustanovi v okviru univerze kot njena članica.

(3) Republika Slovenija ustanavlja javne študentske domove le kot članice javnih univerz.

(4) Organa študentskega doma, članice univerze, sta direktor in študentski svet stanovalcev.

(5) Študenti, člani študentskega sveta stanovalcev, zastopajo študentske interese pri upravljanju v skladu z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom.

III. IZOBRAŽEVALNO, ZNANSTVENORAZISKOVALNO IN UMETNIŠKO DELO

39. člen
(akreditacija študijskih programov in spremembe obveznih sestavin študijskih programov)

(1) Študijske programe za pridobitev izobrazbe in študijske programe za izpopolnjevanje sprejme senat univerze oziroma senat samostojnega visokošolskega zavoda. Senat univerze sprejme študijske programe iz prejšnjega stavka tudi na predlog senata članice.

(2) Univerza oziroma samostojni visokošolski zavod mora študijski program akreditirati pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu. Akreditacija je študijskemu programu podeljena za nedoločen čas.

(3) Za regulirane poklice mora vlagatelj v postopku akreditacije pridobiti soglasje ministrstva, v katerega pristojnost sodi poklic, ki ga bo pridobil diplomant. Soglasje iz prejšnjega stavka mora pridobiti vlagatelj tudi v primeru sprememb obveznih sestavin študijskih programov iz sedmega odstavka tega člena.

(4) Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu v postopku akreditacije študijskih programov iz prejšnjega odstavka postopa po merilih, ki jih sprejme ministrstvo, v katerega

pristojnost sodi reguliran poklic. Merila morajo biti usklajena z direktivami Evropske unije, ki te poklice urejajo.

(5) Z akreditacijo pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu študijski programi postanejo javnoveljavni. Visokošolski zavodi jih javno objavijo najkasneje do razpisa za vpis.

(6) Visokošolski zavod obvezne sestavine študijskih programov spreminja sam po postopku, po katerem sprejema študijske programe.

(7) O spremembah obveznih sestavin študijskih programov visokošolski zavod seznanja Nacionalno agencijo Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu v 30 dneh od njihovega sprejema, in sicer v roku in na način, kot ju določi Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu. Če Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu ugotovi, da prenete spremembe niso v skladu s tem zakonom, o tem obvesti ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, in uvede postopek izredne evalvacije študijskega programa, če ugotovi večje neskladnosti oziroma pomanjkljivosti, določene v spremenjeni vsebini oziroma izvajanju študijskega programa, ali če visokošolski zavod Nacionalno agencijo Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu o spremembah študijskega programa ne obvesti pravočasno.

(8) Spremembe obveznih sestavin iz prejšnjega odstavka so lahko takšne, da spremenjeni študijski program:

- ohrani stopnjo, vrsto, trajanje in umestitev v področje po KLASIUS do vključno druge ravni ter po klasifikaciji Frascati, razvrstitev v slovensko ogrodje kvalifikacij, evropsko ogrodje visokošolskih klasifikacij ter evropsko ogrodje kvalifikacij in podatek o tem, ali gre za enopredmetni, dvopredmetni, pedagoški oziroma nepedagoški študijski program ali smer,
- ohrani opredelitev temeljnih ciljev in splošnih kompetenc programa,
- ohranja vsebinsko in strukturno celovitost glede na umestitev v študijsko področje,
- ohrani povezanost učnih izidov, ki se pridobijo s študijskim programom oziroma smerjo, in predmetnika s cilji in kompetencami študijskega programa oziroma smeri.

(9) Če je študijski program skupni, spremembe obveznih sestavin ne smejo biti v nasprotju z določili sporazuma, sklenjenega med sodelujočimi visokošolskimi zavodi.

(10) Če spremembe obveznih sestavin niso v skladu s sedmim oziroma osmim odstavkom tega člena, pomenijo nastanek novega študijskega programa, ki ga je treba akreditirati v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(11) Spremembe obveznih sestavin visokošolski zavod tudi javno objavi na svoji spletni strani.

(12) Spremembe obveznih sestavin študijskih programov iz šestega odstavka tega člena začnejo veljati z naslednjim študijskim letom, če so sprejete na pristojnih organih visokošolskega zavoda in poslane Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pred objavo razpisa za vpis.

(13) Javnoveljavni so tudi študijski programi, ki jih izvaja mednarodna zveza univerz iz 18. člena tega zakona, če imajo njihove diplome v državi akreditacije naravo javne listine, dajejo v tej državi javnoveljavno izobrazbo in jih v državi akreditacije izvajajo akreditirane organizacije. Programi morajo biti priglašeni Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu. K vlogi za prigrasitev je potrebno priložiti potrdilo o akreditaciji, ki ga izda pristojni organ države, iz katere izhaja ta študijski program. Mednarodna zveza univerz iz 18. člena tega zakona lahko na podlagi medsebojnega sporazuma o sodelovanju izvaja tudi študijske programe visokošolskih zavodov, akreditiranih v skladu s tem zakonom, po predhodni prigrasitvi njihovega izvajanja Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

(14) Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu prizna javnoveljavnost tudi študijskim programom, akreditiranim v drugih državah, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

40. člen **(javnoveljavna izobrazba in listine)**

(1) Kdor opravi vse obveznosti po študijskem programu za pridobitev izobrazbe, si pridobi javnoveljavno izobrazbo in dobi diplomu, ki je javna listina. Vsebino in obliko diplome določi pristojni organ visokošolskega zavoda in ju objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Sestavni del diplome je »Priloga k diplomi«. Visokošolski zavodi jo izdajajo v slovenščini in enem od uradnih jezikov Evropske unije. Sestavine obrazca določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

(3) Diploma in »Priloga k diplomi« sta za diplomante brezplačni.

(4) Kdor opravi vse obveznosti po študijskem programu za izpopolnjevanje, dobi potrdilo, ki je javna listina.

(5) V primeru, da študijski program izvaja mednarodna zveza univerz, je treba na diplomi oziroma potrdilu navesti, da gre za študijski program v okviru mednarodne zveze univerz.

41. člen **(študijski programi za pridobitev izobrazbe)**

(1) Študijski programi za pridobitev izobrazbe se razvrščajo v tri stopnje:

- a) prva stopnja
 - visokošolski strokovni študijski programi,
 - univerzitetni študijski programi,
- b) druga stopnja
 - magistrski študijski programi,
 - enoviti magistrski študijski programi,
- c) tretja stopnja
 - doktorski študijski programi.

(2) Študijski programi prve stopnje so dodiplomski študijski programi, študijski programi druge in tretje stopnje pa podiplomski študijski programi.

(3) Visokošolski strokovni študijski programi študentom omogočajo pridobitev strokovnega znanja in usposobljenost za uporabo aplikativnih znanstvenih metod oziroma umetniških pristopov pri reševanju zahtevnih strokovnih in delovnih problemov, razvijanje zmožnosti za sporazumevanje v stroki in med strokami, strokovno kritičnost in odgovornost, iniciativnost in samostojnost pri odločanju in vodenju. Obvezen sestavni del teh študijskih programov je praktično izobraževanje v delovnem okolju.

(4) Univerzitetni študijski programi študentom omogočajo pridobitev strokovnega znanja s študijem teoretičnih in metodoloških konceptov, usposobljenost za prenos in uporabo teoretičnega znanja v prakso in reševanje strokovnih in delovnih problemov, zlasti z iskanjem novih virov znanja in uporabo znanstvenih metod oziroma umetniških pristopov, razvijanje zmožnosti za sporazumevanje v stroki in med strokami, strokovno kritičnost in odgovornost, iniciativnost in samostojnost pri odločanju ter vodenju zahtevnega dela. Sestavni del teh programov je diplomsko delo, lahko pa tudi praktično izobraževanje v delovnem okolju ali sodelovanje pri raziskovalnem delu.

(5) Magistrski študijski programi študentom omogočajo poglobljanje znanja na strokovnih področjih, usposablajo za iskanje novih virov znanja na strokovnem, znanstvenem in umetniškem področju, za uporabo znanstvenoraziskovalnih metod oziroma umetniških pristopov v širšem spektru problemov in v novih ali spremenjenih okoliščinah, prevzemanje odgovornosti za vodenje najzahtevnejših delovnih sistemov ter za razvijanje kritične refleksije, socialnih in komunikacijskih zmožnosti za vodenje skupinskega dela. Obvezen sestavni del teh programov so magistrsko delo, projektne naloge v delovnem okolju oziroma temeljne, aplikativne, razvojne oziroma umetniške raziskovalne naloge.

(6) Enoviti magistrski študijski programi omogočajo študentom pridobitev in poglobljanje strokovnega znanja in usposobljenosti iz četrtega in petega odstavka tega člena. Glede razpisa za vpis, pogojev za vpis in meril za izbiro ob omejitvi vpisa se zanje uporabljajo določbe zakona za univerzitetne študijske programe prve stopnje.

(7) Enoviti magistrski študijski programi se lahko oblikujejo, če izobražujejo za poklice, urejene z direktivami Evropske unije, izjemoma pa tudi za druge nacionalno regulirane poklice v Republiki Sloveniji, če je tako določeno s posebnim predpisom.

(8) Doktorski študijski programi študentom omogočajo poglobljeno razumevanje teoretskih in metodoloških konceptov ter usposobljenost za samostojno razvijanje novega znanja in reševanje najzahtevnejših problemov s preizkušanjem in izboljševanjem znanih ter odkrivanjem novih rešitev, za vodenje najzahtevnejših delovnih sistemov ter znanstvenoraziskovalnih projektov s širokega strokovnega, znanstvenega oziroma umetniškega področja in razvijanje kritične refleksije. Obvezen sestavni del teh programov so tudi temeljne, aplikativne oziroma umetniške raziskovalne naloge.

(9) Cilji in izhodišča za oblikovanje študijskih programov se podrobneje določijo v nacionalnem ogrodju visokošolskih kvalifikacij.

42. člen **(študijski programi za izpopolnjevanje)**

(1) Študijski programi za izpopolnjevanje so oblika vseživljenjskega učenja in so namenjeni predvsem za izpopolnjevanje, dopolnjevanje, poglobljanje in posodabljanje znanja.

(2) Poleg programov iz prejšnjega odstavka visokošolski zavodi lahko organizirajo tudi različne oblike neformalnega učenja, na primer tečaje, poletne šole, programe usposabljanja in podobno, če to ne ovira izvajanja študijskih programov za pridobitev izobrazbe.

43. člen **(krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila)**

(1) Mikrodokazilo je javna listina z zapisom učnih izidov, ki jih je posameznik dosegel s krajšim izobraževanjem in usposabljanjem, ovrednotenim z Evropskim prenosnim kreditnim sistemom (v nadaljnjem besedilu: ECTS). Krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila v obliki javne listine so namenjena pridobitvi specifičnih znanj, spretnosti in kompetenc, ki ustrezajo družbenim, osebnim, kulturnim potrebam ali potrebam trga dela ter temeljijo na zagotavljanju kakovosti v skladu z dogovorjenimi standardi v ustreznem sektorju ali na ustreznem področju dejavnosti.

(2) Vsebinsko krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila sprejme senat univerze na predlog pristojnega organa članice univerze oziroma senat samostojnega visokošolskega zavoda. Visokošolski zavod določi interni postopek oblikovanja, potrjevanja in izvajanja mikrodokazil, s smiselnim upoštevanjem internih in nacionalnih okvirov sistema zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu. Visokošolski zavod mora imeti vzpostavljen sistem samoevalvacije izvajanja, sestave, vsebine, spreminjanja in ukinjanja krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazil v okviru samoevalvacije izobraževalne dejavnosti.

(3) Postopki izvajanja in evalvacije mikrodokazil se preverjajo vzorčno ob rednih postopkih podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda, ki jih izvaja Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

(4) Kdor opravi vse obveznosti v okviru krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila, dobi mikrodokazilo, ki je javna listina.

(5) Krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila obsegajo od 1 do največ 9 ECTS.

- (6) Obvezne sestavine krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikro dokazila so:
- ime krajšega izobraževanja in usposabljanja,
 - študijsko področje po KLASIUS in razvrstitev v SOK,
 - opredelitev ciljev, kompetenc oziroma učnih izidov, ki se z mikro dokazilom pridobijo,
 - predmetnik s kreditnim ovrednotenjem učnih obveznosti po ECTS in opredeljenimi metodami in oblikami dela v učnih dejavnostih,
 - pogoji za vpis,
 - načini ocenjevanja,
 - pogoji za pridobitev mikro dokazila,
 - oblika sodelovanja v izobraževanju in usposabljanju,
 - vrsta zagotavljanja kakovosti, na kateri temelji mikro dokazilo.

- (7) Obvezne sestavine javne listine mikro dokazila so:
- identifikacija udeleženca (ime, priimek, datum, kraj in država rojstva)
 - naziv krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikro dokazila,
 - država izdajatelja,
 - naziv in sedež visokošolskega zavoda, ki je podelil mikro dokazilo,
 - ime in priimek ter podpis odgovorne osebe visokošolskega zavoda,
 - zaporedna številka mikro dokazila,
 - datum in kraj izdaje,
 - učni izidi,
 - obremenitev, potrebna za doseg učnih izidov (v ECTS),
 - raven učne izkušnje, s katero se pridobi mikro dokazilo (EOK, EOVK in SOK),
 - vrsta ocenjevanja,
 - način sodelovanja v izobraževanju in usposabljanju,
 - vrsta zagotavljanja kakovosti, na kateri temelji krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikro dokazila.

(8) Krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikro dokazil ne pomenijo izvajanja študijskih programov po tem zakonu oziroma opravljanja z njimi določenih študijskih obveznosti.

44. člen **(skupni študijski programi)**

(1) Skupni študijski program je študijski program za pridobitev izobrazbe, ki ga visokošolski zavod izvaja skupaj z enim ali več visokošolskimi zavodi iz Republike Slovenije (slovenski skupni študijski program) ali iz tujine (mednarodni skupni študijski program).

(2) Za akreditacijo skupnega študijskega programa iz prejšnjega odstavka se poleg določb tega zakona upoštevajo merila za oblikovanje in sprejemanje skupnih študijskih programov, ki jih sprejme Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

(3) Kdor opravi vse obveznosti po skupnem študijskem programu za pridobitev izobrazbe, dobi skupno diplomu, ki je javna listina. Vsebino in obliko skupne diplome ter »Priloge k diplomu« določijo sodelujoči visokošolski zavodi. Sodelujoči visokošolski zavodi se lahko dogovorijo, da namesto skupne diplome podelijo vsak svojo diplomu.

(4) Skupni študijski programi morajo biti pred začetkom izvajanja vpisani v eVŠ in javno objavljeni pred sprejemom razpisa za vpis.

45. člen **(transnacionalno izobraževanje)**

(1) Visokošolsko transnacionalno izobraževanje po tem zakonu so vse oblike in načini visokošolskega izobraževanja, pri katerem se javnoveljavni študijski program v celoti ali njegovi posamezni deli izvajajo v drugi državi, kot je sedež nosilca visokošolskega študijskega programa.

(2) Visokošolsko transnacionalno izobraževanje v Republiki Sloveniji se lahko izvaja ali organizira na podlagi pogodbe med visokošolskim zavodom, ki je akreditiran v Republiki Sloveniji, in tujim visokošolskim zavodom, ki izvaja javnoveljavne študijske programe in izdaja javne listine v državi, kjer je ustanovljen.

(3) Visokošolsko transnacionalno izobraževanje lahko v Republiki Sloveniji izvaja tudi tuji visokošolski zavod oziroma druga tuja institucija, če pristojni organi države, kjer je sedež nosilca visokošolskega študijskega programa, priznavajo, da za primer transnacionalno izvajanega visokošolskega študijskega programa nosilec tega programa in program sodita v njihov visokošolski sistem, kar pred začetkom izvajanja transnacionalnega izobraževanja ugotavlja Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

(4) Listina o zaključenem visokošolskem transnacionalnem izobraževanju, ki se izvaja v Republiki Sloveniji kot del tujega visokošolskega sistema, se šteje kot tuja listina in je predmet postopka, ki ureja vrednotenje oziroma priznavanje izobraževanja v Republiki Sloveniji.

(5) Visokošolski zavodi, akreditirani v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom, lahko izvajajo visokošolsko transnacionalno izobraževanje v tujini na podlagi pogodbe z ustreznim visokošolskim zavodom v tujini in podeljujejo slovensko javno listino.

(6) Podrobnejše pogoje, načine in oblike visokošolskega transnacionalnega izobraževanja, obvezne sestavine pogodbe za izvajanje visokošolskega transnacionalnega izobraževanja iz drugega in četrtega odstavka tega člena, način ugotavljanja izpolnjevanja pogojev iz tretjega odstavka tega člena ter postopek vpisa pogodbe v javno evidenco določi Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

(7) Izvajalec visokošolskega transnacionalnega izobraževanja mora prenehati izvajati študijski program ali del študijskega programa, če mu akreditacija v državi, v kateri je bil akreditiran, preneha veljati. Enako velja, če akreditacija preneha izvajalcu visokošolskega transnacionalnega izobraževanja.

46. člen **(izvajalci študijskih programov)**

(1) Študijske programe po tem zakonu organizirajo in izvajajo univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole. Pri izvajanju študijskih programov lahko visokošolski zavodi sodelujejo z raziskovalnimi zavodi.

(2) Visoka strokovna šola organizira in izvaja visokošolske strokovne študijske programe ter študijske programe za izpopolnjevanje. Če je z ustanovitvenim aktom določeno in v akreditacijskem postopku ugotovljeno, da ima zagotovljene ustrezne visokošolske učitelje, znanstvene delavce in visokošolske sodelavce ter izpolnjuje pogoje za opravljanje znanstvenoraziskovalnega oziroma umetniškega dela, lahko izvaja tudi magistrske študijske programe, drugače pa le v sodelovanju z univerzo, fakulteto in umetniško akademijo.

47. člen **(sestavine študijskih programov za pridobitev izobrazbe)**

(1) Študijski programi za pridobitev izobrazbe se oblikujejo po načelih o vzpostavljanju evropskega visokošolskega prostora ob upoštevanju evropskih standardov in smernic za zagotavljanje kakovosti v evropskem visokošolskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: evropski standardi).

(2) Študijski programi za pridobitev izobrazbe, ki izobražujejo za regulirane poklice, za katere velja vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij, se oblikujejo tudi v skladu s predpisi, ki urejajo priznavanje poklicnih kvalifikacij.

- (3) Študijski programi za pridobitev izobrazbe prve in druge stopnje imajo naslednje obvezne sestavine:
- splošne podatke o programu (ime, stopnja, vrsta, trajanje, členitev ter podatek o tem, ali gre za enopredmetni, dvopredmetni, pedagoški oziroma nepedagoški študijski program ali smer in skupni študijski program),
 - opredelitev temeljnih ciljev programa, splošnih ter predmetno-specifičnih kompetenc oziroma učnih izidov, ki se s programom pridobijo,
 - predmetnik s kreditnim ovrednotenjem študijskih obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu (v nadaljnjem besedilu: ECTS) in opredelitvijo deleža izbirnosti v programu,
 - pogoje za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
 - merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program,
 - načine ocenjevanja,
 - pogoje za napredovanje po programu,
 - pogoje za prehajanje med programi,
 - način izvajanja študija,
 - pogoje za dokončanje študija,
 - pogoje za dokončanje posameznih delov programa, če jih program vsebuje,
 - študijsko področje študijskega programa po klasifikaciji KLASIUS ter znanstvenoraziskovalno disciplino po klasifikaciji Frascati,
 - razvrstitev v nacionalno ogrodje kvalifikacij, evropsko ogrodje visokošolskih klasifikacij ter evropsko ogrodje kvalifikacij,
 - strokovni naslov, tvorjen v skladu z zakonom.

(4) Študijski programi prve in druge stopnje, pri katerih se strokovni naslovi tvorijo skladno z zakonom, ki ureja strokovne naslove, vsebujejo bistvene sestavine iz prejšnjega odstavka tudi na ravni smeri.

(5) Doktorski študijski programi so podlaga za pripravo študijskega in raziskovalnega programa posameznega študenta. V doktorskem študijskem programu se smiselno opredelijo obvezne sestavine iz prejšnjega odstavka, razen sestavin iz šeste, devete, enajste in štirinajste alineje. Te se v programu opredelijo, če je tako določeno s statutom visokošolskega zavoda. S predmetnikom se določijo vsebinska področja in kreditno ovrednotene obveznosti, ki se lahko razporejajo v študijski in raziskovalni program posameznega študenta (skupinske oblike študijskega dela, skupinsko ali individualno raziskovalno delo). Organizirane oblike študija po doktorskem študijskem programu obsegajo najmanj 60 kreditnih točk. Z doktorskim študijskim programom se določi tudi znanstveni ali umetniški naslov, tvorjen v skladu z zakonom.

(6) Študijski programi za pridobitev izobrazbe imajo lahko tudi druge sestavine, določene s statutom visokošolskega zavoda.

48. člen

(sestavine študijskih programov za izpopolnjevanje)

(1) Obvezne sestavine študijskih programov za izpopolnjevanje so:

- splošni podatki o programu (ime, vrsta, trajanje),
- opredelitev temeljnih ciljev programa oziroma splošnih ter predmetno– specifičnih kompetenc, ki se s programom pridobijo,
- predmetnik s kreditnim ovrednotenjem študijskih obveznosti po ECTS in opredelitvijo deleža izbirnosti v programu,
- pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
- merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program,
- načini ocenjevanja,
- pogoji za napredovanje po programu,
- način izvajanja študija,
- pogoji za dokončanje študija.

(2) Študijski programi za izpopolnjevanje imajo lahko tudi druge sestavine, določene s statutom visokošolskega zavoda.

49. člen **(študijske obveznosti in trajanje študija)**

(1) Študijske obveznosti se v študijskih programih ovrednotijo s kreditnimi točkami po ECTS. Posamezni letnik študijskega programa obsega 60 kreditnih točk.

(2) Visokošolski strokovni študijski programi in univerzitetni študijski programi obsegajo 180 ali 240 kreditnih točk in trajajo tri ali štiri leta.

(3) Magistrski študijski programi obsegajo 60 ali 120 kreditnih točk in trajajo eno ali dve leti, vendar tako, da na istem strokovnem področju skupaj s študijskim programom prve stopnje trajajo pet let in obsegajo 300 kreditnih točk.

(4) Trajanje študija po študijskih programih, ki izobražujejo za poklice, urejene z direktivami Evropske unije, mora biti usklajeno s temi direktivami. Enoviti magistrski študijski programi za druge poklice v Republiki Sloveniji iz sedmega odstavka 41. člena tega zakona obsegajo 300 kreditnih točk in trajajo pet let.

(5) Doktorski študijski programi obsegajo 180 ali 240 kreditnih točk in trajajo tri ali štiri leta.

(6) Študijski programi za izpopolnjevanje obsegajo najmanj 10 in največ 60 kreditnih točk.

50. člen **(študijsko leto in obseg predavanj)**

(1) Študijsko leto traja od 1. oktobra do 30. septembra.

(2) Študijski programi prve stopnje obsegajo najmanj 20 in največ 30 ur predavanj, seminarjev in vaj tedensko in 30 tednov letno. Če študijski program vsebuje praktično usposabljanje, skupna obremenitev študenta ne sme preseči 40 ur na teden in 42 tednov letno.

(3) Če narava študija na prvi stopnji, ne glede na določbe iz drugega odstavka tega člena, in drugi stopnji to omogoča, se s študijskim programom lahko prilagodita organizacija in časovna razporeditev predavanj, seminarjev in vaj možnostim študentov (časovno prilagojen študij), pri čemer se študijski program izvede v polnem akreditiranem obsegu. Prilagoditev iz prejšnjega stavka ne glede na določbe iz prejšnjega člena omogoča dokončanje študijskega programa v daljšem času, pri čemer posamezni letnik tega študijskega programa traja več kot eno študijsko leto, vendar ne več kot dve zaporedni študijski leti na posamezni letnik tega študijskega programa, in se opravi na način in po postopku, določenem s statutom.

(4) Prilagoditev študija iz prejšnjega odstavka ni mogoča za enovite magistrske študijske programe.

(5) Na način in po postopku, določenem s statutom, se lahko s študijskim programom prilagodita organizacija in časovna razporeditev predavanj, seminarjev in vaj na umetniških študijskih programih.

51. člen **(pogoji za vpis)**

(1) V študij po univerzitetnem študijskem programu in po enovitem magistrskem študijskem programu se lahko vpiše, kdor je opravil splošno maturo ali kdor je opravil poklicno maturo po ustreznem programu za pridobitev srednje strokovne izobrazbe z ustreznega strokovnega področja ter izpit iz enega od predmetov mature. Nabor strokovnih področij in predmet splošne mature določi visokošolski zavod sam.

(2) V študij po visokošolskem strokovnem študijskem programu se lahko vpiše, kdor je opravil poklicno maturo, lahko pa tudi, kdor je opravil splošno maturo.

(3) S študijskim programom se lahko kot pogoj za vpis določijo tudi posebne nadarjenosti oziroma psihofizične sposobnosti in sprejemni izpiti.

(4) Za vpis v študijski program iz prvega odstavka tega člena lahko visokošolski zavod določi tudi enega ali dva izbirna predmeta splošne mature ali ustrezna predhodna znanja.

(5) Za vpis v študijski program iz drugega odstavka tega člena lahko visokošolski zavod določi tudi ustrezna predhodna znanja.

(6) Umetniška akademija lahko s svojim študijskim programom določi, da se v študij vpiše tudi, kdor ne izpolnjuje pogojev iz prvega, drugega oziroma četrtega odstavka tega člena, izkazuje pa izjemno umetniško nadarjenost.

52. člen **(pogoji za vpis v magistrski in doktorski študijski program)**

(1) V magistrski študijski program se lahko vpiše, kdor je končal:

- univerzitetni študijski program prve stopnje z ustreznih strokovnih področij, kot jih s študijskim programom določi visokošolski zavod;
- visokošolski strokovni študijski program prve stopnje brez dodatnih obveznosti, če je visokošolski strokovni študijski program z istega strokovnega področja, oziroma v nasprotnem primeru z dodatnimi obveznostmi, ki obsegajo od 10 do največ 60 kreditnih točk, kandidati pa jih lahko opravijo med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v magistrski študijski program;
- študijski program prve stopnje, v katerem je dosegel 180 ECTS, oziroma študijski program prve stopnje z drugih strokovnih področij, kot jih določi visokošolski zavod s študijskim programom, če je pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za nadaljevanje študija; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do največ 60 kreditnih točk, kandidati pa jih lahko opravijo med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v magistrski študijski program;
- enoviti magistrski študijski program z ustreznega strokovnega področja, ki ga določi visokošolski zavod z magistrskim študijskim programom.

(2) Z magistrskim študijskim programom se lahko kot pogoj za vpis določijo tudi posebne nadarjenosti oziroma psihofizične sposobnosti, ustrezne delovne izkušnje oziroma ustrezna predhodna znanja.

(3) V doktorski študijski program se lahko vpiše, kdor je končal študijski program druge stopnje. Visokošolski zavod lahko z doktorskim študijskim programom določi tudi dodatne pogoje za vpis.

53. člen **(enakovrednost tujega izobraževanja)**

Pogoje za vpis iz 51. in 52. člena tega zakona izpolnjuje tudi, kdor je končal enakovredno izobraževanje v tujini.

54. člen **(prehodi)**

(1) Prehod med študijskimi programi za pridobitev izobrazbe pomeni vpis v drugi ali višji letnik študijskega programa na isti stopnji, pri čemer je kandidat bil predhodno vpisan v drug študijski program v visokem šolstvu ali je zaključil višješolski strokovni študijski program.

(2) Pogoje za prehod v višji letnik študijskega programa za pridobitev izobrazbe določi visokošolski zavod.

(3) Kandidat mora izpolnjevati pogoje za vpis v študijski program za pridobitev izobrazbe, v katerega prehaja.

55. člen **(razpis za vpis)**

(1) Vpis v študijske programe z javno veljavnostjo se opravi na podlagi javnega razpisa najpozneje do 30. septembra, iz upravičenih razlogov, ki jih določi pristojni organ visokošolskega zavoda, pa najpozneje do 30. oktobra, če tako na podlagi prošnje kandidata odloči pristojni organ visokošolskega zavoda. Za študenta, ki se po prvem vpisu v prvi letnik študijskega programa izpiše do 15. oktobra v študijskem letu, v katerem se je vpisal, se šteje, da se v ta študijski program ni vpisal.

(2) Vsi kandidati morajo oddati elektronsko prijavo za vpis prek spletnega portala eVŠ.

(3) Razpise za vpis v dodiplomske študijske programe visokošolski zavodi objavijo najmanj šest mesecev pred začetkom novega študijskega leta. Razpis za vpis v dodiplomske študijske programe in enovite magistrske študijske programe, ki jih izvajajo javne univerze in koncesionirani visokošolski zavodi, je skupen.

(4) Razpisi za vpis v podiplomske študijske programe se objavijo najmanj šest mesecev pred začetkom novega študijskega leta.

(5) Podrobnejše določbe o vsebini in izvedbi razpisa za vpis predpiše minister, pristojen za visoko šolstvo.

(6) Visokošolski zavodi in visokošolske prijavno-informacijske službe vročajo oziroma posredujejo kandidatom v seznanitev dokumente in obvestila v zvezi z razpisom za vpis z odložitvijo dokumenta oziroma obvestila v spletni portal eVŠ.

(7) Visokošolski zavod oziroma visokošolska prijavno-informacijska služba o vložitvi dokumenta oziroma obvestila iz prejšnjega odstavka preko portala eVŠ obvesti kandidata o prejemu dokumenta oziroma obvestila. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu oziroma obvestilu pošlje kandidatu na elektronski naslov, ki ga je sporočil ob prijavi, in na številko mobilnega telefona, če jo je sporočil ob prijavi za vpis preko portala eVŠ.

(8) Kandidat prevzame dokument oziroma obvestilo s spletnega portala eVŠ v elektronski obliki po predhodni avtentikaciji. Šteje se, da je bil kandidat seznanjen z vsebino dokumenta oziroma obvestila z vpisom v spletni portal eVŠ.

(9) Ob osebni vročitvi dokumenta preko portala eVŠ kandidat elektronsko potrdi elektronsko vročilnico. Dan elektronske potrditve elektronske vročilnice iz prejšnjega stavka se šteje za dan vročitve dokumenta. Če kandidat dokumenta ne prevzame v petih dneh od dneva prejema informativnega sporočila o elektronsko odloženem dokumentu na portalu eVŠ, velja vročitev za opravljeno z dnem pretoka tega roka.

(10) Elektronska vročilnica iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- številko dokumenta,
- navedbo prejemnika (kandidata),
- naslov prejemnika (kandidata) in
- datum in uro vročitve.

(11) Kandidat vložijo pritožbo zoper odločitev visokošolskega zavoda ali prijavno-informacijske službe v zvezi z razpisom za vpis preko spletnega portala eVŠ.

56. člen (omejitev vpisa)

(1) Visokošolski zavod lahko omeji vpis v študijske programe, ki se izvajajo v okviru javne službe, če število prijav za vpis bistveno presega število razpisanih mest oziroma njegove zmogljivosti (kadrovske, prostorske, infrastrukturne in druge).

(2) Pri izbiri kandidatov za vpis v visokošolske strokovne, univerzitetne in enovite magistrske študijske programe se upošteva uspeh, dosežen pri splošni maturi oziroma poklicni maturi, ter učni uspeh, dosežen v tretjem in četrtem letniku srednje šole, lahko pa tudi uspeh pri posameznih, s študijskim programom določenih, predmetih splošne mature oziroma poklicne mature ter pri posameznih predmetih iz tretjega in četrtega letnika srednje šole ali uspeh pri sprejemnem izpitu oziroma preizkusa nadarjenosti.

(3) Pri izbiri kandidatov za vpis v magistrske študijske programe se upošteva uspeh pri študiju prve stopnje (povprečna ocena, ocena diplomskega dela), lahko pa tudi uspeh pri posameznih, s študijskim programom določenih predmetih oziroma predmetnih področjih prve stopnje oziroma pri izbirnem izpitu, določenem s študijskim programom.

(4) Pri izbiri kandidatov iz drugega in tretjega odstavka se lahko upošteva tudi uspeh iz tretjega odstavka 51. člena oziroma drugega odstavka 52. člena tega zakona.

(5) Izbiro kandidatov za vpis v doktorske študijske programe določi visokošolski zavod z doktorskim študijskim programom.

57. člen (znanstvenoraziskovalno in umetniško delo)

(1) Visokošolski zavodi organizirajo in izvajajo znanstvenoraziskovalno oziroma umetniško delo ter skrbijo za razvoj strok.

(2) Visokošolski zavodi, ki opravljajo javno službo, izvajajo znanstvenoraziskovalno in umetniško delo v skladu s programom, ki ga sprejme in objavi senat visokošolskega zavoda po postopku, določenem za sprejem in objavo študijskih programov.

(3) Visokošolski zavodi izvajajo temeljno-raziskovalne, aplikativno-raziskovalne ter razvojne in druge projekte v skladu z zakonom, ki ureja raziskovalno dejavnost, ter opravljajo svetovalne in druge storitve.

(4) Visokošolski zavodi se pri izvajanju dejavnosti iz tega člena lahko povezujejo z javnimi raziskovalnimi zavodi in drugimi deležniki skladno z določbami tega zakona, aktov o ustanovitvi visokošolskih zavodov in njihovih statutov.

IV. NACIONALNI PROGRAM VISOKEGA ŠOLSTVA

58. člen (nacionalni program visokega šolstva)

(1) Nacionalni program visokega šolstva:

- opredeli cilje visokega šolstva,
- določi študijska, znanstvenoraziskovalna in umetniška področja nacionalnega pomena,
- opredeli dejavnosti, potrebne za razvoj in učinkovito delo v visokem šolstvu,
- določi standarde za opravljanje visokošolske dejavnosti,
- določi okvirni obseg potrebnih sredstev za izvedbo nacionalnega programa.

(2) Nacionalni program visokega šolstva in nacionalni program raziskovalne dejavnosti morata biti pri opredeljevanju raziskovalnih področij usklajena.

59. člen
(priprava nacionalnega programa visokega šolstva)

- (1) Nacionalni program visokega šolstva sprejme Državni zbor.
- (2) Predlog nacionalnega programa visokega šolstva oblikuje Vlada Republike Slovenije na podlagi strokovnih izhodišč, ki jih pripravi Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo v sodelovanju z Razvojnimi svetom Republike Slovenije.
- (3) Sredstva, potrebna za uresničitev nacionalnega programa visokega šolstva, se določijo v proračunu Republike Slovenije.

60. člen
(izvajanje nacionalnega programa visokega šolstva)

- (1) Nacionalni program visokega šolstva izvajajo javne univerze, skupnost študentov in študentski domovi.
- (2) Nacionalni program visokega šolstva izvajajo tudi zasebne univerze in samostojni visokošolski zavodi na podlagi koncesije.
- (3) Pri izvajanju nacionalnega programa visokega šolstva lahko z visokošolskimi zavodi sodelujejo tudi raziskovalne organizacije.

V. SVET REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VISOKO ŠOLSTVO

61. člen
(ustanovitev Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo)

- (1) Vlada Republike Slovenije ustanovi Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo kot posvetovalni organ (v nadaljnjem besedilu: Svet za visoko šolstvo).
- (2) Svet za visoko šolstvo uredi način svojega dela s poslovnikom.

62. člen
(naloge Sveta za visoko šolstvo)

- (1) Svet za visoko šolstvo opravlja naslednje naloge:
 - svetuje pri oblikovanju strokovnih izhodišč in oblikovanju nacionalnega programa visokega šolstva,
 - svetuje pri pripravi in spreminjanju visokošolske zakonodaje,
 - svetuje pri načrtovanju razvoja visokega šolstva,
 - daje mnenje k nacionalnemu ogrodju kvalifikacij,
 - opravlja druge naloge v skladu z zakonom.
- (2) Svet za visoko šolstvo pri svojem delu sodeluje s strokovnimi sveti za posamezna področja vzgoje in izobraževanja ter znanosti in tehnologije in Nacionalno agencijo Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.
- (3) Administrativno-tehnične naloge za Svet za visoko šolstvo opravlja ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, ki zagotavlja tudi sredstva za njegovo delovanje.

63. člen
(sestava Sveta za visoko šolstvo)

(1) Svet za visoko šolstvo ima predsednika in 23 članov. Sestavljajo ga strokovnjaki s področja visokega šolstva ter znanosti in tehnologije, gospodarstva, predstavniki študentov visokošolskih zavodov in višjih strokovnih šol ter socialnih partnerjev. Njegovi člani so tudi štirje rektorji univerz, ki jih izbere rektorska konferenca, predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, predsednik sveta Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu ter predsednik Inženirske akademije Slovenije.

(2) Svet za visoko šolstvo mora biti sestavljen tako, da se zagotovi zastopanost večine študijskih in večine znanstvenoraziskovalnih področij.

(3) Predsednika in 16 članov imenuje Vlada Republike Slovenije, od tega:

- dva visokošolska učitelja oziroma znanstvena delavca izmed kandidatov, ki jih predlagajo enega javne univerze in enega skupnost samostojnih visokošolskih zavodov,
- dva visokošolska učitelja oziroma znanstvena delavca izmed kandidatov, ki jih predlagajo javni raziskovalni zavodi,
- enega izmed članov iz razreda za umetnosti Slovenske akademije znanosti in umetnosti izmed kandidatov, ki jih predlaga Slovenska akademija znanosti in umetnosti,
- dva predstavnika zaposlenih na visokošolskih ali raziskovalnih zavodih, izmed kandidatov, ki jih predlagajo reprezentativni sindikati na področju visokega šolstva,
- enega predstavnika višjih strokovnih šol izmed kandidatov, ki jih predlaga reprezentativno združenje višjih strokovnih šol,
- štiri predstavnike gospodarstva izmed kandidatov, ki jih predlagajo reprezentativna združenja delodajalcev,
- štiri predstavnike študentov, od teh je en študent višjih strokovnih šol, izmed kandidatov, ki jih predlaga reprezentativna organizacija študentov v sodelovanju s študentskimi sveti.

(4) Mandat predsednika in članov Sveta za visoko šolstvo traja štiri leta, mandat predstavnikov študentov pa dve leti. Mandat študentu predčasno preneha, če izgubi status študenta.

VI. ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI V VISOKEM ŠOLSTVU

64. člen
(pristojnost za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu)

(1) Zagotavljanje kakovosti visokošolskih zavodov, študijskih programov ter znanstvenoraziskovalnega in umetniškega ter strokovnega dela je v pristojnosti visokošolskih zavodov in Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

(2) Zagotavljanje kakovosti se izvaja z notranjim in zunanjim sistemom zagotavljanja kakovosti.

(3) Notranji sistem zagotavljanja kakovosti vzpostavi visokošolski zavod in ga uredi v svojem aktu.

(4) Zunanji sistem zagotavljanja kakovosti vzpostavi Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu in obsega akreditacije in zunanje evalvacije.

65. člen
(status in pristojnosti Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu)

(1) Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu (v nadaljnjem besedilu: agencija) je pravna oseba javnega prava za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu ter za razvojno in svetovalno delo na področju, za katerega je ustanovljena. Pri urejanju njenega statusa in delovanja se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja javne agencije.

(2) Ustanovitveni akt, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, sprejme Vlada Republike Slovenije, ki tudi izvaja ustanoviteljske pravice v imenu Republike Slovenije. V ustanovitvenem aktu se določijo:

- ime in sedež agencije,
- namen agencije,
- naloge oziroma dejavnosti agencije,
- sestava organov agencije ter število in mandatna doba članov teh organov,
- pristojnosti organov agencije,
- razmerja agencije do ustanovitelja,
- razmerja agencije do drugih subjektov,
- sredstva, ki jih ustanovitelj namenja za ustanovitev in začetek dela agencije,
- način financiranja agencije,
- odgovornost ustanovitelja za obveznosti agencije,
- druga vprašanja, pomembna za ustanovitev in delovanje agencije,
- druga vprašanja, za katera ta ali drug zakon določa, da morajo biti urejena v ustanovitvenem aktu.

(3) Pri svojem delovanju je agencija samostojna in neodvisna. Zavezujejo jo načela strokovnosti, nepristranosti, zakonitosti in politične nevtralnosti.

(4) Agencija je neposredni nevladni proračunski uporabnik.

(5) Agencija po javnem pooblastilu na podlagi tega zakona ureja pravna razmerja in odloča v posamičnih stvareh. Pri izvajanju teh nalog agencija izdaja:

- splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije,
- posamične upravne akte za odločanje v posamičnih javnopravnih stvareh.

(6) Če s tem zakonom ni določeno drugače, agencija o posamičnih pravicah in zahtevkih strank odloča po postopku, določenem z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

66. člen (naloge agencije)

Agencija ima naslednje naloge:

- skrbi za delovanje sistema zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu in višjem strokovnem izobraževanju,
- ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, določi postopke za zunanje evalvacije in akreditacije,
- določi merila za zunanje evalvacije in akreditacije ter sprejema druga merila in predpise iz pristojnosti agencije,
- določi minimalne standarde za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev na visokošolskih zavodih,
- izvaja zunanje evalvacije visokošolskih zavodov ter študijskih programov in višjih strokovnih šol,
- izvaja prve akreditacije visokošolskih zavodov, akreditacije študijskih programov, podaljšanje akreditacije visokošolskih zavodov in akreditacije sprememb visokošolskih zavodov,
- preveri spremembe obveznih sestavin študijskih programov in v primeru večjih pomanjkljivosti oziroma neskladnosti ukrepa v skladu s sedmim odstavkom 39. člena oziroma z 82. členom tega zakona,
- vzpostavi in posodablja register strokovnjakov,
- imenuje skupine strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije ter organizira in sodeluje pri njihovem izobraževanju,
- javno objavlja odločitve agencije, evalvacijska poročila, letna evalvacijska in akreditacijska poročila ter analize agencije, ki morajo biti transparentne in dostopne,
- vodi javno dostopno evidenco akreditiranih visokošolskih zavodov in študijskih programov,
- vodi javno dostopno evidenco pogodb za izvajanje visokošolskega transnacionalnega izobraževanja,
- posreduje ministrstvu, pristojnemu za visoko šolstvo, podatke za vpis v eVŠ iz 159. in 160. člena tega zakona,

- sodeluje z visokoškolskimi zavodi in višjimi strokovnimi šolami, jim svetuje in spodbuja izvajanje samoevalvacij,
- sodeluje z mednarodnimi institucijami ali organi za zagotavljanje kakovosti visokega šolstva,
- lahko opravlja akreditacije in evalvacije visokoškolskih zavodov in študijskih programov v tujini, če s tem ne omejuje drugih svojih nalog,
- skrbi za skladnost delovanja agencije z evropskimi standardi in mednarodnimi načeli na področju zagotavljanja kakovosti,
- zbira in analizira poročila o samoevalvacijah ter zunanjih evalvacijah visokoškolskih zavodov, študijskih programov in višjih strokovnih šol,
- analizira priglašene študijske programe oziroma akreditirane in evalvirane študijske programe in visokošolske zavode ter z njimi povezane spremembe za namen ugotavljanja stanja in razvoja slovenskega visokega šolstva,
- opravlja razvojne naloge na področju, za katerega je ustanovljena,
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in ustanovitvenim aktom.

67. člen (organi agencije)

Organi agencije so: svet agencije, direktor in pritožbena komisija.

68. člen (svet agencije)

(1) Svet agencije je najvišji organ odločanja agencije.

(2) Člani sveta agencije delujejo strokovno, samostojno in neodvisno ter pri svojem delovanju niso vezani na sklepe, stališča in navodila institucij, ki so jih imenovale, ali drugih institucij.

(3) Člani sveta agencije pri izvajanju nalog in sprejemanju odločitev upoštevajo načela preprečevanja konflikta interesov in načela nepristranskosti. V ta namen podpišejo posebno izjavo, s katero se zavežejo k spoštovanju načel, določenih v tem členu.

(4) Svet agencije sestavlja 11 članov:

- tri člane imenuje rektorska konferenca,
- enega člana imenuje reprezentativno združenje samostojnih visokoškolskih zavodov,
- enega člana imenuje reprezentativno združenje višjih strokovnih šol,
- dva člana študenta imenuje reprezentativna organizacija študentov v sodelovanju s študentskimi sveti,
- enega člana imenujejo reprezentativna združenja delodajalcev po dogovoru,
- enega člana imenujejo reprezentativni sindikati na področju visokega šolstva po dogovoru,
- dva člana imenuje Vlada Republike Slovenije na podlagi javnega poziva, in sicer enega izmed strokovnjakov na področju visokega šolstva ali zagotavljanja kakovosti v njem iz Republike Slovenije, ter enega izmed strokovnjakov na področju visokega šolstva ali zagotavljanja kakovosti v njem iz tujine.

(5) Svet agencije se konstituira in lahko prične z delom, ko je imenovanih vsaj šest članov. Predsednika sveta agencije in njegovega namestnika izvolijo člani izmed sebe.

(6) Mandat članov sveta agencije traja šest let, mandat predstavnikov študentov pa dve leti. Mandat študentu predčasno preneha, če izgubi status študenta. Posamezni član je lahko ponovno imenovan, toda le največ dvakrat zaporedoma.

(7) Za člana sveta agencije ne morejo biti imenovani rektorji in prorektorji univerz, dekani, člani senatov univerz, njihovih članic ali samostojnih visokoškolskih zavodov in direktorji članic univerz in drugih samostojnih visokoškolskih zavodov ali drugih organizacij z dejavnostjo visokošolskega izobraževanja ter ravnatelji oziroma direktorji višjih strokovnih šol.

- (8) Člana sveta agencije se predčasno razreši, če:
- se ne udeleži treh zaporednih sej sveta agencije,
 - predloži izjavo o odstopu,
 - ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje.

(9) V primerih iz prejšnjega odstavka predsednik sveta agencije pozove institucijo, ki je tega člana imenovala, da imenuje novega člana. Z imenovanjem novega člana je dotedanji član razrešen. Mandat novega člana traja do izteka mandata člana, ki ga je nadomestil.

(10) Člani sveta agencije se ob pričetku svojega mandata udeležijo strokovnega usposabljanja s področja dela sveta agencije, ki ga organizira agencija.

(11) Naloge sveta agencije so:

- imenuje in razrešuje direktorja agencije,
- imenuje in razrešuje člane pritožbene komisije in njihove namestnike,
- določi postopke in merila za zunanje evalvacije in akreditacije, ECTS ter druga merila,
- določi postopke in merila za zunanje evalvacije višjih strokovnih šol,
- določi minimalne standarde za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev na visokošolskih zavodih,
- odloča o akreditacijah visokošolskih zavodov in njihovih spremembah,
- odloča o akreditacijah študijskih programov in evalvacijah vzorca študijskih programov,
- določi merila za uvrstitev strokovnjakov v register strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije,
- imenuje skupine strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije,
- določi postopke in merila za zagotavljanje kakovosti delovanja agencije ter zunanjo evalvacijo agencije skladno z evropskimi standardi,
- določi cenik za opravljanje posebnih projektov iz tretjega odstavka 70. člena tega zakona,
- določa obvezne sestavine pogodbe iz drugega in petega odstavka 45. člena tega zakona,
- določi druge oblike in pogoje visokošolskega transnacionalnega izobraževanja,
- spremlja evropske standarde in mednarodna načela na področju zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu,
- sodeluje pri pripravi predloga finančnega načrta agencije in daje soglasje k načrtu dela ter poročilu o delu in poslovanju,
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in ustanovitvenim aktom.

(12) Svet agencije sprejema odločitve z večino glasov vseh članov.

69. člen (direktor)

(1) Direktorja imenuje in razrešuje svet agencije na podlagi javnega natečaja v skladu s pogoji in merili, določenimi s tem zakonom. Direktor je imenovan za dobo petih let in lahko to funkcijo opravlja največ dvakrat.

(2) Za direktorja agencije je lahko imenovan kdor:

- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje v skladu s tem zakonom oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij,
- ima najmanj deset let delovnih izkušenj skladno z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev,
- ima izkušnje na področju visokega šolstva ali zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu,
- izkazuje znanje angleškega jezika na višji ravni,
- ima vodstvene izkušnje,
- ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev.

(3) Če direktorju preneha funkcija, svet agencije imenuje vršilca dolžnosti direktorja brez javnega natečaja do imenovanja novega direktorja, vendar največ za šest mesecev.

(4) Direktor je predčasno razrešen:

- če tako zahteva sam,
- če ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje,
- če stori dejanje, ki je v zakonu, ki ureja položaj javnih uslužbencev, določeno kot hujša disciplinska kršitev,
- če svoje delo opravlja nevestno, nestrokovno ali se izkaže, da po delovnih in strokovnih kvalitetah ni primeren za opravljanje dela na položaju direktorja,
- če agencija ne dosega zadovoljivih delovnih rezultatov oziroma če pri njenem delu prihaja do ponavljajočih se napak ali do težje napake.

(5) Naloge direktorja so naslednje:

- organizira in vodi delo ter poslovanje agencije,
- predstavlja in zastopa agencijo,
- skrbi za izvajanje sklepov sveta agencije,
- posreduje splošne akte iz prve alineje petega odstavka 65. člena tega zakona v objavo v Uradni list Republike Slovenije,
- zagotavlja, da agencija posluje v skladu z zakonom, ustanovitvenim aktom in splošnimi akti agencije,
- sprejema splošne akte, ki urejajo poslovanje in delo agencije, za katere ni pristojen drug organ po tem zakonu ali ustanovitvenem aktu,
- pripravi predlog finančnega načrta agencije v sodelovanju s svetom agencije,
- sprejema načrt dela agencije, h kateremu si mora pridobiti soglasje sveta agencije,
- pripravi poročilo o delu in poslovanju agencije, h kateremu si mora pridobiti soglasje sveta agencije,
- skrbi za materialno in finančno poslovanje agencije,
- odloča o delovnopравниh pravicah zaposlenih,
- sprejema akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest,
- ustanovitelju predlaga v obravnavo gradiva iz svoje pristojnosti v skladu z drugimi predpisi,
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in ustanovitvenim aktom.

(6) Poročilo o delu in poslovanju agencije direktor posreduje enkrat letno ustanovitelju, in sicer najpozneje do 31. maja za preteklo leto.

70. člen (financiranje agencije)

(1) Ustanovitelj mora agenciji zagotavljati potrebne prostore, opremo in sredstva za delo.

(2) Sredstva za delo agencije se zagotavljajo iz državnega proračuna.

(3) Agencija lahko z opravljanjem akreditacij in evalvacij v tujini, za kar sprejme cenik opravljanja teh storitev, ter s sodelovanjem pri domačih in mednarodnih projektih pridobiva dodatna finančna sredstva.

(4) Opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka šteje kot posebni projekt, katerega neproračunska sredstva se namenijo za plačilo stroškov dela ter za dodatne materialne in druge stroške agencije tega projekta.

71. člen (zaposleni v agenciji)

Za zaposlene v agenciji se uporabljajo predpisi, ki urejajo položaj javnih uslužbencev.

72. člen (oblikovanje skupin strokovnjakov)

(1) Skupine strokovnjakov so skupine strokovnjakov za akreditacije in skupine strokovnjakov za zunanje evalvacije. Sestavljajo jih vsaj trije člani, od tega vsaj en tuj strokovnjak in en študent. Slovenski strokovnjaki se vanje imenujejo iz registra strokovnjakov, ki ga vodi agencija.

(2) Pri izvajanju nalog in sprejemanju odločitev v postopkih akreditacij in evalvacij strokovnjaki upoštevajo načela preprečevanja konflikta interesov in načela nepristranosti. V ta namen podpišejo posebno izjavo, s katero se zavežejo k spoštovanju načel, določenih v tem členu.

73. člen

(plačilo članov sveta agencije, pritožbene komisije in skupin strokovnjakov)

(1) Člani sveta agencije, pritožbene komisije in člani skupin strokovnjakov so upravičeni do plačila ter povračila stroškov za delo. Način in višino plačila ter povračila stroškov določi svet agencije.

(2) Sredstva za plačilo iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v finančnem načrtu agencije.

74. člen

(akreditacije in zunanje evalvacije)

(1) Izpolnjevanje pogojev za ustanovitev visokošolskega zavoda, izvajanje visokošolske dejavnosti in kakovost visokošolskih zavodov in študijskih programov agencija preverja v postopkih akreditacije in zunanje evalvacije.

(2) Akreditacije v visokem šolstvu so:

- prva akreditacija visokošolskega zavoda,
- akreditacija študijskega programa,
- podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda in
- akreditacija sprememb visokošolskega zavoda iz prvega odstavka 85. člena tega zakona.

(3) Zunanje evalvacije so:

- redna evalvacija visokošolskega zavoda,
- izredna evalvacija visokošolskega zavoda,
- izredna evalvacija študijskega programa,
- evalvacija vzorca študijskih programov.

(4) Prva in vsaka podaljšana akreditacija se visokošolskemu zavodu podeli za največ sedem let. Če se odločitev o podaljšanju akreditacije sprejme pred potekom veljavne akreditacije visokošolskega zavoda, začne rok veljavnosti akreditacije teči znova. Šteje se, da veljavnost akreditacije poteče z zaključkom študijskega leta, v katerem se izteče obdobje podeljene akreditacije.

(5) Svet agencije v akreditacijskih in evalvacijskih postopkih imenuje skupine strokovnjakov, ki opravljajo zunanje presoje tudi na ogledih oziroma evalvacijskih obiskih. Kadar je presojo mogoče opraviti na podlagi dokumentacije, v postopku ni potreben ogled oziroma obisk skupine strokovnjakov.

(6) Zunanje evalvacije lahko v skladu s tem zakonom in merili iz tretje alineje enajstega odstavka 68. člena tega zakona opravljajo agencije, ki so vpisane v Evropski register za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu (European Quality Assurance Register for Higher Education; v nadaljnjem besedilu: EQAR). Končno odločitev v postopku sprejme svet agencije.

(7) Stroške zunanjih evalvacij iz prejšnjega odstavka visokošolski zavod krije iz lastnih sredstev.

75. člen

(prva akreditacija visokošolskega zavoda in akreditacija študijskega programa)

(1) Postopek za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda in študijskega programa se začne z vložitvijo vloge.

(2) V enem mesecu po prejemu popolne vloge za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda ali akreditacijo študijskega programa svet agencije imenuje skupino strokovnjakov.

(3) Skupina strokovnjakov pripravi poročilo o izpolnjevanju meril za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda ali akreditacijo študijskega programa v roku, ki ga določi svet agencije in ne pozneje kot v treh mesecih od imenovanja skupine strokovnjakov. Poročilo o izpolnjevanju meril za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda ali za akreditacijo študijskega programa se pošlje predlagatelju, ki lahko nanj poda svoje pripombe v enem mesecu od njegovega prejema. Če predlagatelj v roku enega meseca ne poda pripomb na poročilo, to postane končno. Če predlagatelj poda pripombe na poročilo, skupina strokovnjakov po presoji utemeljenosti pripomb v enem mesecu od njihovega prejema pripravi končno poročilo, v katerem se opredeli do vseh pripomb vlagatelja.

(4) Poročilo o izpolnjevanju meril za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda skupina strokovnjakov pripravi na podlagi predložene dokumentacije in ogleda prostorov, v katerih bo visokošolski zavod opravljal dejavnost.

(5) V primeru akreditacije študijskega programa skupina strokovnjakov opravi ogled prostorov, v katerih bo visokošolski zavod izvajal študijski program, če je to potrebno zaradi popolne ugotovitve dejanskega stanja.

(6) Končno poročilo skupine strokovnjakov se predloži svetu agencije v enem mesecu od priprave tega poročila. Svet agencije v treh mesecih od prejema končnega poročila odloči o prvi akreditaciji visokošolskega zavoda ali o akreditaciji študijskega programa, pri čemer ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ne upošteva morebitnih pripomb ali novih dokazil predlagatelja, poslanih agenciji po izdaji končnega poročila skupine strokovnjakov.

(7) Svet agencije lahko:

- podeli akreditacijo visokošolskemu zavodu za obdobje sedmih let ali
- zavrne vlogo za akreditacijo visokošolskega zavoda.

(8) Svet agencije visokošolskemu zavodu podeli akreditacijo, če so izpolnjeni pogoji za ustanovitev visokošolskega zavoda iz tega zakona in pogoji iz meril iz tretje alineje enajstega odstavka 68. člena tega zakona.

(9) Svet agencije lahko:

- podeli akreditacijo študijskemu programu za nedoločen čas ali
- zavrne vlogo za akreditacijo študijskega programa.

(10) Svet agencije študijskemu programu podeli akreditacijo, če so izpolnjeni pogoji iz tega zakona in meril iz tretje alineje enajstega odstavka 68. člena tega zakona.

76. člen

(akreditacija in evalvacija mednarodnega skupnega študijskega programa)

(1) Postopek akreditacije mednarodnega skupnega študijskega programa lahko izvede ena od agencij, ki so vpisane v EQAR. Če postopek izvede agencija iz tega odstavka, pri tem upošteva Evropski pristop za zagotavljanje kakovosti skupnih programov.

(2) Če postopek izvede agencija, mora biti postopek zaključen v petih mesecih od popolnosti vloge za akreditacijo. Evalvacije se v skladu z Evropskim pristopom za zagotavljanje kakovosti skupnih programov izvajajo vsakih šest let.

(3) Če postopek izvede agencija iz prvega odstavka, visokošolski zavod, akreditiran v Republiki Sloveniji, oziroma mednarodna zveza univerz iz 18. člena tega zakona s študijskim programom seznanijo agencijo.

(4) Visokošolski zavod, akreditiran v Republiki Sloveniji, oziroma mednarodna zveza univerz iz 18. člena tega zakona mora prenehati izvajati študijski program iz prejšnjega odstavka, če se ta preneha izvajati v državi, v kateri je bil akreditiran ali ga v tej državi ne izvaja več akreditirani visokošolski zavod oziroma študijski program ni več javnoeljaven. O okoliščinah iz tega odstavka mora visokošolski zavod obvestiti agencijo v roku 30 dni od njihovega nastanka.

(5) Mednarodni skupni študijski program mora biti pred začetkom izvajanja v Republiki Sloveniji ustrezno priznan oziroma akreditiran v vseh državah, iz katerih so visokošolski zavodi, ki bodo sodelovali pri izvedbi skupnega študijskega programa in podeljevali diplomo.

77. člen **(podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda)**

(1) Postopek za podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda se začne z vložitvijo vloge visokošolskega zavoda v skladu z določbo šestega odstavka 22. člena tega zakona, nadaljuje z zunanjo evalvacijo ter konča z odločitvijo o podaljšanju akreditacije.

(2) Temelj za zunanjo evalvacijo je samoevalvacijsko poročilo visokošolskega zavoda. Zunanjo evalvacijo izvede skupina strokovnjakov, ki jo imenuje svet agencije. Postopek zunanje evalvacije natančneje določi svet agencije v svojih splošnih aktih. Evalvacijsko poročilo vsebuje presojo izpolnjevanja meril za akreditacijo ter zunanjo evalvacijo visokošolskega zavoda in druge sestavine, ki jih natančneje določi svet agencije.

(3) Samoevalvacijsko poročilo visokošolskega zavoda in končno evalvacijsko poročilo skupine strokovnjakov se predložita svetu agencije v enem mesecu od priprave končnega evalvacijskega poročila. Svet agencije v treh mesecih od prejema dokumentacije odloči o podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda, pri čemer ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ne upošteva morebitnih pripomb ali novih dokazil visokošolskega zavoda, poslanih agenciji po izdaji končnega poročila skupine strokovnjakov, v katerem se opredeli do vseh pripomb vlagatelja.

(4) V postopku podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda svet agencije s sklepom določi študijske programe visokošolskega zavoda za zunanjo evalvacijo. Zunanja evalvacija študijskega programa ni potrebna, če je bila ta že izvedena v zadnjih dveh letih od uvedbe postopka podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda.

(5) Svet agencije v postopku podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda sprejme eno izmed naslednjih odločitev:

- podaljša akreditacijo visokošolskega zavoda za obdobje sedmih let,
- podaljša akreditacijo visokošolskega zavoda za krajše obdobje, ki ne sme biti daljše od treh let, ali
- ne podaljša akreditacije visokošolskega zavoda.

(6) Svet agencije sprejme odločitev iz druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka, če so ugotovljene večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti pri delovanju visokošolskega zavoda ali sistemu zagotavljanja njegove kakovosti. V primeru podaljšanja akreditacije za krajše obdobje svet agencije visokošolskemu zavodu naloži rok za njihovo odpravo, ki ne sme biti krajši od dveh let.

(7) Po poteku roka iz prejšnjega odstavka tega člena svet agencije ponovno opravi evalvacijo, na podlagi katere sprejme eno izmed odločitev iz petega odstavka tega člena.

(8) V primeru tretje zunanje evalvacije visokošolskega zavoda po dveh zaporednih podaljšanih akreditacijah za krajše obdobje svet agencije podaljša akreditacijo visokošolskega zavoda za obdobje sedmih let ali je v skladu s šestim odstavkom tega člena ne podaljša.

(9) Če svet agencije ne podaljša akreditacije visokošolskega zavoda, veljavnost akreditacije poteče z zaključkom študijskega leta, v katerem postane odločitev sveta agencije dokončna.

(10) V postopku podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda agencija preveri tudi sestavo, vsebino, izvajanje, spreminjanje in posodabljanje mikrodokazil.

78. člen **(prenehanje akreditacije visokošolskega zavoda)**

Akreditacija visokošolskega zavoda preneha, če:

- je izbrisan iz sodnega registra,
- mu ni bila podaljšana akreditacija,
- ni vložil vloge za podaljšanje akreditacije v roku iz šestega odstavka 22. člena tega zakona.

79. člen **(prenehanje akreditacije študijskega programa)**

Akreditacija študijskega programa preneha, če:

- je prenehala akreditacija visokošolskega zavoda,
- svet agencije tako odloči v postopku izredne evalvacije študijskega programa ali visokošolskega zavoda,
- to zahteva visokošolski zavod,
- se študijski program neprekinjeno ni izvajal v zadnjih sedmih študijskih letih.

80. člen **(prenehanje akreditacije skupnega študijskega programa)**

(1) Akreditacija skupnega študijskega programa preneha, če:

- je prenehala akreditacija vsem sodelujočim visokošolskim zavodom;
- večina visokošolskih zavodov ne sodeluje več pri njegovem izvajanju;
- po izstopu posameznega visokošolskega zavoda med preostalimi sodelujočimi visokošolskimi zavodi s sporazumom niso na novo določena medsebojna razmerja, pravice in dolžnosti ali če agencija o taki spremembi sporazuma ni bila obveščena v 30 dneh od njene uveljavitve;
- vlagatelj v enem letu po odločitvi sveta agencije o akreditaciji mednarodnega skupnega študijskega programa ne predloži potrdila o akreditaciji tega programa ali potrdila o priznanju slovenske akreditacije v vseh državah, iz katerih so sodelujoči tuji visokošolski zavodi;
- svet agencije tako odloči v postopku izredne evalvacije študijskega programa ali visokošolskega zavoda.

(2) Če mednarodnega skupnega študijskega programa ni več mogoče izvajati s tujimi visokošolskimi zavodi, mora visokošolski zavod, akreditiran v Republiki Sloveniji agenciji poslati zahtevo za prenehanje akreditacije tega študijskega programa najkasneje do 30. septembra tekočega študijskega leta.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka morajo visokošolski zavodi omogočiti vpisanim študentom dokončanje študija na tem študijskem programu.

81. člen **(ponovna vloga za prvo akreditacijo)**

(1) Če je vloga za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda iz 75. člena tega zakona zavrnjena ali akreditacija visokošolskega zavoda iz 77. člena tega zakona ni podaljšana, lahko ustanovitelj ponovno vloži vlogo za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda po preteku šestih mesecev od dokončnosti odločbe o akreditaciji.

(2) V primeru zamude roka za vložitev vloge za podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda iz šestega odstavka 22. člena tega zakona lahko ustanovitelj ponovno vloži vlogo za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda po dokončnosti sklepa o zavrženju.

(3) V primeru zavrnitve vloge za akreditacijo študijskega programa iz druge alineje devetega odstavka 75. člena tega zakona ali odvzema akreditacije študijskemu programu iz tretje alineje šestega odstavka 82. člena tega zakona, lahko visokošolski zavod ponovno vloži vlogo za akreditacijo tega študijskega programa po preteku šestih mesecev od dokončnosti odločbe o akreditaciji.

82. člen (izredna evalvacija)

(1) Pobudo za začetek postopka izredne evalvacije lahko poleg agencije dajo ustanovitelji visokošolskih zavodov, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, študenti ali drugi visokošolski deležniki, kadar obstaja utemeljen sum, da gre za večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti pri delovanju visokošolskega zavoda oziroma izvajanju študijskega programa.

(2) Agencija obravnava vsako prejeto pobudo in se do nje pisno opredeli. Še pred opredelitvijo iz prejšnjega stavka agencija o prejeti pobudi obvesti visokošolski zavod, na katerega se nanaša, in ga pozove k izjasnitvi, ne da bi pri tem razkrila identiteto prijavitelja.

(3) O izvedbi izredne evalvacije visokošolskega zavoda, študijskega programa ali skupini visokošolskih zavodov oziroma študijskih programov odloči svet agencije s sklepom o začetku postopka izredne evalvacije. Pritožba zoper sklep o začetku postopka ni dopustna.

(4) Izredno evalvacijo visokošolskega zavoda oziroma študijskega programa svet agencije uvede v postopku podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda, lahko pa tudi na lastno ali prejeto pobudo za izvedbo izredne evalvacije, kadar obstaja utemeljen sum o večjih pomanjkljivostih oziroma neskladnostih bodisi pri delovanju visokošolskega zavoda oziroma njegovemu sistemu zagotavljanja kakovosti bodisi pri organizaciji, izvajanju in spreminjanju študijskega programa ter z njim povezanega delovanja sistema zagotavljanja kakovosti.

(5) Svet agencije po izvedenem postopku izredne evalvacije visokošolskega zavoda sprejme eno od naslednjih odločitev:

- podaljša akreditacijo visokošolskega zavoda za obdobje sedmih let,
- podaljša akreditacijo visokošolskega zavoda za krajše obdobje, ki ne sme biti daljše od treh let,
- ne podaljša akreditacije visokošolskega zavoda.

(6) Svet agencije po izvedenem postopku izredne evalvacije študijskega programa sprejme eno od naslednjih odločitev:

- ugotovi ustreznost izvajanja študijskega programa,
- ugotovi delno ustreznost izvajanja študijskega programa,
- odvzame akreditacijo študijskega programa.

(7) Svet agencije sprejme odločitev iz druge alineje petega oziroma šestega odstavka tega člena, če so ugotovljene večje pomanjkljivosti ali neskladnosti v skladu z merili agencije. Po poteku roka za odpravo ugotovljenih večjih pomanjkljivosti ali neskladnosti iz druge alineje četrtega odstavka tega člena, svet agencije ponovno opravi evalvacijo in sprejme odločitev iz prve ali tretje alineje četrtega oziroma petega odstavka tega člena.

(8) Če svet agencije ugotovi, da je treba preveriti izpolnjevanje posameznega merila ali določb tega zakona pri posameznemu ali več visokošolskih zavodih oziroma enemu ali več študijskih programih, lahko izjemoma odloči, da se hkrati izpeljejo postopki izredne evalvacije teh visokošolskih zavodov oziroma študijskih programov, v katerih se presodi le izpolnjevanje tega merila ali določbe.

83. člen (odvzem akreditacije)

(1) V primeru odvzema akreditacije študijskega programa visokošolski zavod z naslednjim študijskim letom za ta študijski program ne sme več razpisati vpisnih mest.

(2) Ne glede na določbo petega odstavka 39. člena tega zakona se šteje, da je študijski program iz prejšnjega odstavka javnoveljavna za obdobje od vpisa zadnje generacije v prvi letnik za čas trajanja programa, podaljšane za eno leto, pri čemer obdobje javne veljavnosti študijskega programa ne more biti krajše od veljavnosti akreditacije.

(3) V primeru prenehanja akreditacije visokošolskega zavoda ta:

- ne sme razpisovati vpisnih mest,
- zagotovi, da bodo že vpisani študenti imeli možnost dokončanja študija skladno z določbami tega zakona,
- lahko vloži vlogo za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda v skladu s 75. členom tega zakona.

84. člen (evalvacija vzorca študijskih programov)

(1) Agencija izvaja letne evalvacije vzorca študijskih programov z namenom svetovanja visokošolskim zavodom pri zagotavljanju kakovosti študijskih programov.

(2) Evalvacija vzorca študijskih programov lahko poteka tudi po posameznih obveznih sestavinah študijskih programov ali posameznih področjih presoje, kot jih opredeli agencija v merilih iz tretje alineje 66. člena tega zakona.

(3) Vzorec študijskih programov določi svet agencije. Visokošolski zavodi lahko podajo predlog za vključitev posameznih študijskih programov v vzorec.

(4) Evalvacija vzorca študijskih programov je določena v letnem delovnem načrtu agencije tako, da je vsako leto v vzorcu najmanj 2 % akreditiranih študijskih programov, ki jih v tem letu izvajajo visokošolski zavodi.

(5) Agencija na spletni strani javno objavi seznam študijskih programov, ki so vključeni v vzorec za evalvacijo študijskih programov.

(6) Postopek se začne s sklepom sveta agencije o začetku postopka evalvacije vzorca študijskih programov, ki ga svet agencije pošlje visokošolskim zavodom, ki izvajajo študijske programe.

(7) Postopek se zaključi s priporočili visokošolskim zavodom za izboljšanje kakovosti študijskega programa. Podrobnejši postopek evalvacije vzorca študijskih programov sprejme svet agencije. Če so ugotovljene večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti, svet agencije določi rok za njihovo odpravo oziroma visokošolskemu zavodu naloži, da za njihovo odpravo v sodelovanju z agencijo roku treh mesecev pripravi akcijski načrt. O izvedenih ukrepih mora visokošolski zavod pisno obvestiti agencijo v roku, ki ga ta določi, sicer svet agencije skladno z 82. členom tega zakona odloči o izvedbi izredne evalvacije študijskega programa.

85. člen (spremembe visokošolskega zavoda)

(1) Visokošolski zavod mora vložiti vlogo za akreditacijo sprememb visokošolskega zavoda v primeru:

- preoblikovanja v drugo vrsto visokošolskega zavoda,
- pripojitve, spojitve ali razdelitve visokošolskih zavodov,
- spremembe lokacije izvajanja študijskega programa ali uvedbe nove lokacije izvajanja študijskega programa.

(2) O vseh ostalih spremembah morata univerza in samostojni visokošolski zavod obvestiti agencijo v 30 dneh od nastale spremembe na način, ki ga določi agencija v svojih aktih.

(3) Svet agencije:

- akreditira spremembo ali
- zavrne vlogo za akreditacijo spremembe visokošolskega zavoda.

(4) Postopek akreditacije spremembe visokošolskega zavoda natančneje določi svet agencije v svojih aktih.

86. člen **(statusne spremembe visokošolskega zavoda)**

(1) Ustanovitelj visokošolskega zavoda lahko odloči, da se:

- visokošolski zavod preoblikuje v drugo vrsto visokošolskega zavoda,
- visokošolski zavod pripoji drugemu visokošolskemu zavodu,
- dva ali več visokošolskih zavodov spojijo v nov visokošolski zavod,
- visokošolski zavod razdeli na dva ali več novih visokošolskih zavodov.

(2) S preoblikovanjem iz prve alineje prvega odstavka tega člena na nov visokošolski zavod, nastal s preoblikovanjem, preidejo vsi akreditirani študijski programi, študenti, zaposleni delavci oziroma druge pravice in obveznosti preoblikovanega visokošolskega zavoda.

(3) S pripojitvijo iz druge alineje prvega odstavka tega člena se na visokošolski zavod, h kateremu se je visokošolski zavod pripojil, prenesejo vsi akreditirani študijski programi, študenti in zaposleni delavci oziroma nanj preidejo druge pravice in obveznosti pripojenega visokošolskega zavoda. Akreditacija visokošolskega zavoda, h kateremu se je visokošolski zavod pripojil, velja za obdobje, določeno ob njegovi zadnji akreditaciji.

(4) S spojitvijo visokošolskih zavodov iz tretje alineje prvega odstavka tega člena se vsi njihovi akreditirani študijski programi, študenti, zaposleni delavci oziroma druge pravice in obveznosti prenesejo na nov visokošolski zavod, ki nastane s spojitvijo.

(5) Z razdelitvijo visokošolskega zavoda na dva ali več visokošolskih zavodov iz četrte alineje prvega odstavka tega člena se njegovi akreditirani študijski programi, študenti in zaposleni delavci oziroma druge pravice in obveznosti prenesejo na nove visokošolske zavode, nastale z razdelitvijo.

(6) Statusne spremembe visokošolskega zavoda iz prve, tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena štejejo kot prva akreditacija visokošolskega zavoda v skladu z določbami 75. člena tega zakona.

(7) Če s tem zakonom ni določeno drugače, se glede statusnih in drugih sprememb visokošolskih zavodov uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavode.

87. člen **(sprememba lokacije)**

(1) Kot sprememba lokacije po tem zakonu šteje uvedba nove lokacije izvajanja celotnega študijskega programa zunaj kraja sedeža visokošolskega zavoda (dislocirana enota) v Republiki Sloveniji ali v tujini.

(2) Podrobnejši pogoji presoje dislocirane enote iz prejšnjega odstavka se določijo v splošnih aktih agencije.

88. člen (pritožbena komisija)

(1) Pritožbeno komisijo imenuje svet agencije na podlagi javnega poziva. Pritožbeno komisijo sestavljajo trije člani, vsak član ima svojega namestnika. Člani izmed sebe imenujejo predsednika in namestnika predsednika. Namestnik nadomesti člana v postopkih odločanja v primeru njegove odsotnosti oziroma izločitve.

(2) Za člana komisije in njegovega namestnika je lahko imenovana oseba, ki:

- ima izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje v skladu s tem zakonom oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje,
- ima opravljen pravniški državni izpit in
- ima vsaj deset let delovnih izkušenj, od tega vsaj pet let na sodišču.

(3) Mandat predsednika in članov ter njihovih namestnikov traja štiri leta. Posamezni član oziroma njegov namestnik je lahko ponovno imenovan, toda le največ dvakrat zaporedoma.

(4) Član oziroma namestnik člana pritožbene komisije je predčasno razrešen, če predloži izjavo o odstopu.

(5) V primerih iz prejšnjega odstavka svet agencije imenuje novega člana oziroma namestnika skladno s tem členom. Z imenovanjem novega člana oziroma namestnika je dotedanji član oziroma namestnik razrešen. Mandat novega člana oziroma namestnika traja do izteka mandata člana oziroma namestnika, ki ga je nadomestil.

(6) Pritožbena komisija sprejema odločitve z večino glasov vseh članov.

89. člen (pritožba)

(1) Pritožbena komisija odloča o pritožbah zoper odločitve sveta agencije v postopkih akreditacij in izrednih evalvacij visokošolskih zavodov in študijskih programov.

(2) Zoper odločitev sveta agencije je mogoče vložiti pritožbo v 30 dneh od vročitve odločitve sveta agencije.

(3) Pritožbena komisija odloči o pritožbi v štirih mesecih od njene vložitve. Če pritožbena komisija pritožbi ugodi, vrne zadevo svetu agencije v ponovno odločanje. Odločitev pritožbene komisije je dokončna, zoper njo pa je možen upravni spor.

90. člen (poročilo o napredku)

(1) Visokošolski zavod mora po dveh letih od dokončnosti odločbe, s katero je bila akreditacija podeljena ali podaljšana visokošolskemu zavodu oziroma podeljena študijskemu programu, svetu agencije poročati o napredku in upoštevanju priporočil, ki so bila izražena v odločbi oziroma končnem poročilu. Poročilo o napredku se lahko sklicuje na dele samoevalvacijskega poročila, iz katerih je razviden napredek oziroma upoštevanje priporočil.

(2) V roku treh let od dokončnosti odločbe in na način iz prvega odstavka tega člena mora poročati tudi mednarodna zveza univerz, in sicer za študijske programe, ki jim je bila podeljena akreditacija na podlagi tega zakona, ali je potreba po poročanju nastala po izredni evalvaciji.

(3) O napredku morajo v roku iz prvega odstavka tega člena poročati tudi visokošolski zavodi, ki jim je svet agencije podal priporočila v postopkih vzorčnih evalvacij. Svet agencije lahko tem visokošolskim zavodom določi tudi krajši rok za poročanje.

(4) Svet agencije se s poročilom o napredku seznanja.

91. člen **(javne evidence)**

(1) Agencija vodi javne evidence o:

- akreditacijah visokošolskih zavodov in o njihovih spremembah,
- akreditacijah študijskih programov in o njihovih spremembah,
- evalvacijah visokošolskih zavodov in evalvacijah študijskih programov ter višjih strokovnih šol,
- izrednih evalvacijah študijskih programov,
- sklenjenih pogodbah glede transnacionalnega izobraževanja,
- pripoznanju javnoveljavnosti v drugih državah akreditiranih študijskih programov.

(2) Agencija lahko pridobiva ter s svojimi evidencami povezuje:

- raziskovalne podatke (SICRIS),
- podatke o vpisanih študentih in zaposljivosti / zaposlenosti diplomantov akreditiranih študijskih programov.

(3) Javna evidenca akreditacij visokošolskih zavodov in njihovih sprememb vsebuje naslednje podatke:

- datum in številko akreditacijske odločbe,
- obdobje veljavnosti akreditacije,
- vrsto visokošolskega zavoda,
- ime in sedež oziroma naslov visokošolskega zavoda ter ime in naslov njegovih dislociranih enot,
- študijsko področje in znanstvenoraziskovalno oziroma umetniško disciplino, za katero je visokošolski - zavod ustanovljen,
- ime ustanovitelja,
- ime in priimek predvidenega zastopnika visokošolskega zavoda,
- datum in številko odločbe o podaljšanju akreditacije.

(4) Javna evidenca akreditacij študijskih programov in sprememb študijskih programov vsebuje naslednje podatke:

- datum in številko akreditacijske odločbe,
- obdobje veljavnosti akreditacije,
- ime in sedež oziroma naslov ter vrsto visokošolskega zavoda, ki študijski program akreditira,
- ime in šifro študijskega programa, ki ga visokošolski zavod izvaja,
- študijsko področje (ISCED, Frascati) in razvrstitev po standardni klasifikaciji izobraževanja (KLASIUS),
- stopnjo študijskega programa,
- datum in številko odločbe o podaljšanju akreditacije,
- trajanje javne veljavnosti študijskega programa.

(5) Javna evidenca evalvacij visokošolskih zavodov in študijskih programov ter višjih strokovnih šol vsebuje naslednje podatke:

- datum in številko končnega evalvacijskega poročila o visokošolskem zavodu in študijskem programu ter višji strokovni šoli,
- datum evalvacije,
- ime in sedež oziroma naslov ter vrsto evalviranega visokošolskega zavoda ali višje strokovne šole,
- ime in stopnjo evalviranega študijskega programa,
- vrsto evalvacije,
- datum morebitnih pripomb visokošolskega zavoda ali višje strokovne šole k evalvacijskemu poročilu.

(6) Javna evidenca izrednih evalvacij študijskih programov vsebuje naslednje podatke:

- datum in številko končnega evalvacijskega poročila o študijskem programu,
- ime, stopnjo in vrsto evalviranega študijskega programa,
- ime in sedež oziroma naslov visokošolskega zavoda, ki izvaja evalvirani študijski program,
- datum morebitnih pripomb visokošolskega zavoda k evalvacijskemu poročilu.

- (7) Javna evidenca sklenjenih pogodb o transnacionalnem izobraževanju vsebuje naslednje podatke:
- datum vpisa pogodbe v evidenco,
 - obdobje veljavnosti pogodbe,
 - ime in sedež oziroma naslov visokošolskega zavoda, ki je nosilec študijskega programa,
 - ime in sedež oziroma naslov visokošolskega zavoda, ki izvaja študijski program v drugi državi,
 - ime transnacionalnega študijskega programa,
 - ime in priimek zastopnika visokošolskega zavoda, ki izvaja študijski program v drugi državi.

(8) Osební podatki iz tega člena se zbirajo, obdelujejo, shranjujejo in posredujejo za potrebe zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu.

92. člen (register strokovnjakov)

- (1) Agencija vodi register strokovnjakov, ki vsebuje naslednje osebne podatke:
- ime in priimek strokovnjaka,
 - strokovni oziroma znanstveni naslov,
 - spol,
 - davčno številko,
 - državljanstvo,
 - podatke o stalnem in začasnem prebivališču,
 - podatke o zaposlitvi in statusu strokovnjaka,
 - strokovno, raziskovalno ali delovno področje,
 - podatke o kvalifikacijah ter kompetencah.

(2) Register strokovnjakov ni javna evidenca.

(3) Osební podatki iz tega člena se zbirajo, obdelujejo, shranjujejo in posredujejo za potrebe zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu.

93. člen (shranjevanje evidenc in dokumentacija)

Evidenca iz 91. člena in register strokovnjakov iz 92. člena tega zakona se trajno hranijo v skladu s posebnimi predpisi. Določila v zvezi z vodenjem, uporabo in shranjevanjem osebnih podatkov iz evidenc po tem zakonu se uporabljajo tudi za dokumentacijo, na podlagi katere so bili zbrani osebni podatki.

VII. VISOKOŠOLSKI UČITELJI, ZNANSTVENI DELAVCI IN VISOKOŠOLSKI SODELAVCI

94. člen (učitelji)

(1) Visokošolski učitelji so docent, izredni profesor in redni profesor ter lektor.

(2) Visokošolski učitelji v visokošolskih strokovnih programih so tudi predavatelji in višji predavatelji.

(3) Visokošolski učitelji so nosilci izobraževalnega, umetniškega in raziskovalnega programa. Pri svojem delu sledijo in prispevajo k razvoju znanosti, umetnosti in stroke na področju, za katerega so izvoljeni, samostojno razvijajo določeno področje znanosti, umetnosti oziroma stroke in skrbijo za prenos tega znanja.

95. člen
(znanstveni delavci)

- (1) Znanstveni delavci so znanstveni sodelavec, višji znanstveni sodelavec in znanstveni svetnik.
- (2) Znanstveni delavci izvajajo znanstvenoraziskovalni program.

96. člen
(visokošolski sodelavci)

- (1) Visokošolski sodelavci so: asistent, bibliotekar, strokovni svetnik, višji strokovni sodelavec, strokovni sodelavec, učitelj veččin.
- (2) Visokošolski sodelavci sodelujejo pri izvajanju izobraževalnega, znanstvenoraziskovalnega in umetniškega dela.

97. člen
(druga sodelavca pri pedagoškem procesu)

- (1) Kot druga sodelavca pri izvajanju pedagoškega procesa, ki se ne izvolita v naziv, sodelujeta korepetitor in strokovni sodelavec pri pedagoškem procesu.
- (2) Na delovno mesto korepetitorja lahko visokošolski zavod zaposli osebo, ki ima izobrazbo, pridobljeno najmanj po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij.
- (3) Na delovno mesto strokovnega sodelavca pri pedagoškem procesu lahko visokošolski zavod zaposli osebo, ki ima izobrazbo, pridobljeno najmanj po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 7. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij.

98. člen
(pogoji za izvolitev)

- (1) V naziv docent, izredni profesor in redni profesor je lahko izvoljen, kdor ima izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu tretje stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih tretje stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 10. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij, ter ima hkrati preverjene pedagoške sposobnosti. Docent, izredni profesor in redni profesor je z izvolitvijo v naziv razvrščen v ustrezni raziskovalni naziv skladno z zakonom, ki ureja znanstvenoraziskovalno dejavnost.
- (2) V naziv znanstvenega delavca je lahko izvoljen, kdor ima izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu tretje stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih tretje stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 10. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij. Znanstveni delavec je lahko izvoljen tudi v naziv visokošolskega učitelja, če ima preverjene pedagoške sposobnosti.
- (3) V naziv visokošolskega učitelja umetniških disciplin je lahko izvoljen, kdor ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij, ter ima hkrati priznana umetniška dela in preverjene pedagoške sposobnosti.

(4) V naziv višjega predavatelja je lahko izvoljen, kdor ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij, ter ima hkrati preverjene pedagoške sposobnosti.

(5) V naziv predavatelja ali lektorja je lahko izvoljen, kdor ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij, ter ima hkrati preverjene pedagoške sposobnosti.

(6) V naziv visokošolskega sodelavca je lahko izvoljen, kdor ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij.

(7) Visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci morajo poleg pogojev iz prvega do šestega odstavka tega člena izpolnjevati tudi pogoje, določene v skladu z merili za izvolitev v naziv iz osmega odstavka tega člena.

(8) Merila za izvolitev v naziv visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev določi senat visokošolskega zavoda v skladu z zakonom in statutom visokošolskega zavoda. Za članice univerze merila določi senat univerze.

(9) Merila iz prejšnjega odstavka morajo biti mednarodno primerljiva in se javno objavijo.

99. člen (postopek za izvolitev)

(1) Docente, izredne profesorje, višje predavatelje, predavatelje, lektorje, znanstvene sodelavce in višje znanstvene sodelavce voli za pet let senat fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole.

(2) Redne profesorje in znanstvene svetnike voli senat univerze v trajen naziv.

(3) Redne profesorje in znanstvene svetnike samostojnega visokošolskega zavoda voli senat visokošolskega zavoda.

(4) Visokošolske sodelavce voli senat fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole za dobo, določeno s statutom.

(5) Pred prvo izvolitvijo v naziv ali pred izvolitvijo v višji naziv si mora senat članice univerze pridobiti soglasje senata univerze.

(6) Upokojeni visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci obdržijo naziv, ki so ga imeli ob upokojitvi. Če visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci opravljajo pedagoško ali znanstveno raziskovalno delo tudi po upokojitvi, velja naziv za namen opravljanja dela za dobo, kot jo določajo predhodni odstavki.

100. člen (odvzem naziva)

(1) Če visokošolski učitelj, znanstveni delavec ali visokošolski sodelavec ne izpolnjuje znanstvenih in pedagoških obveznosti ali za izvolitev v naziv določenih pogojev, senat, pristojen za izvolitev, prične postopek za odvzem naziva.

(2) V postopku za odvzem naziva se smiselno uporabljajo določbe postopka za izvolitev v naziv. Visokoškolskemu učitelju, znanstvenemu delavcu ali visokoškolskemu sodelavcu je treba omogočiti, da pojasni svoje stališče.

101. člen (sodno varstvo pravic)

Zoper odločbo, izdano v postopku za izvolitev v naziv oziroma v postopku za odvzem naziva, se lahko sproži upravni spor.

102. člen (delovna mesta)

Delovna mesta visokoškolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokoškolskih sodelavcev se javno razpisujejo in zasedejo v rokih in na način, kot to določa statut visokošolskega zavoda.

103. člen (gostujoči visokoškolski učitelji)

Visokoškolski zavodi lahko za določen čas povabijo k sodelovanju za izvajanje posameznih delov predmeta oziroma predmetnega področja priznane učitelje, znanstvenike, strokovnjake in umetnike, ne glede na pogoje, ki so določeni za izvolitev v naziv.

104. člen (delovna in pedagoška obveznost)

(1) Visokoškolski učitelj oziroma visokoškolski sodelavec v okviru svojega delovnega mesta izvaja neposredno pedagoško obveznost, posredno pedagoško delo, znanstvenoraziskovalno, umetniško in strokovno delo ter sodelovanje pri upravljanju.

(2) Delovne obveznosti, njene oblike in merila za določitev obsega delovnih obveznosti določi senat univerze oziroma dekan samostojnega visokošolskega zavoda s posebnim predpisom in si k njemu pridobi soglasje ministra, pristojnega za visoko šolstvo.

(3) Neposredna pedagoška obveznost v času organiziranega študijskega procesa v visokoškolskem izobraževanju, ki se izvaja kot javna služba, znaša:

- za docenta, izrednega in rednega profesorja do sedem ur tedensko,
- za višjega predavatelja, predavatelja in lektorja do devet ur tedensko,
- za asistenta do deset ur tedensko,
- za strokovnega sodelavca pri pedagoškem procesu do dvajset ur tedensko.

(4) Če z neposredno tedensko pedagoško obveznostjo, določeno v prejšnjih odstavkih, ni mogoče izvesti študijskih programov, lahko pristojni organ visokošolskega zavoda visokoškolskemu učitelju oziroma sodelavcu določi dodatno tedensko pedagoško obveznost, in sicer največ:

- dve uri docentu, izrednemu in rednemu profesorju,
- tri ure višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju,
- štiri ure asistentu,
- štiri ure strokovnemu sodelavcu pri pedagoškem procesu.

(5) Neposredno tedensko pedagoško obveznost in največ štiri ure dodatne tedenske pedagoške obveznosti za druge visokošolske sodelavce določi rektor univerze oziroma dekan samostojnega visokošolskega zavoda s posebnim predpisom.

(6) Dodatna tedenska pedagoška obveznost se obračuna enako kot neposredna pedagoška obveznost.

(7) Glede na število študentov v skupini pri predmetu se docentu, izrednemu profesorju, rednemu profesorju, višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju neposredna tedenska pedagoška obveznost lahko zmanjša za največ dve uri.

(8) Docentu, izrednemu profesorju, rednemu profesorju, višjemu predavatelju, predavatelju, lektorju, asistentu in strokovnemu sodelavcu pri pedagoškem procesu, ki opravljajo za delodajalca tudi raziskovalno in razvojno delo, se lahko neposredna tedenska pedagoška obveznost iz prejšnjih odstavkov sorazmerno zmanjša.

(9) Visokoškolskemu učitelju, ki opravlja funkcijo dekana, se lahko neposredna tedenska pedagoška obveznost iz prejšnjih odstavkov sorazmerno zmanjša.

(10) Merila za zmanjšanje neposredne pedagoške obveznosti določi rektor univerze oziroma dekan samostojnega visokošolskega zavoda, in jih posreduje v uskladitev reprezentativnim sindikatom, ki lahko v 15 dneh po prejemu nanje podajo mnenje. K merilom morajo rektorji univerz in dekani samostojnih visokošolskih zavodov pridobiti soglasje ministra, pristojnega za visoko šolstvo.

(11) Docent, izredni profesor, redni profesor, višji predavatelj, predavatelj, lektor, asistent in drugi visokošolski sodelavci lahko, če so za to zagotovljena sredstva, izjemoma na teden opravljajo pedagoško, znanstvenoraziskovalno, umetniško ali strokovno delo še največ 20 % polnega delovnega časa tudi pri istem delodajalcu.

(12) Če so bile izkoriščene vse možnosti za sklenitev pogodbe o zaposlitvi in je treba zagotoviti nemoteno izvajanje pedagoške dejavnosti, lahko visokošolski zavod sklene pogodbo o delu v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, vendar ne več kot v obsegu ene tretjine s tem zakonom določene pedagoške obveznosti in največ za obdobje deset mesecev v študijskem letu. Kdor ima sklenjeno delovno razmerje na področju visokošolskega izobraževanja v skladu s tem zakonom, mora pred sklenitvijo pogodbe o delu, predložiti soglasje delodajalca.

105. člen (sobotno leto)

(1) Visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima pridobljen naziv docenta, izrednega ali rednega profesorja, ima v šestih letih opravljanja dela pravico do poglobljenega izpopolnjevanja na področju raziskovalne dejavnosti v skupnem trajanju največ dvanajst mesecev.

(2) Visokošolski učitelj je v primeru iz prejšnjega odstavka upravičen do nadomestila plače in je v celoti oproščen pedagoških obveznosti, ki bi jih moral opraviti v tem obdobju.

(3) Stroške dela osebe, ki nadomešča odsotnega visokošolskega učitelja, krije delodajalec.

VIII. ŠTUDENTI

106. člen (študenti)

(1) Študent je oseba, ki je vpisana v študijski program za pridobitev izobrazbe na podlagi razpisa za vpis.

(2) Študent pridobi status študenta s 1. oktobrom študijskega leta, v katerega se vpisuje.

(3) Status študenta se izkazuje s podatkom v evidenci iz 161. člena tega zakona in s študentsko izkaznico.

(4) Študentska izkaznica se izda v digitalni obliki, ki jo predpiše minister, pristojen za visoko šolstvo. Študentska izkaznica se izdaja v slovenskem in angleškem jeziku.

(5) Študentska izkaznica vsebuje naslednje podatke:

- fotografijo študenta,
- osebno ime,
- ime in naslov visokošolskega zavoda, na katerega je vezan status študenta,
- evropsko študentsko identiteto,
- številko evropske študentske izkaznice,
- datum izdaje in veljavnost študentske izkaznice,
- obdobje statusa študenta.

107. člen **(pravice in dolžnosti študentov)**

(1) Študenti imajo pravico do vpisa in izobraževanja pod enakimi, z zakonom, statutom in študijskim programom določenimi pogoji. Pri tem:

- se ob rednem napredovanju izobražujejo in dokončajo študij pod pogoji, ki so veljali ob vpisu,
- lahko enkrat v času študija ponavljajo letnik ali po prvem letniku spremenijo študijski program ali njegovo smer,
- se lahko izobražujejo po več študijskih programih oziroma smereh hkrati,
- lahko napredujejo in dokončajo študij v krajšem času, kot je predvideno s študijskim programom.

(2) S statutom visokošolskega zavoda se podrobneje uredijo postopki in pravila, zlasti o:

- študijskem koledarju,
- vpisnih postopkih,
- izpitnem režimu,
- napredovanju, vključno s pogoji za hitrejše napredovanje,
- dokončanju izobraževanja,
- prehodih med študijskimi programi,
- ponavljanju letnika,
- nadaljevanju študija po prekinitvi,
- priznavanju izpitov in drugih študijskih obveznostih, opravljenih na različnih visokošolskih zavodih.

(3) S statutom se določijo tudi:

- vrste dokumentov, ki se študentom izdajajo na podlagi evidenc iz 155. člena tega zakona,
- postopek za uveljavljanje varstva pravic študentov,
- organi, pristojni za vodenje postopkov in odločanje,
- disciplinska odgovornost in pravice ter dolžnosti študentov v disciplinskem postopku in
- druga pravila, povezana s pravicami in dolžnostmi študentov.

(4) Če študent spremeni študijski program zaradi poteka akreditacije v skladu z 78. in 79. členom tega zakona, s tem ne izkoristi pravice do spremembe študijskega programa iz druge alineje prvega odstavka tega člena.

108. člen **(soupravljanje študentov)**

(1) Študenti imajo pravico preko svojih predstavnikov sodelovati pri delu in upravljanju visokošolskih zavodov v skladu s tem zakonom in statutom.

(2) Predstavniki študentskega sveta so vabljeni na seje organov visokošolskega zavoda.

109. člen
(organiziranost študentov)

Študenti imajo avtonomno pravico do oblikovanja skupnosti študentov. Način uresničevanja te pravice se določi z zakonom.

110. člen
(druge pravice in ugodnosti študentov)

(1) Študenti imajo pravice in ugodnosti, ki izhajajo iz naslova statusa študenta, kot jih določajo posebni predpisi, če niso v delovnem razmerju ali ne opravljajo samostojne registrirane dejavnosti, niso vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu oziroma niso poslovodne osebe gospodarskih družb ali direktorji zasebnih zavodov.

(2) Do pravic in ugodnosti iz prejšnjega odstavka niso upravičeni študenti s prilagoditvijo časovne razporeditve študija iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona.

(3) Študenti v prvem letniku študijskega programa prve stopnje opravijo preventivni sistematični zdravstveni pregled, kot ga določajo predpisi s področja preventivnega zdravstvenega varstva.

(4) Študenti, državljani Republike Slovenije, poleg njih pa pod pogoji iz tretjega odstavka 131. člena tega zakona tudi državljani držav članic Evropske unije in tuji državljani, imajo možnost bivanja v študentskih domovih, drugih zavodih in pri pravnih osebah, registriranih za dejavnost študentskih domov, prek njih pa tudi pri zasebnikih lastnikih sob, ki jih oddajajo v najem.

(5) Možnost bivanja v nastanitvah iz prejšnjega odstavka imajo tudi drugi tuji državljani, pod pogoji, določenimi s posebnimi predpisi.

111. člen
(študenti s posebnimi potrebami in posebnim statusom)

(1) Študenti s posebnimi potrebami so slepi in slabovidni študenti oziroma študenti z okvaro vidne funkcije, gluhi in naglušni študenti, študenti z govornojezikovnimi motnjami, študenti s primanjkljajem na posameznih področjih učenja, gibalno ovirani študenti, dolgotrajno bolni študenti, študenti z motnjami avtističnega spektra ter študenti s psihosocialnimi težavami.

(2) Študenti s posebnim statusom po tem zakonu so študenti, kategorizirani športniki in trenerji, študenti, priznani umetniki in kulturniki, drugi študenti, ki se udeležujejo (področnih) mednarodnih tekmovanj, ter študenti starši do začetka obveznega šolanja otroka.

(3) Študenti s posebnimi potrebami in študenti s posebnim statusom so upravičeni do:

- ugodnejše obravnave v izbirnem postopku v primeru omejitve vpisa,
- prilagoditve izvajanja študijskih programov in dodatne strokovne pomoči pri študiju, pri čemer lahko napredujejo in dokončajo študij v daljšem času, kot je predvideno s študijskim programom, in pri tem obdržijo druge pravice in ugodnosti študentov iz prvega odstavka 110. člena tega zakona.

(4) Postopke in podrobnejši način pridobitve in izvrševanja pravic iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

112. člen
(prenehanje statusa študenta)

(1) Status študenta preneha:

- študentu, ki zaključi študijski program prve stopnje, z iztekom študijskega leta, v katerem je zaključil študij,

- študentu, ki zaključi študijski program druge stopnje, z iztekom študijskega leta, v katerem je zaključil študij,
- študentu, ki zaključi študijski program tretje stopnje,
- če študent ne zaključi študija na študijskem programu prve ali druge stopnje v 12 mesecih po zaključku zadnjega semestra,
- če študent ne zaključi študija druge stopnje po enovitem magistrskem študijskem programu v 12 mesecih po zaključku zadnjega semestra,
- če študent ne zaključi študija tretje stopnje v ustreznem, s statutom predpisanem roku,
- če se med študijem ne vpiše v naslednji letnik oziroma semester,
- če se izpiše,
- če je bil izključen.

(2) Ne glede na četrto alineo prejšnjega odstavka študentu status preneha ob zaključku zadnjega semestra, če je v času študija ponavljal letnik ali spremenil študijski program ali smer, razen če se je ob spremembi študijskega programa ali smeri vpisal v višji letnik, kot je bil že vpisan na isti stopnji študija.

(3) V primerih iz četrte, pete in sedme alineje prvega odstavka ter drugega odstavka tega člena lahko visokošolski zavod študentu iz upravičenih razlogov podaljša status študenta, vendar največ za eno leto.

(4) Študentke matere, ki v času študija rodijo, in študenti, ki v času študija postanejo očetje, imajo pravico do podaljšanja študentskega statusa za eno leto za vsakega rojenega otroka.

(5) Ne glede na osmo alinejo prvega odstavka tega člena status študenta ne preneha študentu, ki se pred zaključkom študijskega leta prepíše na drug študijski program.

(6) V primerih iz prve in druge alineje prvega odstavka tega člena se lahko študent po zaključku študijskega programa odpove statusu študenta.

(7) Način in obliko zagotavljanja podatkov glede odpovedi statusa študenta iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

113. člen (sodno varstvo pravic)

Zoper dokončno odločitev pristojnega organa visokošolskega zavoda o pridobitvi oziroma izgubi statusa študenta in o drugih zadevah v zvezi s študijem se lahko sproži upravni spor.

IX. FINANCIRANJE

1. Skupne določbe

114. člen (viri financiranja)

(1) Visokošolski zavodi pridobivajo sredstva od ustanovitelja, iz proračuna Republike Slovenije, iz proračuna Evropske unije, šolnin in drugih prispevkov za študij, plačil za blago in storitve, donacij, dediščin in daril ter drugih virov.

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se uporabljajo v skladu z namenom, za katerega so bila pridobljena.

115. člen **(obseg sredstev)**

(1) Iz proračuna Republike Slovenije se zagotavlja financiranje visokega šolstva najmanj v obsegu 1,5 % bruto domačega proizvoda (v nadaljnjem besedilu: BDP; izračuna se ob upoštevanju napovedi BDP za leto, za katero se pripravlja proračun, kot izhaja iz zadnje pomladanske napovedi gospodarskih gibanj Urada Republike Slovenije za makroekonomske analize in razvoj).

(2) Sredstva v obsegu iz prejšnjega odstavka zajemajo sredstva za financiranje visokega šolstva iz proračuna Republike Slovenije, druga proračunska sredstva financiranja visokega šolstva ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, sredstva iz proračuna Republike Slovenije drugih neposrednih uporabnikov namenjena financiranju visokega šolstva, ter sredstva proračuna EU, ki so v finančnih načrtih ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, in drugih neposrednih uporabnikov proračuna namenjena financiranju visokega šolstva.

116. člen **(sredstva za financiranje visokega šolstva)**

(1) Sredstva za visoko šolstvo se namenijo za financiranje:

- študijske, investicijske in knjižnične dejavnosti javnih univerz,
- študijske dejavnosti zasebnih univerz in samostojnih visokošolskih zavodov za koncesionirane študijske programe,
- s študijem povezanih interesnih dejavnosti študentov, določenih v letnem programu študentskega sveta javne univerze ter zasebne univerze in samostojnega visokošolskega zavoda za koncesionirane študijske programe,
- nacionalno pomembnih nalog za področje visokega šolstva, kot jih določa 130. člen tega zakona,
- delovanja, investicij, investicijskega vzdrževanja in opreme Centralne tehniške knjižnice Univerze v Ljubljani,
- subvencioniranja bivanja študentov,
- spodbujanja športno-gibalnih aktivnosti in splošnega zdravega in trajnostnega življenjskega sloga študentov in zaposlenih,
- drugih nalog oziroma namenov, določenih z zakonom ali drugim predpisom.

(2) Študijska dejavnost iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka je pedagoška in z njo povezana znanstvenoraziskovalna, umetniška in strokovna dejavnost, knjižnična dejavnost, kot jo določa zakon, ki ureja knjižnično dejavnost, informacijska, organizacijska, upravna in druga infrastrukturna dejavnost (v nadaljnjem besedilu: študijska dejavnost).

(3) Znanstvenoraziskovalna, umetniška in strokovna dejavnost iz prejšnjega odstavka pomeni dejavnost, ki jo opravlja visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec v okviru svoje redne delovne obveznosti v skladu s 104. členom tega zakona.

(4) Sredstva za znanstvenoraziskovalno dejavnost, ki jih visokošolski zavod prejme v skladu z določbami zakona, ki ureja raziskovalno dejavnost, in sredstva, ki jih za to dejavnost prejme skladno s prejšnjim odstavkom, se medsebojno izključujejo.

2. Financiranje javnih univerz

117. člen **(sredstva za financiranje javnih univerz)**

(1) Javnim univerzam se sredstva zagotavljajo preko treh stebrov:

- temeljnega stebra financiranja (v nadaljnjem besedilu: TSF),
- razvojnega stebra financiranja (v nadaljnjem besedilu: RSF) in
- investicijskega stebra financiranja (v nadaljnjem besedilu: ISF).

(2) Iz sredstev TSF se financira študijska dejavnost na prvi, drugi in tretji stopnji in ne vključuje študentov s prilagoditvijo časovne razporeditve študija iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona.

(3) Iz sredstev RSF se financirajo ukrepi in naloge s področja visokošolskega izobraževanja, kot so opredeljeni v dokumentih razvojnega načrtovanja države.

(4) Iz sredstev ISF se financirajo investicije, investicijsko vzdrževanje in oprema javnih univerz v skladu s 125. členom tega zakona.

(5) Za investicije, investicijsko vzdrževanje in opremo javnih študentskih domov se poleg namenskih sredstev iz naslova dodatne koncesijske dajatve od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov, iz proračuna Republike Slovenije zagotovijo dodatna namenska sredstva v višini sredstev, prejetih iz naslova dodatne koncesijske dajatve od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov v preteklem koledarskem letu.

118. člen (določitev višine proračunskih sredstev)

(1) V proračunu Republike Slovenije iz prvega odstavka 115. člena tega zakona se skupna sredstva za TSF in RSF na letni ravni zagotavljajo v višini najmanj 1 % BDP.

(2) Če je v posameznem letu rast BDP negativna ali rasti ni, se letna proračunska sredstva zagotavljajo najmanj v višini letnih proračunskih sredstev preteklega leta.

119. člen (določanje sredstev RSF)

(1) RSF sredstva prvega leta šestletnega pogodbenega obdobja obsegajo najmanj 10 % in največ 20 % skupnih sredstev TSF in RSF prvega leta šestletnega pogodbenega obdobja.

(2) Sredstva RSF se javnim univerzam določijo v prvem letu za celotno šestletno pogodbeno obdobje, in sicer v pogajanjih v okviru pogodbe o financiranju študijske dejavnosti, in se v pogodbenem obdobju ne spreminjajo.

(3) Ne glede na določbe drugih zakonov lahko javne univerze na koncu leta oblikujejo dolgoročno odložene prihodke, ki so nastali iz sredstev RSF, pri čemer morajo biti sredstva posameznega pogodbenega obdobja v tem obdobju tudi porabljena.

120. člen (določanje sredstev TSF)

(1) TSF je vsota letnih sredstev za TSF javnih univerz.

(2) Sredstva TSF so za prvo leto šestletnega pogodbenega obdobja enaka TSF sredstvom zadnjega leta predhodnega šestletnega pogodbenega obdobja, povečanim za dodatna proračunska sredstva v tem letu brez sredstev, ki so bila porabljena za povečanje RSF v prvem letu šestletnega pogodbenega obdobja.

(3) Sredstva TSF za drugo in vsa nadaljnja leta šestletnega pogodbenega obdobja so enaka TSF sredstvom zadnjega leta predhodnega šestletnega pogodbenega obdobja, povečanim za dodatna proračunska sredstva v tem letu.

(4) V prvem letu šestletnega pogodbenega obdobja se TSF sredstva javne univerze iz zadnjega leta predhodnega šestletnega pogodbenega obdobja najprej zmanjšajo v skladu z drugim in tretjim odstavkom 121. člena, nato pa povečajo v skladu s prvim odstavkom 121. člena. TSF sredstva iz

prejšnjega odstavka se nato javni univerzi dodelijo glede na njen delež v vsoti sredstev TSF vseh javnih univerz zadnjega leta šestletnega pogodbenega obdobja, določenega s prejšnjim stavkom.

(5) Sredstva TSF javne univerze za drugo in vsa nadaljnja leta šestletnega pogodbenega obdobja so enaka TSF sredstvom javne univerze preteklega leta šestletnega pogodbenega obdobja, zmanjšanim v skladu s tretjim odstavkom 121. člena. Sredstva se nato povečajo za dodatna proračunska sredstva v posameznem letu, ki se javni univerzi dodelijo glede na njen delež v vsoti sredstev TSF vseh javnih univerz preteklega leta šestletnega pogodbenega obdobja, določenega s prejšnjim stavkom.

121. člen (spremembe TSF sredstev javne univerze)

(1) Ne glede na prvi odstavek 120. člena tega zakona se letna sredstva TSF javni univerzi po poteku pogodbe iz prvega odstavka 130. člena tega zakona lahko v prvem letu šestletnega pogodbenega obdobja povečajo za izvajanje drugih nalog iz pete alineje prvega odstavka 130. člena tega zakona.

(2) Letna sredstva TSF se javni univerzi v obsegu največ 3 % glede na zadnje leto predhodnega šestletnega pogodbenega obdobja lahko zmanjšajo za naslednje šestletno pogodbeno obdobje, če ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, na podlagi končnega poročila iz osmega odstavka 123. člena tega zakona ugotovi, da javna univerza ni dosegla dogovorjenih ciljev in kazalnikov.

(3) Letna sredstva TSF se javni univerzi lahko tudi zmanjšajo:

- če ne more več zagotoviti izvajanja ali ne izvaja študijske dejavnosti v dogovorjenem obsegu,
- če ji preneha akreditacija,
- če ji upade študijska dejavnost, merjena s številom študentov in diplomantov.

122. člen (določitev sredstev za novo javno univerzo)

(1) Sredstva za novo javno univerzo se ne glede na prvi odstavek 118. člena tega zakona določijo v ustanovitvenem aktu te univerze.

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se v proračunska sredstva iz prvega odstavka 118. člena tega zakona umestijo s prvim šestletnim pogodbenim obdobjem.

(3) Sredstva za ustanovitev javne univerze se določijo ob upoštevanju predvidenega števila študentov in zaposlenih ter investicijskih potreb.

(4) Ob ustanovitvi javne univerze s spojitvijo univerz oziroma samostojnih visokošolskih zavodov se sredstva določijo ob upoštevanju števila študentov in vrednosti sredstev v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo. Sredstva za koncesionirane študijske programe se prenesejo v TSF sredstva novonastale javne univerze.

123. člen (pogodba o financiranju TSF in RSF)

(1) Sredstva za študijsko dejavnost se javnim univerzam nakazujejo na podlagi šestletne pogodbe o financiranju študijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: pogodba o financiranju), ki se sklene z ministrstvom, pristojnim za visoko šolstvo. Javna univerza in ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pri pripravi in usklajevanju ciljev in ciljnih vrednosti upoštevata dokumente razvojnega načrtovanja države.

(2) V pogodbi o financiranju iz prejšnjega odstavka se opredelijo tudi:

- strateški in dolgoročni cilji javne univerze, ukrepi za njihovo doseg, ciljne in izhodiščne vrednosti in kazalci, s katerimi se spremlja doseganje ciljnih vrednosti;

- načrt izvajanja študijske dejavnosti, ki je pripravljen v skladu z usmeritvami Vlade Republike Slovenije, in ki vključuje predvsem študijska področja, na katerih se bodo izvajali študijski programi, morebitna povečanja ali zmanjšanja razpisanih mest za vpis v prvi letnik za naslednjih šest študijskih let v primerjavi z zadnjim razpisom in številom vpisanih študentov v prvi letnik, pričakovano število študentov ter opredelitev morebitnih novih študijskih področij in članic;
- razvojni cilji javne univerze, ukrepi za njihovo doseganje, ciljne in izhodiščne vrednosti in kazalci, s katerimi se spremlja doseganje ciljnih vrednosti;
- način in dinamika poročanja o doseganju ciljev;
- ukrepi v primeru neizpolnjevanja določil pogodbe.

(3) Sestavine pogodbe o financiranju iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka so predmet pogajanj. Na podlagi usmeritev ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, jih javna univerza sporoči najkasneje do konca februarja šestega leta pogodbenega obdobja za naslednje pogodbeno obdobje.

(4) Postopek pogajanj za sklenitev pogodbe o financiranju vodi minister, pristojen za visoko šolstvo, ali od njega pooblaščen oseba s pristojnim organom javne univerze in se mora zaključiti s sklenitvijo nove pogodbe o financiranju študijske dejavnosti do konca koledarskega leta šestega leta pogodbenega obdobja za naslednje pogodbeno obdobje.

(5) Če se postopek sklenitve pogodbe o financiranju ne zaključi v roku iz prejšnjega odstavka, se do njene sklenitve izvaja začasno financiranje v obsegu, kot je bilo določeno v predhodni pogodbi.

(6) Vzorec pogodbe o financiranju pripravi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

(7) Sklenjene pogodbe o financiranju in poročilo o doseganju ciljev ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, objavi na svoji spletni strani.

(8) Javna univerza pošlje ministrstvu, pristojnemu za visoko šolstvo, vmesno evalvacijsko poročilo o izvajanju pogodbe o financiranju za prvi dve leti šestletnega pogodbenega obdobja najkasneje do 31. maja tretjega leta tega pogodbenega obdobja, s katerim lahko javna univerza iz utemeljenih razlogov predlaga spremembo sestavin pogodbe iz prve, druge in tretje alineje drugega odstavka tega člena. Uskladitev sprememb sestavin pogodbe je predmet pogajanj.

(9) Končno poročilo o izvajanju pogodbe o financiranju za celotno šestletno pogodbeno obdobje javne univerze pošljejo ministrstvu, pristojnemu za visoko šolstvo, najkasneje do 30. oktobra petega leta pogodbenega obdobja.

124. člen **(interesne dejavnosti študentov)**

(1) Interesne dejavnosti študentov so določene v letnem programu študentskega sveta javne univerze.

(2) Sredstva za s študijem povezane interesne dejavnosti študentov se za posamezno javno univerzo določijo letno s sklepom ministra, pristojnega za visoko šolstvo, ob upoštevanju števila vpisanih študentov in vrednosti sredstev predvidenih za ta namen v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo. V finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, se sredstva iz prejšnjega stavka določijo v skladu s proračunskimi izhodišči za načrtovanje izdatkov za blago in storitve.

(3) Sredstva se nakažejo enkrat letno na podlagi sklepa iz prejšnjega odstavka po prejemu programa interesnih dejavnosti študentov, ki je sestavni del letnega programa javne univerze, s pogodbo iz 123. člena tega zakona.

125. člen
(investicije, investicijsko vzdrževanje in oprema)

(1) Sredstva za investicije javnih univerz se v proračunu Republike Slovenije iz prvega odstavka 115. člena tega zakona na letni ravni v obsegu največ 0,2 % BDP določijo v postopku pogajanj z ministrstvom, pristojnim za visoko šolstvo, in vključijo v letni načrt ravnanja s stvarnim premoženjem javne univerze, ki je sestavni del letnega programa dela javne univerze, in v finančni načrt ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo.

(2) Javna univerza na poziv ministrstva slednjemu najkasneje do konca februarja šestega leta pogodbenega obdobja posreduje načrt ravnanja s stvarnim premoženjem za naslednje pogodbeno obdobje.

(3) Sredstva za investicije zagotavljajo visokošolsko infrastrukturo oziroma pogoje za izvajanje dejavnosti javnih univerz, in se namenijo za gradnjo, rekonstrukcijo, obnovo, pridobivanje oziroma najemanje stvarnega premoženja.

(4) Sredstva za investicije, investicijsko vzdrževanje in opremo se javni univerzi nakažejo na podlagi posebne šestletne pogodbe o financiranju.

(5) Ne glede na določbe drugih zakonov lahko javne univerze na koncu leta oblikujejo dolgoročno odložene prihodke, ki so nastali iz sredstev RSF, pri čemer morajo biti sredstva posameznega pogodbenega obdobja v tem obdobju tudi porabljena.

126. člen
(določitev sredstev za knjižnično dejavnost)

Sredstva za plače in druge izdatke za zaposlene, prispevke delodajalca za socialno varnost, izdatke za blago in storitve se za univerzitetne knjižnice – članice javnih univerz v proračunu Republike Slovenije iz prvega odstavka 115. člena tega zakona na letni ravni v obsegu največ 0,07 % BDP določijo s šestletno pogodbo o financiranju ob upoštevanju letnega programa dela javne univerze.

127. člen
(pravila javne univerze)

Javna univerza razporeja sredstva iz 117. člena tega zakona, v skladu s pravili, ki jih sprejme njen pristojni organ, in z njimi pisno seznanj ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, v osmih dneh po njihovem sprejetju ter jih objavi na svoji spletni strani.

128. člen
(letni program dela in letno poročilo)

(1) Sestavni del letnega poročila, kot ga določajo predpisi o finančnem poslovanju, je tudi letno poročilo o izvajanju pogodbe o financiranju.

(2) Letno poročilo in letni program dela morata biti objavljena na spletnih straneh javne univerze najpozneje v osmih dneh po sprejetju. En izvod se pošlje ministrstvu, pristojnemu za visoko šolstvo.

3. Centralna tehniška knjižnica Univerze v Ljubljani

129. člen (določitev sredstev)

(1) Sredstva za plače in druge izdatke za zaposlene, prispevke delodajalca za socialno varnost, izdatke za blago in storitve se za Centralno tehniško knjižnico Univerze v Ljubljani določijo s posebno pogodbo ob upoštevanju sprejetega letnega programa dela Centralne tehniške knjižnice Univerze v Ljubljani, h kateremu je dalo soglasje ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

(2) Sredstva za investicije, investicijsko vzdrževanje in opremo za knjižnico iz prejšnjega odstavka se določijo v postopku pogajanj z ministrstvom, pristojnim za visoko šolstvo, in vključijo v letni načrt ravnanja s stvarnim premoženjem knjižnice, ki je sestavni del letnega programa dela knjižnice, in v finančni načrt ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo.

(3) V obseg sredstev iz prvega odstavka 125. člena in 126. člena tega zakona se všttevajo tudi sredstva za Centralno tehniško knjižnico Univerze v Ljubljani.

4. Nacionalno pomembne naloge

130. člen (dodelitev sredstev za nacionalno pomembne naloge)

(1) Javnim univerzam in drugim javnim zavodom se ob upoštevanju sprejetega letnega programa dela, h kateremu je podalo soglasje pristojno ministrstvo, na podlagi posebne pogodbe dodelijo sredstva za uresničevanje nacionalno pomembnih nalog, s katerimi se uresničuje javni interes na področju visokega šolstva, in sicer:

- visokošolska prijavno-informacijska služba,
- skrb za razvoj in učenje slovenščine,
- skrb za razvoj jezikov avtohtone italijanske in madžarske narodne skupnosti,
- pisarne za študentske domove in
- druge naloge, opredeljene v strateških dokumentih, ki jih sprejema Državni zbor Republike Slovenije ali Vlada Republike Slovenije, ter naloge, opredeljene v sklepih Vlade Republike Slovenije.

(2) Naloge visokošolske prijavno-informacijske službe iz prve alineje prejšnjega odstavka se določijo s predpisom iz petega odstavka 55. člena tega zakona.

(3) Kot skrb za razvoj in učenje slovenščine iz druge alineje prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti lektorati slovenskega jezika na univerzah v tujini.

(4) Javne univerze upoštevajoč tretjo alinejo prvega odstavka tega člena izvajajo študijske programe za pridobitev predpisane izobrazbe za strokovne delavce vrtcev in šol z italijanskim učnim jezikom tudi v italijanskem jeziku in za dvojezične vrtce in šole na območju, na katerem živi avtohtona madžarska narodna skupnost, tudi v madžarskem jeziku.

(5) Pisarne za študentske domove iz četrte alineje prvega odstavka tega člena odločajo o pravici do subvencioniranega bivanja študentov v skladu s predpisom iz desetega odstavka 131. člena tega zakona.

5. Financiranje bivanja študentov

131. člen (subvencioniranje bivanja študentov)

(1) Republika Slovenija subvencionira bivanje študentov v javnih in zasebnih zavodih, pri drugih pravnih osebah, registriranih za dejavnost študentskih domov, prek njih pa tudi pri zasebnikih, lastnikih sob.

(2) Pri subvencioniranju bivanja študentov, državljanov Republike Slovenije, se upošteva učna oziroma študijska uspešnost, materialni položaj, oddaljenost stalnega prebivališča od kraja študija ter socialne in zdravstvene razmere študenta.

(3) Republika Slovenija ob upoštevanju meril iz prejšnjega odstavka subvencionira tudi bivanje študentov državljanov držav članic Evropske unije in tujih državljanov, vpisanih v študijske programe na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji, ki imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in so sami ali vsaj eden od njihovih staršev ali skrbnikov rezidenti Republike Slovenije za davčne namene.

(4) Pisarna za študentske domove vroča oziroma seznanja študente z dokumenti in obvestili v zvezi s pridobitvijo pravice do subvencioniranega bivanja z odložitvijo dokumenta oziroma obvestila v spletni portal eVŠ.

(5) Pisarna za študentske domove preko spletnega portala eVŠ tudi obvesti študenta, da je prejel dokument, ki mu ga je treba vročiti, ali obvestilo, s katerim mora biti seznanjen. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu oziroma obvestilu študent prejme na svoj elektronski naslov, ki ga je sporočil ob oddaji vloge za subvencionirano bivanje, in s sporočilom na številko svojega mobilnega telefona, če jo je sporočil ob oddaji vloge za subvencionirano bivanje.

(6) Študent prevzame dokument oziroma obvestilo s spletnega portala eVŠ v elektronski obliki po predhodni avtentikaciji. Šteje se, da je bil študent seznanjen z vsebino obvestila z vpisom v spletni portal eVŠ.

(7) Ob osebni vročitvi dokumenta preko spletnega portala eVŠ študent elektronsko potrdi elektronsko vročilnico. Dan elektronske potrditve vročilnice iz prejšnjega stavka se šteje za dan vročitve dokumenta. Če študent dokumenta ne prevzame v petih dneh od dneva prejema informativnega sporočila o elektronsko odloženem dokumentu na spletnem portalu eVŠ, velja vročitev za opravljeno z dnem pretoka tega roka.

(8) Elektronska vročilnica iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- številko dokumenta,
- navedbo prejemnika (študenta),
- naslov prejemnika (študenta) in
- datum in čas vročitve.

(9) Študent vloži pritožbo zoper odločitev pisarne za študentske domove v zvezi s pridobitvijo pravice do subvencioniranega bivanja preko spletnega portala eVŠ.

(10) Podrobnejše določbe o subvencioniranju iz tega člena predpiše minister, pristojen za visoko šolstvo.

132. člen **(javni razpis za subvencionirano bivanje)**

(1) Pisarna za študentske domove do 1. junija objavi javni razpis za sprejem oziroma podaljšanje subvencioniranega bivanja študentov.

(2) Javni razpis obsega:

- ime in sedež ministrstva,
- predmet javnega razpisa,
- višino subvencije,
- pogoje, ki jih morajo študenti izpolnjevati,
- navedbo obveznosti študentov,
- obdobje subvencioniranja,
- način oddajanja vlog,
- rok, v katerem bodo študenti obveščeni o izbiri,

- navedbo organa, ki izda odločbo o pravici do subvencioniranega bivanja,
- okvirne sestavine pogodbe med študentskim domom in študentom,
- predvideno število prostih mest za sprejem v posameznih študentskih domovih oziroma njihovih enotah,
- višino cene bivanja v posameznih študentskih domovih oziroma njihovih enotah,
- kontakt za tehnično pomoč študentom,
- navedbo dokumentacije, ki jo mora vlagatelj predložiti, s katero dokazuje izpolnjevanje pogojev,
- druge podatke, pomembne za odločitev o dodelitvi pravice.

(3) Zoper odločbo iz devete alineje prejšnjega odstavka pritožba ni dovoljena, dopustna pa je vložitev tožbe v upravnem sporu.

(4) Javni razpis se objavi kot javni razpis z odprtim rokom za vložitev vloge in je odprt do objave novega javnega razpisa.

6. Skladi

133. člen (visokošolski skladi)

(1) Visokošolski zavodi lahko za upravljanje s sredstvi oblikujejo sklade.

(2) Poslovanje skladov vodijo upravni odbori.

(3) Število članov, sestava upravnih odborov, trajanje mandata članov in delovanje skladov se uredijo s statutom sklada ali visokošolskega zavoda.

7. Šolnina in prispevki

134. člen (šolnina in drugi prispevki)

(1) Šolnina in drugi prispevki za študij po študijskih programih z javno veljavnostjo so prihodek visokošolskega zavoda in se študentom na javnih univerzah in zasebnih univerzah oziroma samostojnih visokošolskih zavodih za študijske programe z dodeljeno koncesijo zaračunajo po dejanskih stroških za izvajanje študijskih programov. Javne univerze za študijske programe iz prejšnjega stavka in visokošolski zavodi za koncesionirane študijske programe ne smejo zaračunavati vpisnih stroškov, ki so nujni za izvedbo študijskega programa.

(2) Elementi za izračun stroškov za določitev šolnine in drugi prispevki za študij po študijskih programih z javno veljavnostjo se določijo s predpisom ministra, pristojnega za visoko šolstvo. S predpisom iz prejšnjega stavka se lahko določijo tudi prispevki za druge posamične storitve visokošolskega zavoda.

(3) Študentom iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 13. člena tega zakona šolnine ni mogoče predpisati za izobraževanje v okviru dodiplomskih in podiplomskih študijskih programov z javno veljavnostjo, ki se izvajajo kot javna služba, financirana iz javnih virov.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se šolnina študentom zaračuna, če imajo že doseženo izobrazbo, ki ustreza najmanj ravni izobrazbe, pridobljene po študijskem programu, v katerega so vpisani.

(5) Šolnina se študentom zaračuna tudi v primeru, če še nimajo dosežene izobrazbe, ki ustreza najmanj ravni izobrazbe pridobljene po študijskem programu, v katerega so vpisani, in so že izrabili pravico iz druge alineje prvega odstavka 107. člena tega zakona, razen če se vpišejo v višji letnik kot so že bili vpisani na isti stopnji študija.

(6) Oseba, ki ji je status študenta prenehal zaradi izpisa iz študijskega programa oziroma smeri, se v ta študijski program oziroma smer lahko znova vpiše. Za študij iz prejšnjega stavka se zaračuna šolnina.

(7) Visokošolski zavod lahko študenta oprosti plačila šolnine in prispevkov za študij skladno s svojim statutom.

8. Koncesije v visokem šolstvu

135. člen (dodelitev koncesije)

(1) Koncesija za izvajanje javne službe iz drugega odstavka 10. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: koncesija) se na podlagi javnega razpisa lahko dodeli v skladu s tem zakonom ustanovljeni zasebni univerzi in samostojnemu visokošolskemu zavodu, kadar je zanjo izkazana potreba v Republiki Sloveniji in kadar se izobraževalna dejavnost v okviru javne službe ne izvaja ali se ne izvaja v ustreznem obsegu.

(2) Potreba iz prejšnjega odstavka je izkazana, če se v okviru pogajanj za sklenitev šestletnih pogodb z javnimi univerzami iz 123. člena tega zakona ugotovi, da javna služba ne zadosti oziroma ne zadosti v ustreznem obsegu potrebam, ki izhajajo iz usmeritev Vlade Republike Slovenije iz druge alineje drugega odstavka 123. člena tega zakona.

136. člen (obdobje dodelitve koncesije)

(1) Koncesija se dodeli za obdobje šestih zaporednih vpisnih generacij.

(2) Za obdobje ene vpisne generacije šteje čas trajanja študijskega programa, podaljšanega za dve leti.

(3) Izjemoma se obdobje iz prejšnjega odstavka podaljša za študente, ki po izteku tega obdobja redno napredujejo.

137. člen (koncedent)

(1) Koncedent v postopkih dodelitve koncesij po tem zakonu je Vlada Republike Slovenije, njene pravice in obveznosti v imenu in za račun Republike Slovenije izvaja ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

(2) Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, izvaja vsa pripravljalna dejanja in postopek dodelitve koncesije.

(3) Odločbo o dodelitvi koncesije sprejme Vlada Republike Slovenije.

(4) Koncesijsko pogodbo v imenu in za račun Republike Slovenije v vlogi koncedenta sklene minister, pristojen za visoko šolstvo.

138. člen (javni razpis)

(1) Koncesija se dodeli na podlagi javnega razpisa, ki ga sprejme Vlada Republika Slovenija.

(2) Javni razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo.

(3) Javni razpis vsebuje:

- ime in sedež koncedenta,
- predmet in število razpisanih koncesij,
- lokacijo, obseg in vrsto dejavnosti, za katero se podeljuje koncesija;
- postopek izbire koncesionarja,
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati visokošolski zavod,
- merila za izbiro koncesionarja,
- začetek in čas trajanja koncesije,
- število vpisnih mest in minimalno število vpisanih študentov,
- rok za začetek izvajanja koncesionirane dejavnosti,
- kraj in čas za dvig razpisne dokumentacije,
- naslov in rok za vložitev vlog,
- rok, v katerem bodo prijavitelji obveščeni o izbiri in
- druge sestavine.

(4) Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, objavi razpisno dokumentacijo na svoji spletni strani.

(5) Razpisna dokumentacija vsebuje:

- pogoje financiranja predmeta koncesije in način njegovega morebitnega spreminjanja v času, za katerega je koncesija podeljena,
- podrobnejša opredelitev meril za izbiro koncesionarja,
- opis postopka izbire koncesionarja,
- navodila za pripravo in predložitev vloge,
- navedbo dokazil o izpolnjevanju pogojev, meril in ostalih okoliščin za podelitev koncesije,
- vzorec koncesijske pogodbe,
- rok za oddajo vloge,
- rok za izdajo in vročitev odločbe o dodelitvi koncesije in
- druge potrebne podatke.

(6) V razpisni dokumentaciji koncedent določi tudi, katere listine in druge vrste dokazil mora predložiti visokošolski zavod. Koncedent ne sme zahtevati dokazil, ki jih lahko pridobi iz uradnih evidenc, razen za podatke, za katere mora pridobiti soglasje visokošolskega zavoda.

139. člen

(pogoji, ki jih mora izpolnjevati visokošolski zavod)

(1) Visokošolski zavod, ki se prijavi na javni razpis za dodelitev koncesije, mora biti vpisan v eVŠ evidenco visokošolskih zavodov.

(2) Študijski program, za katerega visokošolski zavod uveljavlja dodelitev koncesije, mora biti:

- vpisan v eVŠ evidenco študijskih programov,
- akreditiran na razpisani stopnji in študijskem področju KLASIUS oziroma izobražuje za razpisani poklic ali razpisane kompetence diplomanta.

140. člen

(merila za izbiro koncesionarja)

Merila za izbiro koncesionarja so:

- podporno okolje za študente študijskega programa, s katerim visokošolski zavod kandidira za dodelitev koncesije,
- izkazana znanstvenoraziskovalna in strokovna kakovost visokošolskega zavoda in nosilcev oziroma izvajalcev, relevantna za študijski program,
- kapacitete za zagotovitev praktičnega usposabljanja, če je to relevantno za izvedbo študijskega programa,
- pomen študijskega programa za regionalni razvoj.

141. člen **(pravila postopka izbire koncesionarja)**

Za postopek v zvezi z vlogami in za postopek izbire koncesionarja se smiselno uporabljajo določbe predpisa, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna, in zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

142. člen **(vsebina koncesijske pogodbe)**

S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem koncesionirane dejavnosti, zlasti pa:

- vrsto in obseg izvajanja koncesionirane dejavnosti, ki jo mora zagotoviti koncesionar,
- lokacijo izvajanja koncesionirane dejavnosti,
- začetek izvajanja koncesionirane dejavnosti,
- rok trajanja koncesijske pogodbe, ki je določen v skladu s 136. členom tega zakona,
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar v času trajanja koncesijskega razmerja,
- minimalno število vpisanih študentov,
- višina obsega proračunskih sredstev za koncesijo,
- dolžnost poročanja o izvajanju koncesionirane dejavnosti,
- obveznost vzpostavitve notranjega nadzora,
- dopustitev izvedbe nadzora s strani koncedenta ali od njega pooblaščenih revizorjev za izvedbo nadzora v zvezi s predmetom koncesije,
- pravice in dolžnosti koncesionarja v primeru višje sile,
- medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali opustitvijo izvajanja koncesionirane dejavnosti,
- odgovornost koncesionarja za ravnanja zaposlenih in s tem v zvezi možnost odvzema koncesije,
- pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije in kršitve, zaradi katerih imata koncedent in koncesionar pravico odstopiti od pogodbe.

143. člen **(sklenitev koncesijske pogodbe)**

(1) Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, po dokončnosti odločbe o dodelitvi koncesije pozove koncesionarja k sklenitvi koncesijske pogodbe. Koncesijska pogodba mora biti sklenjena pred objavo razpisa za vpis za prvo študijsko leto, za katerega je dodeljena koncesija.

(2) S sklenitvijo koncesijske pogodbe pridobi koncesionar pravico in prevzame obveznost izvajati dejavnost v visokem šolstvu v okviru dodeljene koncesije in zagotovljenih sredstev. Visokošolsko dejavnost lahko začne koncesionar izvajati s prvim naslednjim študijskim letom po sklenitvi koncesijske pogodbe.

(3) Če koncesionar iz neupravičenih razlogov ne sklene koncesijske pogodbe v roku, določenem z odločbo o dodelitvi koncesije, lahko ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, na podlagi odločbe Vlade Republike Slovenije sklene pogodbo s prvim naslednjim prijaviteljem, ki izpolnjuje vse razpisne pogoje.

144. člen **(prenehanje koncesijskega razmerja)**

Razmerje med koncedentom in koncesionarjem preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe ali
- z odvzemom koncesije.

145. člen (prenehanje koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijska pogodba preneha:

- s pretekom časa, za katerega je bila sklenjena,
- z odpovedjo,
- z razdrtjem,
- s potekom akreditacije visokošolskega zavoda ali z odvzemom akreditacije koncesioniranemu študijskemu programu,
- s stečajem ali likvidacijo koncesionarja.

(2) Razlogi in pogoji za razdrtje, odpovedni rok in druge medsebojne pravice in obveznosti ob odpovedi ali razdrtju pogodbe se določijo v koncesijski pogodbi.

146. člen (odvzem koncesije)

Vlada Republike Slovenije lahko z odločbo odvzame koncesijo koncesionarju, če:

- ne začne z izvajanjem koncesionirane dejavnosti v za to določenem roku,
- ne izpolnjuje več pogojev za izvajanje koncesionirane dejavnosti,
- krši pogoje, določene za izvajanje koncesionirane dejavnosti,
- je dve študijski leti zapored število vpisanih študentov v koncesionirani študijski program manjše kot polovica s koncesijsko odločbo določenih vpisnih mest,
- finančno oškoduje koncedenta ali študente,
- ne zagotavlja študentom zagotovljen obseg in kakovost koncesionirane dejavnosti oziroma od njih neupravičeno zahteva doplačila ali plačila, ki niso predpisana oziroma jim omogoča pridobitev pravice mimo predpisov ali kadar do njih niso upravičeni,
- ne dopusti nadzora ali ne ravna v skladu z ugotovitvami nadzora,
- ne izvaja koncesijske pogodbe oziroma ne ravna v skladu z njenimi določili.

147. člen (postopek odvzema koncesije)

(1) Pred odvzemom koncesije, mora ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, koncesionarja pisno opozoriti na kršitve, ki so lahko razlog za odvzem koncesije in mu določi primeren rok za njihovo odpravo.

(2) Če koncesionar v roku iz prejšnjega odstavka kršitev ne odpravi, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, po uradni dolžnosti uvede postopek izdaje odločbe o odvzemu koncesije.

(3) Opozorilo iz prvega odstavka tega člena ni potrebno, če gre za kršitev, ki ima znake kaznivega dejanja.

(4) Zoper odločbo o odvzemu koncesije ni pritožbe, mogoč pa je upravni spor.

148. člen (pravne posledice odvzema koncesije)

Z dokončnostjo odločbe o odvzemu koncesije prenehata koncesijsko razmerje in koncesijska pogodba, z izjemo tistih določb koncesijske pogodbe, ki se uporabljajo tudi po prenehanju koncesijskega razmerja.

149. člen
(ničnost koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijska pogodba, ki je sklenjena v nasprotju z določbami tega zakona, predpisa iz 153. člena tega zakona ali odločbe o podelitvi koncesije, je nična.

(2) Koncesijska pogodba je nična, če je bila odločba o dodelitvi koncesije pravnomočno odpravljena.

(3) Na ničnost koncesijske pogodbe mora paziti koncedent po uradni dolžnosti.

150. člen
(višja sila)

(1) Koncesionar v dogovoru s koncedentom izvaja koncesionirano dejavnost tudi v nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta povračilo upravičenih stroškov, ki so nastali zaradi izvajanja koncesionirane dejavnosti v nepredvidljivih okoliščinah.

151. člen
(odgovornost za škodo)

Koncesionar je odgovoren za škodo, ki jo pri izvajanju ali v zvezi z izvajanjem koncesionirane dejavnosti povzročijo pri njem zaposlene osebe ali drugi pogodbeni izvajalci študijske dejavnosti študentom ali drugim osebam.

152. člen
(določitev sredstev za izvajanje koncesije)

(1) Sredstva se določijo ob upoštevanju števila razpisanih mest za vpis v prvi letnik in števila vpisanih študentov brez absolventov in ponavljalcev v redni študij po posameznem koncesioniranem študijskem programu v posameznem študijskem letu.

(2) V prvem letu izvajanja koncesioniranega študijskega programa se letna sredstva izračunajo tako, da se število razpisanih mest prihodnjega študijskega leta pomnoži z vrednostjo sredstev na študenta in sorazmerno preračuna na dva meseca delovanja v tem koledarskem letu. V drugem in vsakem naslednjem letu se upošteva število razpisanih mest prihodnjega študijskega leta in število vpisanih študentov na dan 30. oktobra preteklega koledarskega leta, pomnoženih z vrednostjo sredstev na študenta, in sorazmerno preračunano na število mesecev posameznega študijskega leta, pri čemer se upošteva, da vsi vpisani študenti napredujejo v višji letnik.

(3) Vrednost sredstev na študenta se določi s predpisom iz 153. člena tega zakona ob upoštevanju študijskega področja koncesioniranega študijskega programa po KLASIUS.

(4) Visokošolskim zavodom se v obsegu koncesioniranih študijskih programov dodeljujejo tudi sredstva za interesne dejavnosti študentov ob upoštevanju prvega in drugega odstavka 124. člena tega zakona. Sredstva se nakažejo enkrat letno s pogodbo iz 143. člena tega zakona.

9. Posebni predpis

153. člen (posebni predpis)

Financiranje iz IX. poglavja tega zakona se podrobneje uredi s posebnim predpisom, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

X. NADZOR

154. člen (nadzor)

(1) Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, izvršuje nadzor nad poslovanjem javnih univerz, Centralne tehniške knjižnice Univerze v Ljubljani, visokošolskih zavodov z dodeljeno koncesijo in mednarodne zveze univerz z nadzorom nad porabo sredstev, nakazanih po tem zakonu, s pregledom letnih programov dela in letnih poročil in s pregledom izvajanja nalog, določenih v pogodbah.

(2) Kakovost visokošolskih zavodov, študijskih programov ter znanstvenoraziskovalnega in umetniškega ter strokovnega dela ocenjujejo visokošolski zavodi (samoevalvacija) in agencija (zunanja evalvacija). Ugotovitve iz samoevalvacijskih poročil in poročil o zunanjih evalvacijah se upoštevajo ob podaljšanju akreditacije visokošolskih zavodov.

(3) Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, lahko naroči revizijo računovodskih izkazov javne univerze oziroma visokošolskega zavoda v delu dodeljenih koncesij za študijske programe in mednarodne zveze univerz v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

XI. EVIDENCE IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

155. člen (evidence z osebnimi podatki študentov in vpisanih na študijske programe za izpopolnjevanje in krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila, ki jih obdelujejo visokošolski zavodi)

(1) Visokošolski zavodi vodijo naslednje evidence z osebnimi podatki:

1. evidenco prijavljenih za vpis in vpisanih študentov ter vpisanih na študijske programe za izpopolnjevanje in v krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
2. osebni karton,
3. evidenco o izpitih in drugih študijskih obveznostih,
4. evidenco izdanih dokumentov o končanem dodiplomskem in podiplomskem izobraževanju ter o študijskem programu za izpopolnjevanje in izdanih mikrodokazil.

(2) V evidencah iz 1., 2. in 4. točke prejšnjega odstavka se vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. vpisna številka in akademska elektronska identiteta,
4. evropska študentska identiteta (ESI),
5. številka evropske študentske izkaznice (ESCN),
6. spol,
7. datum, kraj, občina in država rojstva,
8. stalno in začasno prebivališče, naslov za osebno vročanje pošte (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država) in elektronski naslov,
9. državljanstvo,
10. učni uspeh oziroma uspeh pri študiju in predhodno pridobljena izobrazba, relevantna za vpis v visokošolski študijski program,

11. najvišja dosežena predhodna izobrazba, če je višja od predhodne izobrazbe, relevantne za vpis v visokošolski študijski program iz prejšnje točke (KLASIUS),
12. ime visokošolskega zavoda,
13. ime študijskega programa oziroma krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
14. ime smeri oziroma modula,
15. kraj izvajanja študija oziroma krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
16. način študija,
17. datum in študijsko leto vpisa v študijski program,
18. letnik študija,
19. datum začetka in datum zaključka statusa študenta po študijskih letih,
20. dokončanju študija oziroma krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
21. jeziku, v katerem je bila izobrazba dosežena,
22. drugi podatki, potrebni za odločanje o izpolnjevanju pogojev za vpis oziroma napredovanju v višji letnik ter za odločanje o pravicah študentov v skladu z zakonom.

(3) Za tuje študente, ki so v Republiki Sloveniji na mednarodni izmenjavi v okviru študija, se v evidenci iz 1. točke prvega odstavka tega člena vodijo poleg podatkov iz 1., 2., 6. do 9., 12. do 16. in 18. točke prejšnjega odstavka tudi naslednji podatki:

1. datum začetka in zaključka izmenjave,
2. število vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS,
3. o študiju na visokošolskem zavodu, s katerega študent prihaja:
 - ime visokošolskega zavoda,
 - kraj in država visokošolskega zavoda,
 - ime študijskega programa.

(4) Evidenca iz 2. točke prvega odstavka tega člena poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena obsega še podatke o:

1. opravljenih izpitih,
2. opravljenih študijskih obveznostih,
3. napredovanju v višji letnik,
4. številu vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS za posamezno študijsko leto,
5. tem, ali je študentu priznано podaljšanje statusa študenta,
6. mednarodni izmenjavi v času študija:
 - ime visokošolskega zavoda oziroma institucije, na katerem je potekala izmenjava,
 - kraj in država visokošolskega zavoda oziroma institucije, na katerem je potekala izmenjava,
 - ime študijskega programa,
 - datum začetka in zaključka izmenjave,
 - število vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS po predmetih na visokošolskem zavodu oziroma instituciji, na katerem oziroma kateri je potekala izmenjava, ter število priznanih točk po ECTS na visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji,
 - vrsta mednarodne izmenjave, to je podatek o mednarodnem programu ali sporazumu, po katerem je opravljena izmenjava,
7. dokončanju študija oziroma izpisu iz študijskega programa.

(5) V evidenci iz 3. točke prvega odstavka tega člena se vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. vpisna številka,
3. ime visokošolskega zavoda,
4. ime študijskega programa,
5. ime smeri oziroma modula,
6. način študija,
7. letnik študija in študijsko leto prvega vpisa,
8. ime predmeta,
9. datum prijave na izpit,
10. datum izpita,
11. ali se izpit opravlja prvič ali se ga ponavlja,
12. ocena oziroma rezultat, dosežen pri izpitu.

(6) Evidenca iz 4. točke prvega odstavka tega člena poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena obsega še podatke o:

1. številki in datumu izdane javne listine o zaključku študijskega programa oziroma zaključku krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
2. vrsti javne listine o končanem študijskem programu oziroma krajšem izobraževanju in usposabljanju za pridobitev mikrodokazila.

(7) Za kandidate, vpisane na študijske programe za izpopolnjevanje, se zbirajo podatki iz evidenc 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena.

(8) Osebnne podatke študentov iz evidenc tega člena visokošolski zavodi obdelujejo za potrebe svoje pedagoške in z njo povezane znanstvenoraziskovalne, umetniške in strokovne dejavnosti ter knjižničarske dejavnosti. Visokošolski zavodi lahko osebne podatke iz prejšnjega stavka obdelujejo tudi za potrebe nacionalnih raziskav o spremljanju študentov in diplomantov, pri čemer je treba zagotoviti anonimizacijo rezultatov.

(9) Podatki v evidenci iz 1. točke prvega odstavka tega člena se za prijavitelne začnejo obdelovati z dnem prijave za vpis, prenehajo pa se obdelovati z dnem vpisa v študijski program, študijski program za izpopolnjevanje, krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila oziroma z iztekom pritožbenega postopka. Podatki v evidencah iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena se za:

- študente začnejo obdelovati z dnem vpisa v študijski program, prenehajo pa se obdelovati z dnem izpisa,
- vpisane na študijske programe za izpopolnjevanje in v krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila začnejo zbirati z dnem vpisa, prenehajo pa se obdelovati z dnem izpisa oziroma z dnem dokončanja študija.

(10) Podatki v evidenci iz 3. točke prvega odstavka tega člena se za študenta začnejo obdelovati z dnem prijave na izpit, prenehajo pa se obdelovati z opravljenim izpitom.

(11) Podatki v evidenci iz 4. točke prvega odstavka tega člena se za diplomanta začnejo obdelovati z dnem dokončanja študijskega programa, prenehajo pa se obdelovati z dnem izdaje javne listine o končanem študijskem programu.

(12) Študenti morajo visokošolskemu zavodu prijaviti spremembe podatkov iz drugega in petega odstavka tega člena v osmih dneh po nastanku sprememb.

(13) Visokošolski zavod lahko spremembe podatkov iz 1., 2., 7., 8. (razen elektronskega naslova) in 9. točke drugega odstavka tega člena pridobi iz evidence iz 161. člena tega zakona na podlagi podatka o enotni matični številki občana s povezovanjem zbirk.

(14) Evidence iz prvega odstavka tega člena se lahko vodijo elektronsko.

156. člen

(evidence z osebnimi podatki izvajalcev visokošolske dejavnosti, ki jih obdelujejo visokošolski zavodi)

(1) Visokošolski zavodi vodijo evidenco izvajalcev visokošolske dejavnosti.

(2) Za izvajalce visokošolske dejavnosti se po tem poglavju tega zakona štejejo visokošolski učitelji, znanstveni delavci, visokošolski sodelavci, ki sodelujejo pri izvajanju visokošolske dejavnosti, in druga sodelavca pri pedagoškem procesu, ne glede na to ali so v delovnem razmerju ali delo opravljajo po pogodbi o delu.

(3) V evidenci izvajalcev visokošolske dejavnosti se vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,

3. spol,
4. datum rojstva,
5. podatek o tem, ali je izvajalec upokojen in od kdaj,
6. šifra raziskovalca, ki jo dodeli javna agencija, pristojna za znanstvenoraziskovalno dejavnost,
7. številka in datum sklepa oziroma odločbe o izvolitvi v naziv,
8. naziv iz 94., 95. in 96. člena tega zakona,
9. področje izvolitve v naziv,
10. datum izvolitve v naziv,
11. datum prenehanja izvolitve v naziv,
12. ime visokošolskega zavoda, ki je podelil naziv,
13. ure neposredne pedagoške obveznosti izvajalcev za vsako posamično študijsko leto, ločeno po študijskih programih in predmetih za predavanja, seminarje, vaje, klinične vaje in praktično usposabljanje ter drugo neposredno pedagoško obveznost v skladu z drugim in četrtem odstavkom 104. člena tega zakona, opravljene v delovnem razmerju ali po pogodbi o delu,
14. izraba delovnega časa za posameznega izvajalca: ne glede na določbe zakona, ki ureja evidence na področju dela in socialne varnosti, se v evidenci o izrabi delovnega časa ne evidentirajo čas prihoda na delo in odhoda delavca z dela, izraba in obseg izrabe odmora med delovnim časom, opravljene ure v drugih posebnih pogojih dela, ki izhajajo iz razporeditve delovnega časa (zlasti opravljene ure nočnega, nedeljskega, izmenskega, prazničnega dela, dela v deljenem delovnem času in druge oblike razporeditve delovnega časa, določene z zakonom ali kolektivno pogodbo), opravljene ure v neenakomerno razporejenem delovnem času ali v začasno prerazporejenem delovnem času in tekoči seštevki ur v tednu, mesecu oziroma letu, iz katerega je razvidno referenčno obdobje, ki se upošteva za neenakomerno razporeditev in za začasno prerazporeditev polnega delovnega časa,
15. mentorstvo študentom doktorskega študija,
16. določitev honorarja, bruto honorar in izplačani honorar,
17. soglasje delodajalca za delo pri drugem delodajalcu,
18. soglasje za dopolnilno delo,
19. soglasje za sklenitev pogodbe o delu.

(4) Določbe 14. točke prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za druge zaposlene, ki neposredno sodelujejo pri izvajanju pedagoškega procesa, znanstvenoraziskovalne in umetniške dejavnosti.

(5) Osebnne podatke o izvajalcih visokošolske dejavnosti iz evidence tega člena visokošolski zavodi obdelujejo za potrebe ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za opravljanje pedagoškega, znanstvenoraziskovalnega in umetniškega dela ter spremljanje delovne in pedagoške obveznosti izvajalcev visokošolske dejavnosti.

(6) Podatki iz tretjega odstavka tega člena se za izvajalce visokošolske dejavnosti začnejo obdelovati z dnem, ko sklenejo pogodbo o zaposlitvi oziroma pogodbo o delu, prenehajo pa se obdelovati z dnem, ko jim preneha pogodba o zaposlitvi oziroma pogodba o delu.

(7) Izvajalci visokošolske dejavnosti morajo visokošolskemu zavodu prijaviti spremembe podatkov iz tretjega odstavka tega člena v osmih dneh po nastanku sprememb.

(8) Evidenca iz prvega odstavka tega člena se lahko vodi elektronsko.

157. člen

(evidenca z osebnimi podatki, ki se vodi za potrebe subvencioniranega bivanja študentov)

(1) Evidenco iz tega člena vodijo visokošolski zavodi in študentski domovi, ki vodijo postopke glede subvencioniranega bivanja študentov. V evidenci se vodijo naslednji podatki o študentih:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. vrsta in številka osebnega dokumenta,
4. spol,
5. datum, kraj, občina in država rojstva,

6. državljanstvo,
7. o tem, ali je študent zaposlen,
8. stalno prebivališče in naslov za osebno vročanje pošte (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
9. telefon in elektronski naslov,
10. številka in datum izdaje odločbe, izdane v postopku uveljavljanja pravice do subvencioniranega bivanja,
11. številka in datum sklenitve nastanitvene pogodbe za subvencionirano bivanje oziroma aneksa k nastanitveni pogodbi za subvencionirano bivanje ter čas veljavnosti,
12. o tem, kje uveljavlja pravico do bivanja,
13. ime visokošolskega ali višješolskega zavoda, na katerega je študent vpisan,
14. ime študijskega programa, na katerega je študent vpisan,
15. kraj izvajanja študija,
16. stopnja in vrsta študijskega programa,
17. letnik študija,
18. vrsta vpisa (prvi vpis v letnik, ponavljanje letnika, zamenjava študijskega programa, nadaljevanje študija po prehodu in vzporedni vpis),
19. način študija,
20. študijsko leto prvega vpisa na sedanji študijski program,
21. študijsko leto prvega vpisa na katerikoli študijski program,
22. število let koriščenja subvencioniranega bivanja in potek študija po študijskih letih študija,
23. datum vselitve in datum izselitve,
24. o prekinitvi študija,
25. o tem, ali izpolnjuje pogoj za izjemno podaljšanje subvencioniranega bivanja,
26. o uveljavljanju starševstva in podatki o drugem roditelju, s katerim biva v študentskem domu (osebno ime, enotna matična številka občana),
27. o tem, ali ima status študenta invalida s spremljevalcem,
28. o tem, ali je študent spremljevalec invalida in podatki o študentu, kateremu je spremljevalec (osebno ime, enotna matična številka občana).

(2) Za tuje študente, ki so v Republiki Sloveniji na mednarodni izmenjavi v okviru študija in bivajo v študentskih domovih, se v evidenci iz tega člena vodijo podatki iz 1. do 6., 8., 9., 11. in 23. točke prejšnjega odstavka ter podatek o vrsti mednarodne izmenjave, to je podatek o mednarodnem programu ali sporazumu, po katerem je opravljena izmenjava.

(3) Visokošolski zavodi in študentski domovi obdelujejo osebne podatke iz evidence tega člena za potrebe odločanja o pravici do subvencioniranega bivanja študentov oziroma podaljšanja subvencioniranega bivanja študentov in za potrebe ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, pri izplačevanju subvencij v skladu s 131. členom tega zakona.

(4) Podatke za evidenco iz prvega odstavka tega člena visokošolski zavodi in študentski domovi pridobijo od študenta oziroma iz eVŠ s povezovanjem zbirk.

(5) Podatki iz prvega in drugega odstavka tega člena se začnejo obdelovati z dnem vselitve, prenehajo pa se zbirati z dnem izselitve.

158. člen

(evidenčni in analitski informacijski sistem visokega šolstva v Republiki Sloveniji)

(1) Za potrebe ugotavljanja upravičenosti pravic študentov do študija in drugih pravic v breme javnih sredstev, načrtovanja politike in spremljanja delovanja visokega šolstva, spremljanja mreže visokošolskih zavodov in študijskih programov, obveščanja javnosti ter za raziskovalnoanalitične in statistične namene oziroma za izvajanje statističnih, socialno-ekonomskih in drugih raziskovanj s področja visokega šolstva se vodi elektronska zbirka podatkov o visokem šolstvu v Republiki Sloveniji, ki zajema podatke o visokošolskih zavodih, o javnoveljavnih študijskih programih, vključno s soglasji glede transnacionalnega izobraževanja in študijskih programih za izpopolnjevanje, o prijavljenih za vpis,

o prijavljenih za subvencionirano bivanje oziroma podaljšanje subvencioniranega bivanja študentov, o študentih in diplomantih, ter o izvajalcih visokošolske dejavnosti.

(2) Zbirka podatkov iz prejšnjega odstavka se imenuje eVŠ. Sestavljajo jo naslednje evidence:

- evidenca visokošolskih zavodov,
- evidenca študijskih programov ter krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazil,
- evidenca študentov in diplomantov ter podeljenih mikrodokazil,
- evidenca prijavljenih za vpis,
- evidenca prijavljenih za subvencionirano bivanje študentov,
- evidenca izvajalcev visokošolske dejavnosti.

eVŠ vključuje tudi elektronsko vlogo in podporo izbirnemu postopku za:

- prijavo za vpis na študijske programe iz eVŠ,
- prijavo za subvencionirano bivanje študentov.

eVŠ se vodi elektronsko. Podatke iz evidenc iz drugega odstavka tega člena obdeluje ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, kot upravljavec eVŠ.

159. člen **(eVŠ evidenca visokošolskih zavodov)**

(1) V eVŠ evidenci visokošolskih zavodov se vodijo podatki o akreditiranih visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji, in sicer:

1. enolični identifikator univerze ali samostojnega visokošolskega zavoda,
2. enolični identifikator članice univerze,
3. davčna številka,
4. matična številka,
5. ime visokošolskega zavoda,
6. skrajšano ime visokošolskega zavoda,
7. naslov sedeža visokošolskega zavoda (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
8. ime in naslov dislociranih enot (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
9. vrsta visokošolskega zavoda,
10. podatek o tem, ali gre za javni ali zasebni visokošolski zavod,
11. akreditacijska odločba ter njena številka in datum,
12. odločba o podaljšanju akreditacije ter njena številka in datum,
13. datum začetka in zaključka veljavnosti akreditacije,
14. končno evalvacijsko poročilo in vrsta evalvacije,
15. študijska področja (ISCED, KLASIUS), znanstvenoraziskovalna področja (Frascati) oziroma umetniške discipline, za katere je visokošolski zavod ustanovljen,
16. ime in naslov ustanoviteljev,
17. ime in priimek zastopnikov visokošolskega zavoda,
18. datum in številka vpisa v sodni register in izbrisa iz njega ter naziv sodišča, pri katerem je vpisan,
19. akt o ustanovitvi ter datum njegovega sprejetja in sprememb,
20. statut visokošolskega zavoda ter datum njegovega sprejetja in sprememb,
21. oblika diplome s spremembami ter datum objave in številka Uradnega lista Republike Slovenije,
22. drugi podatki in dokazila, ki ne pomenijo osebnih podatkov in so potrebni za spremljanje izvajanja visokošolske dejavnosti.

(2) Za članice univerz se v evidenci visokošolskih zavodov obdelujejo podatki iz 2., 5. do 9., 11. do 15. in 22. točke prejšnjega odstavka.

160. člen **(eVŠ evidenca študijskih programov ter krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazila)**

(1) V eVŠ evidenci študijskih programov se vodijo podatki o javnoveljavnih študijskih programih za pridobitev izobrazbe in študijskih programih za izpopolnjevanje, in sicer:

1. enolični identifikator študijskega programa,

2. ime študijskega programa,
3. enolični identifikator in ime univerze ali samostojnega visokošolskega zavoda,
4. enolični identifikator in ime članice univerze,
5. ime dislocirane enote,
6. stopnja študijskega programa,
7. o tem, ali gre za interdisciplinarni, enopredmetni, dvopredmetni, pedagoški, nepedagoški ali skupen študijski program, transnacionalno izobraževanje oziroma za študijski program za izpopolnjevanje,
8. vrsta izobraževanja (ISCED, KLASIUS),
9. razvrstitev v nacionalno ogrodje kvalifikacij ter evropsko ogrodje kvalifikacij,
10. vrsta študijskega programa,
11. področje študijskega programa (KLASIUS, ISCED, Frascati),
12. trajanje študijskega programa v letih,
13. število kreditnih točk po ECTS, s katerimi je ovrednoten študijski program,
14. ime smeri oziroma modulov študijskega programa ter letnik, v katerem se izvaja,
15. predmetnik z nosilci predmetov po posamičnih predmetih študijskega programa, ovrednotenih s kreditnimi točkami po ECTS ter s povezavo na posamezno smer oziroma modul, ter z opredelitvijo deleža izbirnosti v programu,
16. predmetnik z izvajalci po posamičnih predmetih študijskega programa s povezavo na posamezno smer oziroma modul, in sicer za predavanja, seminarje, vaje, klinične vaje in praktično usposabljanje za posamezno študijsko leto,
17. splošne ter predmetno-specifične kompetence diplomanta, ki se pridobijo s programom,
18. pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
19. merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program,
20. način ocenjevanja,
21. pogoji za napredovanje po programu,
22. pogoji za prehajanje med programi,
23. načini študija,
24. jeziki, v katerih se izvaja študijski program oziroma njegovi deli,
25. pogoji za dokončanje študija,
26. pogoji za dokončanje posameznih delov programa, če jih program vsebuje,
27. slovenski strokovni, znanstveni ali umetniški naslov in njegovo angleško poimenovanje,
28. akreditacijska odločba ter njena številka in datum,
29. datum začetka in zaključka veljavnosti akreditacije ter datum zaključka javne veljavnosti,
30. odločba o podaljšanju akreditacije ter njena številka in datum,
31. končno evalvacijsko poročilo in vrsta evalvacije,
32. predvideno število razpisanih mest v akreditiranem študijskem programu po načinu študija,
33. o tem, ali ima študijski program koncesijo, o obdobju trajanja koncesije ter odločbo o podeljeni koncesiji, njeno številko in datum,
34. študijsko leto, ko se je študijski program začel izvajati,
35. datum končanja izvajanja študijskega programa,
36. zakonski datum možnega končanja izobraževanja po študijskem programu,
37. pri skupnih študijskih programih tudi imena visokošolskih zavodov, ki sodelujejo pri izvedbi študijskega programa, z deležem, ki ga posamezni visokošolski zavod izvaja,
38. drugi podatki in dokazila, potrebni za spremljanje izvajanja visokošolske dejavnosti.

(2) Pri transnacionalnem izobraževanju eVŠ evidenca študijskih programov obsega tudi podatke o:

1. imenu in sedežu oziroma naslovu tujih visokošolskih zavodov, s katerimi ima visokošolski zavod sklenjeno pogodbo za izvajanje transnacionalnega izobraževanja v Republiki Sloveniji,
2. imenu in sedežu oziroma naslovu tujih visokošolskih zavodov, s katerimi ima slovenski visokošolski zavod sklenjeno pogodbo za izvajanje transnacionalnega izobraževanja v tujini in študijskih programih, ki se izvajajo.

(3) V eVŠ evidenci krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazila se vodijo podatki:

1. enolični identifikator krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
2. ime krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
3. enolični identifikator in ime visokošolskega zavoda,
4. razvrstitev v slovensko ogrodje kvalifikacij,
5. datum začetka in zaključka veljavnosti mikrodokazila,

6. datum začetka izvajanja krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
7. število kreditnih točk po ECTS, s katerimi je ovrednoteno krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila,
8. cilji, kompetence oziroma učni izidi, ki se s krajšim izobraževanjem in usposabljanjem za pridobitev mikrodokazila pridobijo,
9. predmetnik s kreditnim ovrednotenjem učnih obveznosti po ECTS in opredeljenimi metodami dela in oblikami sodelovanja v učni dejavnosti,
10. študijsko področje krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila (KLASIUS),
11. pogoji za vpis,
12. načini ocenjevanja,
13. pogoji za dokončanje krajšega izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila,
14. jeziki, v katerih se izvaja krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila,
15. vrsta zagotavljanja kakovosti, na kateri temelji krajše izobraževanje in usposabljanje za pridobitev mikrodokazila.

161. člen

(eVŠ evidenca študentov in diplomantov ter podeljenih mikrodokazil)

(1) V eVŠ evidenci študentov in diplomantov se vodijo podatki oseb, ki so pridobile status študenta v skladu s tem zakonom, in sicer:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. evropska študentska identiteta (ESI),
4. številka evropske študentske izkaznice (ESCN),
5. spol,
6. datum, kraj, občina in država rojstva,
7. državljanstvo,
8. stalno in začasno prebivališče (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
9. podatki o predhodno pridobljeni izobrazbi, relevantni za vpis v študijski program (KLASIUS, leto, država),
10. najvišja dosežena predhodna izobrazba, če je višja od predhodne izobrazbe, relevantne za vpis v visokošolski študijski program iz prejšnje točke (KLASIUS),
11. enolični identifikator in ime univerze ali samostojnega visokošolskega zavoda,
12. enolični identifikator in ime članice univerze,
13. enolični identifikator in ime študijskega programa,
14. enolični identifikator in ime dela programa (smeri, modula),
15. kraj izvajanja študija,
16. način študija,
17. datum in študijsko leto prvega vpisa v študijski program,
18. letnik študija,
19. datum začetka in datum zaključka statusa študenta po študijskih letih,
20. datum izpisa,
21. datum in vrsta vpisa v letnik ter študijsko leto, ko je študent vpisan, ter podatek o tem, ali gre za vzporedni študij,
22. število vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS po letnikih in študijskih letih,
23. datum dokončanja študija in jezik, v katerem je bila izobrazba dosežena,
24. podatek o tem, ali je študentu priznana podaljšanje statusa študenta in na kateri pravni podlagi,
25. podatek o tem, ali se študij financira iz javnih virov po letnikih in študijskih letih,
26. podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja po letnikih in študijskih letih,
27. evropska študentska identiteta,
28. podatke o mednarodni izmenjavi v času študija:
 - ime visokošolskega zavoda oziroma institucije, na katerem oziroma kateri je potekala izmenjava,
 - kraj in država visokošolskega zavoda oziroma institucije, na katerem oziroma kateri je potekala izmenjava,
 - datum začetka in zaključka izmenjave,
 - število priznanih točk po ECTS na visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji,

- vrsta mednarodne izmenjave, to je podatek o mednarodnem programu ali sporazumu, po katerem je opravljena izmenjava.

(2) Za tuje študente, ki so v Republiki Sloveniji na mednarodni izmenjavi v okviru študija, se v evidenci študentov in diplomantov vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. spol,
4. datum rojstva in država rojstva,
5. državljanstvo,
6. študiju v Republiki Sloveniji: ime visokošolskega zavoda, ime študijskega programa, podatek o smeri oziroma modulu, kraj izvajanja študija v Republiki Sloveniji, način študija, datum in študijsko leto vpisa, letnik študija, datum začetka in zaključka izmenjave ter število vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS,
7. študiju na visokošolskem zavodu, s katerega študent prihaja: ime visokošolskega zavoda, kraj in država visokošolskega zavoda.

(3) Osebnostne podatke študentov oziroma diplomantov iz evidence tega člena ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, obdeluje za potrebe ugotavljanja pravic študentov po tem zakonu in ugotavljanja pravic študentov po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

(4) V eVŠ evidenci podeljenih mikrodokazil se vodijo podatki:

1. identifikacija udeleženca,
2. enolični identifikator mikrodokazila,
3. datum izdaje mikrodokazila.

162. člen **(eVŠ evidenca prijavljenih za vpis)**

(1) V eVŠ evidenci prijavljenih za vpis se vodijo podatki o osebah, ki so se prijavile za vpis v visokošolske študijske programe, in sicer:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. spol,
4. datum, kraj, občina in država rojstva,
5. državljanstvo,
6. stalno prebivališče in naslov za osebno vročanje pošte (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
7. telefon in elektronski naslov,
8. učni uspeh oziroma uspeh pri študiju in predhodno pridobljena izobrazba, relevantna za vpis v visoko šolstvo,
9. najvišja dosežena predhodna izobrazba, če je višja od predhodne izobrazbe, relevantne za vpis v visokošolski študijski program iz prejšnje točke (KLASIUS),
10. vrsta študijskega programa,
11. imena visokošolskih zavodov, navedenih v prijavi za vpis,
12. imena študijskih programov, navedenih v prijavi za vpis,
13. imena smeri oziroma modulov,
14. kraj izvajanja študija posameznega študijskega programa ter smeri oziroma modulov,
15. način študija posameznega študijskega programa ter smeri oziroma modulov,
16. drugi podatki, ki so v skladu s tem zakonom potrebni za preverjanje izpolnjevanja pogojev za vpis, pogojev za prehode oziroma pogojev, povezanih z omejitvijo vpisa.

(2) Prijava za vpis v visokošolske študijske programe poteka z elektronsko vlogo v eVŠ.

(3) Za potrebe izbirnega postopka za vpis se v eVŠ z elektronsko vlogo obdelujejo podatki o prijavljenih za vpis v visokošolske študijske programe.

163. člen
(eVŠ evidenca prijavljenih za subvencionirano bivanje študentov)

(1) V eVŠ evidenci prijavljenih za subvencionirano bivanje študentov se vodijo podatki o osebah, ki so se prijavile za subvencionirano bivanje oziroma za podaljšanje subvencioniranega bivanja, in sicer:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. davčna številka,
4. spol,
5. datum, kraj, občina in država rojstva,
6. državljanstvo,
7. stalno prebivališče in naslov za osebno vročanje pošte (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
8. o tem, ali je zaposlen,
9. telefon in elektronski naslov,
10. o tem, kje želi uveljavljati pravico do subvencioniranega bivanja,
11. ime visokošolskega zavoda ali višje strokovne šole, kamor je prijavljen oziroma vpisan,
12. ime študijskega programa, na katerega je prijavljen oziroma vpisan,
13. kraj izvajanja študija,
14. stopnja in vrsta študijskega programa,
15. letnik, v katerega bo predvidoma vpisan,
16. vrsta vpisa (prvi vpis v letnik, ponavljanje letnika, podaljšanje statusa študenta) in podatek, ali gre za vzporedni študij,
17. način študija,
18. študijsko leto prvega vpisa na študijski program, v katerega je vpisan,
19. študijsko leto prvega vpisa na kateri koli študijski program,
20. potek študija po študijskih letih,
21. število let subvencioniranega bivanja po študijskih letih,
22. o prekinitvi študija po študijskih letih,
23. o učnem uspehu oziroma uspehu pri študiju,
24. o uveljavljanju izjemnega uspeha in obštudijske dejavnosti,
25. o materialnem položaju študentov in članov njegove družine, ki živijo v skupnem gospodinjstvu, za preteklo koledarsko leto: osebno ime, enotna matična številka občana, davčna številka in davčni urad, status oziroma vrsta zaposlitve družinskih članov, vrsta dohodka, podatek o tem, ali je študent oziroma član družine zavezanec za plačilo dohodnine, pri članih družine pa tudi sorodstveno razmerje do študenta,
26. o tem, ali uveljavlja posebne socialne in zdravstvene razmere študenta,
27. o tem, ali uveljavlja status študenta invalida s spremljevalcem,
28. o tem, ali uveljavlja dodatno razvrstitveno pravilo, kot ga opredeljuje predpis iz desetega odstavka 132. člena tega zakona,
29. o uveljavljanju starševstva in podatki o drugem roditelju, s katerim želi bivati v študentskem domu, iz 1., 2., 6., 7. in 11. do 15. točke tega odstavka.

(2) Podatki iz 23., 24. in 28. točke prejšnjega odstavka se za študente za podaljšanje subvencioniranja bivanja študentov ne obdelujejo.

(3) Prijava za subvencionirano bivanje oziroma za podaljšanje subvencioniranega bivanja študentov poteka z elektronsko vlogo v eVŠ.

(4) Za potrebe izbirnega postopka študentov za subvencionirano bivanje se v eVŠ z elektronsko prijavo za subvencionirano bivanje študentov obdelujejo podatki o osebah, ki so se prijavile za subvencionirano bivanje, oziroma o študentih, ki so se prijavili za podaljšanje subvencioniranega bivanja.

164. člen
(eVŠ evidenca izvajalcev visokošolske dejavnosti)

(1) V eVŠ evidenci izvajalcev visokošolske dejavnosti se vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. spol,
3. enotna matična številka občana,
4. datum rojstva,
5. državljanstvo,
6. šifra raziskovalca, ki jo dodeli javna agencija, pristojna za znanstvenoraziskovalno dejavnost,
7. nazivi iz 94., 95. in 96. člena tega zakona,
8. področje izvolitve v naziv,
9. datum izvolitve v naziv,
10. datum prenehanja izvolitve v naziv,
11. ime visokošolskega zavoda, ki je podelil naziv,
12. ime visokošolskega zavoda, kjer izvaja visokošolsko dejavnost.

(2) Osebnne podatke v eVŠ evidenci izvajalcev visokošolske dejavnosti ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, obdeluje z namenom ugotavljanja pogojev za ustanovitev visokošolskega zavoda in za izvedbo študijskega programa v skladu s tem zakonom.

165. člen
(eVŠ evidenca priznanih izobrazb)

(1) V eVŠ evidenci priznanih izobrazb se za potrebe priznavanja izobraževanja, ki ga izvajajo visokošolski zavodi, skladno z zakonom, ki ureja vrednotenje in priznavanje izobraževanja, vodijo naslednji podatki:

1. država (izobrazbe)
2. datum izdaje spričevala
3. ime srednje šole/visokošolskega zavoda v tujini
4. ime programa v tujini
5. ime listine
6. datum listine
7. kraj izvajanja izobraževanja v tujini
8. število let izobraževanja
9. datum odločbe o priznavanju
10. številka odločbe o priznavanju
11. priznani način zaključka izobrazbe v Republiki Sloveniji
12. podatki o študijskem programu, na katerega se vloga za priznavanje nanaša (visokošolski zavod, stopnja in vrsta študijskega programa)

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka se hranijo v informacijskem sistemu eVŠ.

166. člen
(zagotavljanje podatkov za eVŠ)

(1) Podatke za evidenci iz 159. in 160. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi od agencije oziroma visokošolskih zavodov, če agencija z njimi ne razpolaga. Podatke iz 1. in 2. točke prvega odstavka 159. člena ter 1. in 33. točke prvega odstavka 160. člena tega zakona določi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

(2) Podatke iz 1., 6., razen datuma rojstva, 7. in 8. točke prvega odstavka 161. člena tega zakona ter iz 1., 4., razen datuma rojstva, in 5. točke drugega odstavka 161. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi iz Centralnega registra prebivalstva na podlagi podatka o enotni matični številki občana. Če enotna matična številka občana ne obstaja, podatke iz teh točk ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi brezplačno v elektronski obliki od visokošolskih zavodov. Podatke iz 25. in 26.

točke prvega odstavka 161. člena tega zakona pridobi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, samo, vse ostale podatke iz 161. člena tega zakona pa brezplačno v elektronski obliki od visokošolskih zavodov.

(3) Podatke za evidenco iz 162. člena tega zakona vnašajo prijavitelji za vpis preko elektronske vloge prijave za vpis v visokošolske študijske programe v okviru eVŠ. Za zagotavljanje točnosti identifikacijskih podatkov prijavljenih ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi podatke iz 1., 4. razen datuma rojstva, 5. in 6. točke prvega odstavka 162. člena tega zakona iz Centralnega registra prebivalstva na podlagi podatka o enotni matični številki občana prijavljenega. Pri prijavi prijavljenega s kvalificiranim digitalnim potrdilom, z računom avtentikacijske in avtorizacijske infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: AAI-račun) ali na način, da je identiteto prijavitelja mogoče ugotoviti, se podatki iz prejšnjega stavka in podatki, ki se o njem vodijo v eVŠ, prijavljenemu prikažejo ob izpolnjevanju elektronske vloge. Podatke iz 8. točke prvega odstavka 162. člena tega zakona o učnem uspehu ter predhodni srednješolski in višješolski izobrazbi, relevantni za vpis v visoko šolstvo, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi iz centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja oziroma Državnega izpitnega centra na podlagi podatka o enotni matični številki občana, če obstaja, sicer pa od prijavljenega.

(4) Podatke za evidenco iz 163. člena tega zakona vnašajo prijavitelji za subvencionirano bivanje preko elektronske vloge v okviru eVŠ. Za zagotavljanje točnosti identifikacijskih podatkov prijavljenih ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi podatke iz 1., 5., razen datuma rojstva, 6. in 7. točke prvega odstavka 163. člena tega zakona iz Centralnega registra prebivalstva na podlagi podatka o enotni matični številki občana prijavljenega. Pri prijavi prijavljenega s kvalificiranim digitalnim potrdilom, AAI-računom ali na način, da je identiteto prijavitelja mogoče ugotoviti, se podatki iz prejšnjega stavka in podatki, ki se o njem vodijo v eVŠ, prijavljenemu prikažejo ob izpolnjevanju elektronske vloge. Podatke iz 23. točke prvega odstavka 163. člena tega zakona o učnem uspehu ter predhodni srednješolski in višješolski izobrazbi, relevantni za ugotavljanje pravice do subvencioniranja bivanja, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi iz centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja oziroma Državnega izpitnega centra na podlagi podatka o enotni matični številki občana, če obstaja. Podatke iz 23. točke prvega odstavka 163. člena tega zakona o uspehu pri študiju, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi od visokošolskih zavodov.

(5) Podatke za evidenco iz 164. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi od visokošolskih zavodov. Za zagotavljanje točnosti identifikacijskih podatkov o izvajalcih visokošolske dejavnosti ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi podatke iz 1. in 5. točke prvega odstavka 164. člena tega zakona iz Centralnega registra prebivalstva na podlagi podatka o enotni matični številki občana prijavljenega.

(6) Podatke za evidenco iz 165. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi od visokošolskih zavodov.

(7) Za znanstvenoraziskovalne namene in za izvajanje analiz o zaposljivosti študentov in diplomantov ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, na podlagi podatka o EMŠO diplomanta iz matične evidence zavarovancev, ki jo vodi Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, pridobi o osebah, ki sklenejo delovno razmerje, samozaposlenih osebah in družbenikih po predpisih iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, naslednje podatke:

- datum zaposlitve in datum prenehanja zaposlitve diplomanta,
- poklic diplomanta (klasifikacija SKP-08),
- vrsta zaposlitve (nedoločen ali določen čas),
- matična številka enote poslovnega subjekta z namenom pridobitve podatka o občini in regiji enote ter standardne klasifikacije dejavnosti poslovnega subjekta.

(8) Za znanstvenoraziskovalne namene in za izvajanje analiz o zaposljivosti študentov in diplomantov ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, na podlagi podatka o EMŠO diplomanta iz evidence brezposelnih oseb, ki jo vodi Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, pridobi naslednje podatke:

- datum nastopa in trajanje brezposelnosti ter
- vrsta ukrepov aktivne politike zaposlovanja.

(9) Za znanstvenoraziskovalne namene analiziranja zaposljivosti študentov in diplomantov ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, na podlagi podatka o EMŠO diplomanta iz evidence štipendistov, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, pridobi podatek o:

- tem, ali je bil diplomant prejemnik štipendije,
- vrsti štipendije in
- obdobju prejemanja štipendije.

(10) Za znanstvenoraziskovalne namene analiziranja zaposljivosti študentov in diplomantov ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, na podlagi podatka o EMŠO diplomanta iz centralne evidence zaposlenih na področju vzgoje in izobraževanja, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za izobraževanje, pridobi podatek o:

- datumu začetka in prenehanja zaposlitve v vzgojno-izobraževalnem zavodu,
- vzgojno-izobraževalnem zavodu zaposlitve (ime, sedež),
- vrsti in trajanju pogodbe o zaposlitvi in
- vrsti in datumu podelitve naziva, pridobljenega v vzgoji in izobraževanju.

(11) Na podlagi elektronske vloge prijave za vpis v eVŠ se za izbirni postopek za vpis v visokošolske študijske programe lahko s povezovanjem eVŠ in evidenc iz 155. člena tega zakona, ki jih vodijo visokošolski zavodi, na podlagi enotne matične številke občana pridobijo podatki o ocenah oziroma rezultatih študenta, doseženih pri izpitih in drugih študijskih obveznostih.

(12) Na podlagi elektronske vloge prijave za subvencionirano bivanje ter soglasja vlagatelja in članov njegove družine se za izbirni postopek študentov za subvencionirano bivanje lahko s povezovanjem eVŠ in:

- evidenc, ki jih vodi Finančna uprava Republike Slovenije, na podlagi davčne številke pridobijo podatki o dohodkih v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, podatki o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost, ki se nanašajo na te dohodke, podatki o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke, in podatki o vzdrževanih družinskih članih, potrebnih za ugotovitev materialnega položaja študenta;
- evidenc, ki jih vodi Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, na podlagi davčne številke pridobijo podatki o prejemkih iz naslova družinske pokojnine potrebnih za ugotovitev materialnega položaja študenta;
- evidenc, ki jih vodijo ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, oziroma centri za socialno delo, na podlagi enotne matične številke občana študenta pridobijo podatki o preživnini za študenta in člane njegove družine, potrebni za ugotovitev materialnega položaja študenta;
- evidenc, ki jih vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, na podlagi enotne matične številke občana študenta pridobijo podatki o osebah, ki imajo prijavljen naslov stalnega prebivališča na istem naslovu kot študent;
- evidence o zavarovanih osebah, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, na podlagi enotne matične številke občana študenta pridobi podatek o tem, ali je študent v delovnem razmerju oziroma opravlja samostojno registrirano dejavnost oziroma je poslovodna oseba gospodarske družbe ali direktor zasebnega zavoda;
- evidenc, ki jih vodi Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, na podlagi enotne matične številke občana staršev oziroma skrbnikov študenta pridobi podatek o tem, ali so brezposelni;
- evidenc iz 155. člena tega zakona, ki jih vodijo visokošolski zavodi, na podlagi enotne matične številke občana študenta pridobijo podatki o dozdajšnjem študijskem uspehu študenta;
- centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za višje šolstvo, pridobijo podatki o študentih višjih strokovnih šol.

(13) Način in obliko zagotavljanja podatkov iz tega člena določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

167. člen **(zbiranje podatkov)**

(1) Podatki iz 159. in 160. člena tega zakona se zbirajo za visokošolske zavode in študijske programe, ki so nastali v skladu z Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 67/93, 39/95 – odločba US, 18/98

– odločba US, 35/98 – odločba US, 99/99, 64/01, 100/03, 63/04, 94/06, 59/07 – ZŠtip, 15/08 – odločba US, 64/08, 86/09, 62/10 – ZUPJS in 34/11 – odločba US).

(2) Podatki o študentih iz prvega odstavka 161. člena tega zakona se zbirajo od študijskega leta 2005/2006, o diplomantih pa od leta 2005. Podatki iz 28. točke prvega odstavka 161. člena tega zakona se zbirajo od študijskega leta 2012/2013. Podatki iz 3. in 4. točke prvega odstavka 161. člena tega zakona se zbirajo od študijskega leta 2024/2025.

(3) Podatki iz drugega odstavka 161. člena tega zakona se za tuje študente zbirajo od študijskega leta 2012/2013.

168. člen (shranjevanje podatkov)

(1) Evidence iz 155. in 156. člena tega zakona se trajno hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, razen evidence prijavljenih za vpis, ki se hrani do vpisa oziroma do izteka pritožbenih postopkov. V primeru prenehanja delovanja visokošolskega zavoda se v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, podatki iz evidenc tega odstavka predajo njegovemu pravnemu nasledniku, če tega ni, pa Arhivu Republike Slovenije.

(2) Podatki iz evidence iz 157. člena tega zakona se hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva še pet let od zadnjega študijskega leta subvencioniranega bivanja. V primeru prenehanja delovanja visokošolskega zavoda oziroma študentskih domov se, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, podatki iz evidenc tega odstavka predajo njegovemu pravnemu nasledniku, če tega ni, pa Arhivu Republike Slovenije.

(3) Evidence iz 159. in 160. člena tega zakona se trajno hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

(4) Podatki iz evidenc iz 161. in 164. člena tega zakona se hranijo 40 let od njihovega vpisa v evidenco, potem se arhivirajo v anonimizirani obliki.

(5) Podatki iz evidence iz 162. člena tega zakona se hranijo do vpisa oziroma do izteka pritožbenih postopkov, potem se arhivirajo v anonimizirani obliki.

(6) Podatki iz evidence iz 163. člena tega zakona se hranijo do izteka študijskega leta, na katero se nanaša razpis za sprejem in podaljšanje subvencioniranega bivanja, potem se arhivirajo v anonimizirani obliki.

169. člen (uporaba evidenc eVŠ in dostop do njih)

(1) Prijavljeni s kvalificiranim digitalnim potrdilom lahko vpogleda v svojo prijavo v evidenci iz 162. oziroma 163. člena tega zakona do 30. oktobra.

(2) Izvajalec visokošolske dejavnosti s kvalificiranim digitalnim potrdilom lahko vpogleda v podatke, ki se nanj nanašajo, v evidenci iz 164. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko s kvalificiranim digitalnim potrdilom vpogleduje v evidence iz 159., 160. in 164. člena tega zakona ter pridobiva iz njih podatke za potrebe vodenja postopkov iz VI. poglavja tega zakona. Podatke iz evidenc prejšnjega stavka agencija lahko pridobiva tudi s povezovanjem svojega informacijskega sistema z eVŠ z uporabo digitalnega potrdila z obojestranskim preverjanjem istovetnosti ter avtorizacije.

(4) Visokošolski zavod lahko s kvalificiranim digitalnim potrdilom vpogleduje v evidence iz 159., 160., 161. in 164. člena tega zakona ter pridobiva iz njih podatke, ki se nanj nanašajo. Podatke iz prejšnjega stavka visokošolski zavod lahko pridobiva tudi s povezovanjem svojega informacijskega sistema z eVŠ z uporabo digitalnega potrdila z obojestranskim preverjanjem istovetnosti ter avtorizacije.

(5) Visokošolski zavod lahko pridobi podatke za prijavitelje iz 162. člena tega zakona za vodenje postopkov, povezanih z razpisom za vpis, s povezavo svojega informacijskega sistema z eVŠ z uporabo digitalnega potrdila z obojestranskim preverjanjem istovetnosti ter avtorizacije.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko javne univerze in visokošolski zavodi za študijske programe s koncesijo pridobijo podatke iz 162. člena tega zakona o prijaviteljih za vpis na dodiplomski in enovit magistrski študij, ki se obdelujejo v skladu s predpisom iz šestega odstavka 55. člena tega zakona, po končanem izbirnem postopku, in sicer za prijavitelje, ki so sprejeti na njihov visokošolski zavod.

(7) Agencija lahko za potrebe vodenja postopkov in za namene izvajanja statističnih, socialno-ekonomskih in drugih raziskovanj, povezanih z izvajanjem njihove dejavnosti, pridobiva podatke iz evidenc iz 156. člena tega zakona, z izjemo njegove 14. točke v tretjem odstavku.

(8) Agencija in visokošolski zavodi lahko za namene izvajanja statističnih, socialno-ekonomskih in drugih raziskovanj, povezanih z izvajanjem njihove dejavnosti, v anonimizirani obliki pridobijo podatke iz evidenc iz drugega odstavka 158. člena tega zakona.

(9) Podatki iz evidence iz 162. člena tega zakona se obdelujejo za vodenje izbirnih postopkov za vpis v visokošolske študijske programe v skladu s tem zakonom.

(10) Podatki iz evidence iz 163. člena tega zakona se obdelujejo za vodenje postopkov v skladu s predpisom iz desetega odstavka 131. člena tega zakona.

(11) Evidence iz prve, druge, šeste in sedme alineje drugega odstavka 158. člena tega zakona so javne, razen enotne matične številke občana, spola, naslova prebivališča, datuma rojstva in državljanstva.

(12) Za znanstvenoraziskovalne namene in analize o zaposljivosti študentov in diplomantov se podatki iz sedmega, osmega, devetega in desetega odstavka 166. člena tega zakona pridobijo in povežejo v neanonimizirani obliki, vsa nadaljnja obdelava podatkov pa poteka z anonimiziranimi podatki.

(13) Za znanstvenoraziskovalne namene analiziranja prehodnosti dijakov in študentov višjih strokovnih šol v visoko šolstvo se podatki iz četrtega stavka tretjega odstavka 166. člena tega zakona pridobijo in povežejo v neanonimizirani obliki, vsa nadaljnja obdelava podatkov pa poteka z anonimiziranimi podatki.

(14) Organizacije oziroma delodajalci, ki posredujejo začasna in občasna dela osebam iz drugega odstavka 6.b člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 59/07 – ZŠtip, 51/10 – odl. US, 80/10 – ZUTD in 95/14 – ZUJF-C), so za namen ugotavljanja upravičenosti za opravljanje začasnih in obasnih del študentov upravičeni na podlagi podatka o EMŠO pridobiti podatke iz 11., 12., 13., 16., 18., 19., 20., 21., 23. in 24. točke prvega odstavka in 6. točke drugega odstavka (razen podatka o številu vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS) 161. člena tega zakona s posredovanjem podatkov ali povezovanjem zbirk osebnih podatkov.

(15) Evidenca o dijakih, študentih in udeležencih izobraževanja odraslih posamezne organizacije oziroma delodajalca, ki posreduje začasna in občasna dela osebam iz drugega odstavka 6.b člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti, se za namen iz prejšnjega odstavka poveže z eVŠ evidenco študentov in diplomantov.

(16) Upravne enote so za namen izdaje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija tujih študentov upravičene na podlagi podatka o EMŠO iz eVŠ pridobiti podatek o tem, ali je tujec sprejet v javnoveljavne študijske programe, ter podatke o študiju (študijsko leto vpisa, ime visokošolskega zavoda, kraj študija, trajanje študijskega programa, obdobje statusa študenta) in podatek o tem, ali je študent vpisan v javnoveljavni študijski program (študijsko leto vpisa, ime visokošolskega zavoda, ime študijskega programa, letnik, kraj študija, trajanje študijskega programa in obdobje veljavnosti statusa študenta), s posredovanjem podatkov ali povezovanjem zbirk osebnih podatkov.

170. člen
(dokumentacija)

Določila v zvezi z vodenjem, uporabo in shranjevanjem osebnih podatkov iz evidenc po tem zakonu se uporabljajo tudi za dokumentacijo, na podlagi katere so bili zbrani osebni podatki. Dokumenti o predhodni izobrazbi se po končanem vpisnem postopku vrnejo študentu.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

171. člen
(uskladitev aktov o ustanovitvi)

(1) Akti o ustanovitvi visokošolskih zavodov, Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, javnega zavoda Centralna tehniška knjižnica Univerze v Ljubljani in javnega zavoda Študentski dom Ljubljana se uskladijo s tem zakonom najpozneje v dvanajstih mesecih po začetku uporabe tega zakona.

(2) Visokošolski zavodi, Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, javni zavod Centralna tehniška knjižnica Univerze v Ljubljani in javni zavod Študentski dom Ljubljana morajo uskladiti statute in druge splošne akte s tem zakonom najpozneje v šestih mesecih po uskladitvi akta o ustanovitvi iz prejšnjega odstavka.

172. člen
(prenehanje veljavnosti dosedanjega zakona, podzakonskih predpisov in splošnih aktov Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu ter podaljšanje uporabe podzakonskih predpisov in splošnih aktov Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23), ki se uporablja do uveljavitve tega zakona, razen če ta zakon ne določa drugače.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi zakona iz prejšnjega odstavka, ki se uporabljajo do začetka uporabe novih podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona, razen če ta zakon ne določa drugače:

1. Uredba o javnem financiranju visokošolskih zavodov in drugih zavodov (Uradni list RS, št. 35/17, 24/19, 65/22, 61/23 in 2/24);
2. Uredba o sofinanciranju doktorskega študija (Uradni list RS, št. 22/17 in 105/20);
3. Pravilnik o razpisu za vpis in izvedbi vpisa v visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 6/22, 4/23 in 7/24);
4. Pravilnik o subvencioniranju bivanja študentov (Uradni list RS, št. 22/01, 35/06, 75/08, 97/10, 46/12, 55/13, 38/16, 13/17, 13/18, 58/20, 56/22, 74/22 in 35/24);
5. Pravilnik o prilogi k diplomu (Uradni list RS, št. 56/07, 39/12, 38/16, 68/20, 2/23 in 74/23);
6. Pravilnik o šolninah in bivanju v javnih študentskih domovih za Slovence brez slovenskega državljanstva in tujce v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 77/16, 25/19 in 56/22);
7. Pravilnik o zagotavljanju podatkov za eVŠ (Uradni list RS, št. 12/17);
8. Pravilnik o postopku za vpis in izbris iz razvida zasebnih visokošolskih učiteljev (Uradni list RS, št. 21/94);
9. Pravilnik o razvojnih nalogah v visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 16/18).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji splošni akti Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, izdani na podlagi zakona iz prvega odstavka tega člena, ki se uporabljajo do začetka uporabe splošnih aktov Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, izdanih na podlagi tega zakona, razen če ta zakon določa drugače:

1. Merila za akreditacijo in zunanjo evalvacijo visokošolskih zavodov in študijskih programov (Uradni list RS, št. 42/17, 14/19, 3/20, 78/20, 82/20 – popr., 44/21 in 23/23);

2. Merila za zunanjo evalvacijo višjih strokovnih šol (Uradni list RS, št. 21/18 in 69/18);
3. Merila za prehode med študijskimi programi (Uradni list RS, št. 14/19);
4. Merila za kreditno vrednotenje študijskih programov po ECTS (Uradni list RS, št. 67/19);
5. Minimalni standardi za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev na visokošolskih zavodih (Uradni list RS, št. 95/10, 17/11, 91/20, 163/21 in 50/23);
6. Merila za mednarodno sodelovanje pri visokošolskem izobraževanju (Uradni list RS, št. 69/17 in 23/23);
7. Merila za strokovnjake Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 21/18, 74/22 in 79/22 – popr.).

173. člen
(eVŠ evidenca zasebnih visokošolskih učiteljev)

Podatki eVŠ evidence zasebnih visokošolskih učiteljev iz 81.i člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) se trajno hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

174. člen
(sprejem podzakonskih aktov)

(1) Vlada Republike Slovenije sprejme predpis iz 153. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Preostali podzakonski predpisi iz tega zakona se sprejmejo v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

175. člen
(uskladitev predpisov)

(1) Zakon o strokovnih, znanstvenih in umetniških naslovih (Uradni list RS, št. 100/22 in 16/23) se z določbami tega zakona uskladi v dvanajstih mesecih po njegovi uveljavitvi.

(2) Vlada Republike Slovenije uskladi Uredbo o sejinah in povračilih stroškov v javnih skladih, javnih agencijah, javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih (Uradni list RS, št. 16/09, 107/10, 66/12, 51/13 in 6/15) s sedmim odstavkom 30. člena tega zakona v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

176. člen
(merila za regulirane poklice)

Pristojno ministrstvo sprejme merila iz četrtega odstavka 39. člena tega zakona v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

177. člen
(dokončanje postopkov Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu in sprejem splošnih aktov)

(1) O vlogah v akreditacijskih in evalvacijskih postopkih visokošolskih zavodov in študijskih programov, vloženih pred uveljavitvijo tega zakona, in pritožbenih postopkih zoper odločitve Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, odloči Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu na podlagi Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in meril Nacionalne

agencije republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu za akreditacijo in zunanjo evalvacijo visokošolskih zavodov in študijskih programov, veljavnih ob uveljavitvi tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru vloge, vložene pred uveljavitvijo tega zakona, za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda, ta podeli za obdobje sedmih let ali pa se vloga zavrne.

(3) Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona uskladi splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil s tem zakonom.

(4) Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu sprejme cenik iz tretjega odstavka 70. člena tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

(5) Vloge za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda se lahko vložijo najprej šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Agencija začne postopke izredne evalvacije študijskega programa in visokošolskega zavoda v skladu s tem zakonom šest mesecev po njegovi uveljavitvi. Vloge za podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda, vložene po uveljavitvi tega zakona in pred sprejemom meril Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu za akreditacijo in zunanjo evalvacijo visokošolskih zavodov in študijskih programov, se rešijo v skladu z merili iz prejšnjega odstavka.

(6) Izpolnjevanje pogojev za ustanovitev visokošolskega zavoda iz prvega in drugega odstavka 22. člena tega zakona agencija preveri pri obstoječih visokošolskih zavodih pri prvem naslednjem podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda, vendar ne prej kot v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

178. člen (višje šole)

Postopki evalvacij višjih strokovnih šol se do vzpostavitve ustreznih pravnih podlag po Zakonu o višjem strokovnem izobraževanju (Uradni list RS, št. 86/04, 100/13, 54/22 – ZUPŠ-1 in 102/23) zaključijo skladno z določbami Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in meril Nacionalne agencije republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu za akreditacijo in zunanjo evalvacijo visokošolskih zavodov in študijskih programov, veljavnih ob uveljavitvi tega zakona.

179. člen (pripojitev javnih zavodov)

(1) Javni zavodi:

- Fakulteta za informacijske študije v Novem mestu, Ljubljanska cesta 31a, 8000 Novo mesto,
 - Visoka šola za upravljanje podeželja Grm Novo mesto, Sevno 13, 8000 Novo mesto, in
 - Študentski dom Ljubljana, Svetčeva ulica 9, 1000 Ljubljana,
- se v štiriindvajsetih mesecih po uveljavitvi tega zakona kot njena članica pripojijo javni univerzi.

(2) Od uveljavitve tega zakona do pripojitve javnih zavodov iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka javni univerzi se za financiranje teh zavodov uporabljajo določbe 72.b, 72.c, 72.č, 72.d, 72.e, 72.f, 72.g, 72.h, 72.i, 72.j, 72.k in 72.l člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in na njegovi podlagi sprejeti predpisi.

(3) Od uveljavitve tega zakona do pripojitve javnega zavoda iz tretje alineje prvega odstavka tega člena javni univerzi se za njegovo financiranje uporabljajo določbe Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in na njegovi podlagi sprejeti predpisi.

180. člen
(prenehanje mandata)

Mandat Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo preneha s konstituiranjem Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo, ustanovljenega v skladu s V. poglavjem tega zakona. Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo se oblikuje najkasneje šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

181. člen
(prenehanje statusa zasebnega visokošolskega učitelja)

(1) Status zasebnega visokošolskega učitelja preneha najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona, oziroma še pred iztekom tega obdobja, če zasebni visokošolski učitelj ne izpolnjuje več pogojev skladno s Pravilnikom o postopku za vpis in izbris iz razvida zasebnih visokošolskih učiteljev (Uradni list RS, št. 21/94).

(2) O postopkih za vpis v razvid zasebnih visokošolskih učiteljev, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona po uradni dolžnosti izda sklepe o ustavitvi postopkov.

182. člen
(izobrazbeni pogoji za strokovne delavce pri pedagoškem procesu)

Strokovni delavci pri pedagoškem procesu, ki so do uveljavitve tega zakona izpolnjevali z zakonom in drugimi predpisi določene pogoje za opravljanje strokovnega dela v visokošolskih zavodih, lahko tudi po uveljavitvi tega zakona še naprej opravljajo strokovno delo, in sicer do prenehanja neprekinjenega delovnega razmerja na področju visokega šolstva.

183. člen
(poročanje o napredku)

Visokošolski zavodi, pri katerih se je postopek akreditacije ali podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda oziroma akreditacije študijskega programa zaključil po določbah Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in ob uveljavitvi tega zakona še niso poročali o napredku, predložijo poročilo o napredku v skladu z 90. členom tega zakona najkasneje v roku dveh let od dokončnosti odločbe o akreditaciji ali podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda oziroma akreditacije študijskega programa, oziroma v treh letih od dokončnosti odločbe o akreditaciji študijskega programa mednarodne zveze univerz.

184. člen
(financiranje)

(1) Določbe 117., 119., 120., 121., 122., 123., 124., 125., 126., 127., 128. in 129. člena tega zakona se začnejo uporabljati za prvo šestletno pogodbeno obdobje po tem zakonu, od 1. 1. 2029 do 31. 12. 2034.

(2) Do 31.12. 2028 se za financiranje visokošolskih zavodov uporabljajo določbe drugega odstavka 72.a člena, 72.b, 72.c, 72.č, 72.d, 72.e, 72.f, 72.g, 72.h, 72.i., 72.j., 72.k in 72.m člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in na njegovi podlagi sprejetih predpisov.

(3) Ne glede na določbo pete alineje prvega odstavka 130. člena tega zakona se financiranje drugih nacionalno pomembnih nalog na podlagi sprejetih strateških dokumentov in na njihovi podlagi sklenjenih pogodb iz četrte alineje prvega odstavka 72.1 člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) izvaja do njihovega izteka.

(4) Ne glede na prvi odstavek 118. člena tega zakona se delež BDP, ki je namenjen za financiranje visokega šolstva, ob upoštevanju drugega odstavka 118. člena tega zakona, od 1. 1. 2026 dalje povečuje za najmanj 0,08 odstotne točke letno, dokler ne doseže 1 % BDP.

185. člen (prenehanje koncesij)

(1) Koncesije, podeljene pred uveljavitvijo tega zakona, iztečejo s potekom trajanja koncesioniranega študijskega programa, podaljšanega za dve leti, zadnje vpisane generacije, štete od študijskega leta 2029/2030.

(2) Koncesionarji razpišejo vpisna mesta za 1. letnik študijskih programov s koncesijo iz prejšnjega odstavka za vsa študijska leta, šteta od uveljavitve tega zakona, najkasneje pa za študijsko leto 2029/2030.

(3) Sredstva za koncesionirane študijske programe iz prvega in drugega odstavka tega člena se do vključno leta 2028 zagotavljajo skladno z določbami 72.b, 72.c, 72.č, 72.d, 72.e, 72.f, 72.g in 72.h člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in na njegovi podlagi sprejetih predpisov. Od leta 2029 do izteka koncesij po prvem odstavku tega člena se način zagotavljanja sredstev določi s predpisom iz 153. člena tega zakona.

(4) Koncedent v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti izda odločbo o spremembi koncesijske odločbe in določi novo obdobje podelitve koncesije v skladu s prvim odstavkom tega člena. Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, po dokončnosti odločbe iz prejšnjega stavka koncesionarju predlaga sklenitev dodatka h koncesijski pogodbi. Če koncesionar dodatka h koncesijski pogodbi ne želi skleniti, glede trajanja koncesije veljajo določbe odločbe o spremembi koncesijske odločbe.

(5) Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo prvič presoja obstoj potreb za dodelitev koncesij skladno z določbami drugega odstavka 135. člena tega zakona po izvedenih pogajanjih za sklenitev prvih šestletnih pogodb za financiranje javnih univerz skladno z določbami tega zakona.

186. člen (zaračunavanje šolnine in prispevkov)

Določbe 134. člena tega zakona se začnejo uporabljati za študijsko leto 2025/2026.

187. člen (vpisni pogoji)

(1) Srednješolsko izobrazbo, pridobljeno pred uvedbo splošne mature oziroma poklicne mature, za potrebe prijavnno-izbirnega postopka vrednotijo visokošolski zavodi.

(2) Določbe druge in tretje alineje prvega odstavka 52. člena tega zakona se uporabljajo tudi za tiste, ki so končali študijski program za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, sprejet po Zakonu o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 134/03 – uradno prečiščeno besedilo).

(3) Diplomanti študijskih programov za pridobitev univerzitetne izobrazbe skladno z Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 134/03 – uradno prečiščeno besedilo), se lahko vpišejo v dveletne magistrske študijske programe po tem zakonu z istega ali sorodnega strokovnega področja. Diplomantom iz prejšnjega stavka se praviloma priznajo študijske obveznosti v obsegu 60 kreditnih točk. Število priznanih kreditnih točk ne sme preseči števila 60.

(4) Ne glede na tretji odstavek 52. člena tega zakona se v doktorski študijski program po tem zakonu lahko vpiše, kdor je skladno z Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 134/03 – uradno prečiščeno besedilo) končal študijski program za pridobitev:

- univerzitetne izobrazbe;
- specializacije, ki je pred tem skladno z Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 134/03 – uradno prečiščeno besedilo) končal visokošolski strokovni študijski program, pri čemer se mu določijo študijske obveznosti v obsegu od 30 do 60 kreditnih točk;
- magisterija znanosti oziroma specializacije po končanem študijskem programu za pridobitev univerzitetne izobrazbe, pri čemer se mu priznajo študijske obveznosti v obsegu najmanj 60 kreditnih točk.

188. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

II. OBRAZLOŽITVE ČLENOV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

K 1. členu (vsebina zakona)

Člen uvodoma opredeli vsebino zakona, ki je po svojem temelju namenjen sistemski ureditvi visokega šolstva v kontekstu ureditve statusa visokošolskih zavodov, pogojev za opravljanje visokošolske dejavnosti, opredelitvi javne službe in ureditvi načina njenega financiranja, ter hkrati tudi statusni ureditvi članic univerz, katerih dejavnost je ključna pri izvajanju visokošolske dejavnosti univerze (knjižnice, inštituti, študentski domovi).

K 2. členu (temeljna načela)

Člen opredeljuje načela, ki jih zakon naslavlja pri urejanju visokošolske dejavnosti, saj ta sama po sebi ne pomeni zgolj pedagoškega izvajanja študijskih programov, pač pa predstavlja enega ključnih deležnikov obstoja in nadaljnjega gospodarskega, tehnološkega in trajnostnega razvoja družbe in države na področjih kakovosti izobraževanja, znanosti, raziskovanja, inovacij, umetniške dejavnosti ter nenazadnje tudi povezovanja visokošolskih zavodov z družbo in z mednarodnim okoljem v sklopu vseh prej omenjenih segmentov. Za zagotovitev tovrstnega udejstvovanja je torej visokošolskim zavodom in na njih zaposlenim visokošolskim učiteljem in raziskovalcem nujno treba zagotoviti akademsko svobodo, ki po svojem bistvu pomeni zlasti svobodo poučevanja in raziskovanja, in v tem oziru tudi institucionalno avtonomijo visokošolskega zavoda samega. Visokošolska dejavnost zato temelji tudi na načelih etičnosti, preglednosti in odprtosti, enakih možnosti, trajnostnosti ter družbene odgovornosti.

K 3. členu (pomen v zakonu uporabljenih izrazov)

Predlog zakona v 3. členu določa pomen oziroma opredelitev ključnih izrazov v tem zakonu.

K 4. členu (vrste visokošolskih zavodov)

Člen ob ohranitvi pravnoorganizacijske oblike »zavod« opredeli vrste visokošolskih zavodov, ki so univerza, fakulteta, umetniška akademija in visoka strokovna šola.

K 5. členu (univerze)

Univerza, kot vrsta visokošolskega zavoda, ima glede na svoje temeljno poslanstvo poseben položaj v družbi, saj preko svojih »visokošolskih« članic (fakultet, umetniških akademij in visokih strokovnih šol) zagotavlja razvoj znanosti, strokovnosti in umetnosti in v izobraževalnem procesu posreduje spoznanja z več znanstvenih oziroma umetniških področij ali disciplin. Poslanstvo univerz vključuje tudi sodelovanje z gospodarstvom in negospodarstvom, z lokalnim okoljem, z državljani in javnostjo, skrb za prenos znanja v družbo ter izvajanje različnih oblik vseživljenjskega učenja in inovacijske dejavnosti.

K 6. členu (fakultete in umetniške akademije)

Člen po vzoru 5. člena zakona, ki opredeljuje poslanstvo univerz, opredeljuje poslanstvo in namen fakultet in umetniških akademij. Fakultete tako opravljajo znanstvenoraziskovalno in izobraževalno dejavnost s področij ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih znanstvenih disciplin in skrbijo za njihov razvoj, pri čemer so umetniške akademije namenjene opravljanju umetniške in izobraževalne dejavnosti s področij ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih umetniških disciplin in skrbi za njihov razvoj.

K 7. členu (visoke strokovne šole)

Visoke strokovne šole, za razliko od fakultet, katerih poslanstvo je znanstvenoraziskovalna in izobraževalna dejavnost znotraj znanstvenih disciplin, opravljajo izobraževalno dejavnost s področja ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih strok in skrbijo za njihov razvoj. Visoka strokovna šola sicer lahko opravlja tudi raziskovalno oziroma umetniško dejavnost, če je tako določeno z ustanovitvenim aktom.

K 8. členu (avtonomija javne univerze)

Člen podrobneje opredeli vsebino avtonomije javne univerze, izhajajoč pri tem iz prvega odstavka 58. člena Ustave Republike Slovenije, ki določa, da so državne univerze in državne visoke šole avtonomne, in hkrati izhajajoč tudi iz v 2. členu tega zakona navedenih temeljnih načel: akademske svobode in

institucionalne avtonomije. Po svojem bistvu avtonomija, ki je upošteevajoč prej citirano določbo ustave izrecno pridržana zgolj javni univerzi, torej univerzi, ki jo je ustanovila Republika Slovenija, slednji zagotavlja varstvo pred posegi države v najbolj temeljne pojme univerzitetnega ustroja in delovanja. Avtonomija javne univerze torej tej zagotavlja svobodo raziskovanja, umetniškega ustvarjanja in posredovanja znanja, samostojno urejanje notranje organizacije in delovanja s statutom v skladu z zakonom, sprejemanje meril za izvolitev v naziv visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, volitve v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, izbiro visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev za zasedbo delovnih mest, izdelavo in sprejem študijskih in znanstvenoraziskovalnih programov, določanje študijskega režima ter določanje oblik in obdobjev preverjanja znanj študentov, podeljevanje strokovnih, znanstvenih in umetniških naslovov v skladu z zakonom ter podeljevanje častnega doktorata in naziva zaslužni profesor, volitve, imenovanja in odpoklic organov v skladu s statutom in drugimi akti, odločanje o oblikah sodelovanja z drugimi organizacijami ter tudi upravljanje s premoženjem v skladu z namenom, za katerega je bilo pridobljeno.

K 9. členu (javni interes), 10. členu (javna služba), 11. členu (financiranje javne službe) in 12. členu (druge dejavnosti)

Zakon v citiranih členih podrobneje opredeljuje javni interes (9. člen), javno službo (10. člen), financiranje javne službe (11. člen) in s tem povezane druge dejavnosti javnih in zasebnih univerz ter samostojnih visokošolskih zavodov v delu dodeljenih koncesij (12. člen). Določbe predmetnih členov so bile vsebinsko že uveljavljene z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 102/23 – ZViS-M) na podlagi odločbe Ustavnega sodišča (št. U-I-156/08-16 z dne 14. 4. 2011, objavljena v Uradnem listu RS, št. 34/11), ki je ob presoji določb takrat veljavnega Zakona o visokem šolstvu presodilo, »da javna služba v visokem šolstvu ni opredeljena« in »da mora zakon v skladu z načelom zakonitosti opredeliti javno službo v visokem šolstvu.«

Zakon tako v 9. členu najprej opredeli javni interes kot celotno visokošolsko izobraževanje, ki ga v obliki javnoveljavnih študijskih programov izvajajo vsi visokošolski zavodi v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom. To pomeni, da so vsi visokošolski zavodi, ki so kot taki akreditirani pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu in izvajajo akreditirane študijske programe za pridobitev izobrazbe in za izpopolnjevanje, v javnem interesu, saj zagotavljajo kakovostno raven visokošolskega izobraževanja in podeljujejo javnoveljavne diplome na vseh treh stopnjah oz. javnoveljavna potrdila. Vendar pa vso visokošolsko izobraževanje, ki je v javnem interesu, ni hkrati tudi javna služba. Ustavno sodišče je v prej citirani odločbi zapisalo, da je javna služba »normativni pojav«, in ne dejanski. To pomeni, da »javne službe ni brez njenega normativnega dela (normativne opredelitve) oziroma da brez pravne ureditve ni posebnega pravnega režima v posamezni dejavnosti (tj. javne službe), ki bistveno razlikuje pravni položaj te dejavnosti v razmerju do povsem enake dejavnosti, ki poteka v okviru zasebnopravnega režima. Izobraževalna dejavnost, na primer, tako sama po sebi ni javna služba, saj lahko poteka vsebinsko enako po tržnih merilih ali v okviru pravnega režima javne službe.«

Republika Slovenija z javno službo v visokem šolstvu (10. člen) zadovoljuje javne potrebe po visokošolski dejavnosti in zagotavlja njeno trajno in nemoteno izvajanje, ki mora biti enako dostopno vsem uporabnikom pod enakimi pogoji, kot jih določa zakon. Javna služba v visokem šolstvu tako predstavlja celoto in neločljivo povezanost različnih, a medsebojno bistveno povezanih in odvisnih visokošolskih dejavnosti, od izobraževalne in umetniške do podporne dejavnosti. S takšno opredelitvijo javne službe se določajo tudi pravice in obveznosti izvajalcev v razmerju do uporabnikov na eni strani in do države na drugi strani.

Izobraževalna dejavnost, kot del javne službe, obsega študijske programe za pridobitev izobrazbe prve, druge in tretje stopnje, pri čemer ni pomemben način njenega izvajanja. Slednje torej pomeni, da je izvajanje tovrstnih študijskih programov s strani javnih univerz oziroma samostojnih visokošolskih zavodov v delu dodeljenih koncesij javna služba, ne glede na način njihovega izvajanja.

Znanstvenoraziskovalne dejavnosti, kot del javne službe, tako obsegajo več ravni razvoja: temeljno, ki se nanaša na temeljne in aplikativne raziskave, to je praviloma do vključno potrditve koncepta, in raziskovalno razvojno raven, ki se nanaša na industrijske raziskave in eksperimentalni razvoj, to je praviloma do vključno demonstracije v primerljivem okolju. Sestavni del dejavnosti je podporno okolje,

ki spodbuja (mednarodno) projektno delo, mreženje, partnersko sodelovanje, prenos znanja in tehnologij ter ustvarjalnost in podjetnost izvajalcev znanstvenoraziskovalne dejavnosti. Znanstvenoraziskovalna dejavnost je ustvarjanje novega znanja in njegov prenos, obsega pa različne aktivnosti – od že omenjenih raziskav in sodelovanja do ukrepov odprte znanosti in raziskovalne infrastrukture. V kontekstu javne službe v visokem šolstvu je bistveno, da so rezultati temeljnega, aplikativnega in razvojnega dela javno dostopni vsem potencialnim uporabnikom.

Umetniške dejavnosti v javni službi visokega šolstva obsegajo umetniško ustvarjanje tako na področju izobraževanja kot na znanstvenoraziskovalnem področju v okviru umetniških disciplin v skladu s klasifikacijo KLASIUS, katerih rezultati so javno dostopni vsem potencialnim uporabnikom.

Podporne dejavnosti javne službe v visokem šolstvu so knjižnična, informacijska, administrativna in upravljalvska dejavnost, dejavnost študentskih domov, spodbujanje športno – gibalnih aktivnosti in splošnega zdravega in trajnostnega življenjskega sloga študentov in zaposlenih ter druge podporne aktivnosti.

Financiranje javne službe (11. člen) razmejuje javno službo od drugih dopolnilnih dejavnosti, ki pomenijo prodajo blaga in storitev na trgu (12. člen). Zakon v IX. poglavju – FINANCIRANJE vključuje posebno podpoglavje namenjeno ureditvi podeljevanja koncesij zasebnim univerzam in samostojnim visokošolskim zavodom (8. *Koncesije v visokem šolstvu*).

Poleg dejavnosti javne službe lahko torej javna univerza neposredno ali preko svojih članic opravlja tudi druge dejavnosti, povezane z dejavnostmi javne službe, ki pomenijo prodajo blaga in storitev na trgu, pri čemer je bistveno, da opravljanje tovrstnih dejavnosti ne posega v obseg in kakovost zagotavljanja javne službe in da tako univerza kot njena članica prihodke in odhodke javne službe ter tržne dejavnosti vodita ločeno v skladu z veljavnimi finančnimi predpisi, saj se na ta način prepreči navzkrižno financiranje tržne dejavnosti iz javnih sredstev. Cena tržne storitve pa mora zagotoviti najmanj pokrivanje vseh neposrednih, posrednih in sorazmerni del skupnih stroškov, vezanih na zagotavljanje tržne storitve, oziroma mora biti določena tako, da so vanjo všteti vsi stroški, ki se nanašajo na izdatke za blago in storitve, investicije in investicijsko vzdrževanje ter stroške dela. Določbe glede presežka prihodkov nad odhodki veljajo tudi za zasebne univerze in samostojne visokošolske zavode v delu dodeljenih koncesij.

K 13. členu (izobraževanje pod enakimi pogoji)

Člen določa, da se na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije lahko izobražujejo tudi Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja, in Slovenci brez slovenskega državljanstva (kot jih opredeljuje zakon, ki ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja), državljani držav članic Evropske unije in tuji državljani ob uporabi načela vzajemnosti ali pod pogojem, da so v Republiki Sloveniji dokončali srednješolsko izobraževanje in opravili maturo, tako kot določa 51. člen tega zakona, ali pod pogojem, da imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in so sami ali vsaj eden od njihovih staršev ali skrbnikov do začetka izbirnega postopka rezidenti Republike Slovenije za davčne namene.

Člen ob tem visokošolskim zavodom izrecno prepoveduje sleherno diskriminacijo, ki bi temeljila na kakršnikoli osebni okoliščini.

Minister, pristojen za visoko šolstvo, s pravilnikom podrobneje uredi izobraževanje za tuje državljane, Slovence brez slovenskega državljanstva in Slovence, ki živijo zunaj njenih meja.

K 14. členu (spodbujanje spoštovanja načela enakosti spolov ter prepoved spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja v visokem šolstvu)

Člen podrobno naslovi spoštovanje načela enakosti spolov pri izvajanju visokošolske dejavnosti, spoštovanje in varovanje dostojanstva vseh oseb, ki so kakorkoli vključene v procese visokošolske dejavnosti, ter hkrati prepoveduje spolno in drugo nadlegovanje in trpinčenje.

K 15. členu (učni jezik)

Člen opredeli učni jezik, v katerem se izvaja študijska dejavnost, pri čemer se na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji primarno uporablja slovenski jezik, člen pa določa tudi izjeme od tega osnovnega

pravila, ki dopuščajo izvajanje študijskega procesa še v tujih jezikih. Skladno z določbo zadnjega odstavka se tujcem in Slovencem brez slovenskega državljanstva omogoči učenje slovenščine.

II. STATUSNA OPREDELITEV VISOKOŠOLSКИH ZAVODOV, ČLANIC UNIVERZ IN ŠTUDENTSKIH DOMOV

K 16. členu (ustanovitev zavoda)

Člen ureja ustanovitev visokošolskega zavoda, ki ga v Republiki Sloveniji lahko ustanovi katerakoli pravna ali fizična oseba, pri čemer pa je ustanovitev javnih univerz pridržana zgolj Republiki Sloveniji. Slednja z odmikom od doslej veljavne zakonodaje tudi ne ustanavlja več samostojnih visokošolskih zavodov (pač pa zgolj javne univerze). Samostojni visokošolski zavodi so izključno pravne osebe zasebnega prava kot tudi univerze, ki jih ni ustanovila Republika Slovenija (zasebne univerze). Upoštevajoč določbo šestega odstavka citiranega člena, zakon javnim univerzam izrecno dopušča ustanavljanje zasebnih zavodov, gospodarskih družb, ustanov oziroma drugih pravnih oseb.

K 17. členu (pravna subjektiviteta univerze in članic)

Člen ureja pravno subjektiviteto univerze in njenih članic oziroma njihova medsebojna razmerja. Predmetna določba je tako kot javna služba bila predmet urejanja in uzakonitve že z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 102/23 – ZViS-M). Skladno s citirano določbo je pravna oseba univerza, s tem, da se tudi njeni članici dopusti nastopanje v pravnem prometu v svojem imenu in za svoj račun, ter s tem pripozna pravna in poslovna sposobnost, kadar ta opravlja dejavnosti, ki pomenijo prodajo blaga in storitev na trgu. Ne glede na izvajanje javne službe ali tržne dejavnosti lahko članica univerze v vsakem primeru samostojno izvaja postopke javnega naročanja.

Članica javne univerze se v sodni register vpiše kot pravnoorganizacijska oblika »članica univerze«.

K 18. členu (mednarodna zveza univerz)

Člen brez bistvenih posegov v določbe doslej veljavnega Zakona o visokem šolstvu ohranja poseben status, ki ga ima mednarodna zveza univerz v slovenskem visokošolskem prostoru. Kot spremembo velja navesti drugi stavek v petem odstavku citiranega člena, ki dodaja besedo »lahko« glede financiranja mednarodne zveze univerz ter jo v tem primeru zavezuje k predložitvi svojega programa dela h kateremu poda soglasje vlada.

K 19. členu (skupnost samostojnih visokošolskih zavodov)

Člen opredeljuje skupnost samostojnih visokošolskih zavodov, v katero se združujejo samostojni visokošolski zavodi za obravnavanje in usklajevanje vprašanj skupnega pomena in interesov. Za reprezentativnost omenjene skupnosti se mora vanjo povezati najmanj polovica vseh samostojnih visokošolskih zavodov.

K 20. členu (pridružene članice univerze)

Člen omogoča povezovanje in sodelovanje univerz z drugimi samostojnimi pravnimi osebami – samostojnimi visokošolskimi zavodi in drugimi zavodi, ki z vključitvijo v univerzo pridobijo status t.i. pridružene članice. Ob tem je potrebno poudariti, da zakon, enako kot doslej, ohranja distinkcijo med pridruženo članico univerze in »polnopravno« članico univerze, kot delom njene notranje organizacije oziroma ustroja. Pridružena članica univerze se namreč dejansko ne vključi v univerzo, ker ohrani svojo lastno pravno subjektiviteto (kot samostojni visokošolski zavod ali drug zavod) in se torej z univerzo le poveže (zato pa je le pridružena članica in ne članica univerze) preko sklenjenega dogovora o načinu sodelovanja.

K 21. členu (premoženje)

Člen visokošolskim zavodom dopušča upravljanje in razpolaganje s premoženjem, ki ga ti potrebujejo za opravljanje svoje temeljne dejavnosti. Izjema od siceršnjih določb Zakona o zavodih v delu lastništva premoženja tradicionalno velja za javne univerze. Slednje so namreč kot javni zavodi izjemoma lastnice svojega premoženja, ne glede na vir. Omejitev pri tem velja zgolj za premoženje večje vrednosti, ki je bilo pridobljeno iz javnih sredstev, saj javna univerza takšno premoženje lahko odtuji ali obremeni le s soglasjem ustanovitelja, to je Republike Slovenije.

K 22. členu (pogoji za ustanovitev visokošolskega zavoda)

Člen opredeljuje temeljne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za ustanovitev visokošolskega zavoda, in sicer morajo za to biti opredeljena študijska področja in znanstvenoraziskovalne oziroma umetniške discipline, predloženi predlogi študijskih programov, ki jih bo visokošolski zavod izvajal, zagotovljeni ustrezni prostori, tehnično-tehnološka in druga potrebna oprema za izvedbo študijskih programov, študentom in zaposlenim zagotovljene storitve knjižnice visokošolskega zavoda, zagotovljeni visokošolski učitelji, znanstveni delavci, visokošolski sodelavci in drugi strokovni sodelavci, potrebni za izvedbo študijskega programa (izraženi v ekvivalentu polnega delovnega časa – FTE), predložen program strokovnega, raziskovalnega oziroma umetniškega dela za naslednjih 5 let in poročilo o tem delu ter izdelan sistem zagotavljanja kakovosti visokošolskega zavoda. Pred sprejemom akta o ustanovitvi mora ustanovitelj pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pridobiti odločbo o akreditaciji visokošolskega zavoda, pri čemer mora visokošolski zavod pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu tudi najmanj vsakih sedem let pridobiti odločbo o podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda. Šteje se, da veljavnost akreditacije poteče z zaključkom študijskega leta, v katerem se izteče obdobje podeljene akreditacije. Člen v petem odstavku določa, da mora trinajst mesecev pred iztekom akreditacije Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pozvati visokošolski zavod k oddaji vloge za podaljšanje akreditacije. Vlogo za podaljšanje akreditacije pa mora sicer visokošolski zavod vložiti najmanj leto dni pred iztekom veljavnosti akreditacije. Če visokošolski zavod vlogo vloži v roku iz prejšnjega stavka, Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pa o njej do izteka veljavnosti akreditacije ne odloči, se šteje, da je akreditacija veljavna do dokončnosti nove odločbe o podaljšanju akreditacije. Če visokošolski zavod vloge za podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda ne vloži pravočasno, mu akreditacija preneha z dnem izteka veljavnosti akreditacije.

K 23. členu (sprejem ustanovitvenega akta javne univerze)

Člen posebej določa sprejem ustanovitvenega akta javne univerze, ki ga sprejme Državni zbor Republike Slovenije, vendar lahko to stori zgolj na predlog Vlade Republike Slovenije, ki izvršuje ustanoviteljske pravice in obveznosti javne univerze.

K 24. členu (pogoji za začetek dela in opravljanja dejavnosti)

Ob siceršnjem izpolnjevanju pogojev za akreditacijo visokošolskega zavoda (22. člen) lahko akreditiran visokošolski zavod z delom začne šele z vpisom v sodni register in ko ima akreditiran vsaj en študijski program. Člen z določbami drugega in tretjega odstavka hkrati uvaja dolžnost izpolnjevanja pogojev 22. člena zakona tudi ob vsakokratnem podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda, o čemer ta poroča Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu s poročilom o napredku (90. člen zakona).

K 25. členu (zaščita imen visokošolskih zavodov)

Imena visokošolskih zavodov so zaščitena, kar pomeni, da pod imenom univerza, fakulteta, umetniška akademija in visoka strokovna šola lahko v pravnem prometu nastopajo oziroma poslujejo samo s tem zakonom ustanovljeni visokošolski zavodi.

K 26. členu (statut)

Temeljni akt visokošolskih zavodov, s katerim ti urejajo svojo notranjo organizacijo in delovanje, je statut.

K 27. členu (organi)

Člen določa organizacijsko strukturo visokošolskih zavodov – univerz in samostojnih visokošolskih zavodov, ter strukturo notranjih organizacijskih enot univerze – njenih članic. Poleg v členu navedenih organov visokošolskih zavodov in članic univerz (rektor, senat, upravni odbor, študentski svet, dekan, akademski zbor, direktor) ima lahko visokošolski zavod tudi druge organe (če je tako določeno z aktom o ustanovitvi ali statutom).

K 28. členu (senat)

Člen opredeljuje senat visokošolskega zavoda kot njegov strokovni organ ter določa njegovo sestavo in volitve vanj.

K 29. členu (akademski zbor)

Člen opredeljuje akademski zbor članice univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda, njegovo sestavo in naloge.

K 30. členu (upravni odbor)

Člen opredeljuje upravni odbor visokošolskega zavoda kot organ njegovega upravljanja, ter določa njegovo sestavo in naloge. Člen uvaja odškodninsko odgovornost članov upravnih odborov po splošnih načelih obligacijskega prava, kadar ti pri opravljanju svojih nalog ne ravnajo z dolžno skrbnostjo dobrega gospodarstvenika ali kršijo dolžno varovanje poslovnih skrivnosti, pri čemer mora javna univerza za člane upravnega odbora skleniti ustrezno zavarovanje njihove odgovornosti. S členom se za člane upravnih odborov uvaja tudi pravica do plačila sejin in povračila stroškov iz proračuna Republike Slovenije, od česar so sicer izločeni člani upravnih odborov, ki so na tem visokošolskem zavodu bodisi zaposleni bodisi vpisani v študijski program (študenti).

Posamezne določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za svet zavoda Centralne tehniške knjižnice Univerze v Ljubljani.

K 31. členu (rektor)

Člen opredeljuje naloge rektorja univerze ter volitve in mandat rektorja javne univerze. Kot novost v primerjavi z obstoječim sistemom je dodana določba, da lahko funkcijo rektorja na javni univerzi opravlja samo redni profesor, ki je že vključen v pedagoški in raziskovalni proces na univerzi, poleg tega mora rektor na javni univerzi biti zaposlen za polni delovni čas. Zasebne univerze postopek izbire rektorja določijo s statutom.

K 32. členu (dekan)

Člen opredeljuje dekana članice javne univerze, njegove naloge (dodana je pristojnost izvajanja postopkov javnega naročanja, če je tako določeno s statutom univerze), volitve v funkcijo in trajanje mandata, pri čemer (kot rektor javne univerze) mora tudi dekan članice javne univerze biti na univerzi zaposlen za polni delovni čas, funkcijo dekana članice javne univerze pa lahko opravlja samo visokošolski učitelj, ki je na univerzi že vključen v pedagoški in raziskovalni proces. Zasebne univerze in samostojni visokošolski zavodi naloge, trajanje mandata in postopek izbire dekana določijo s statutom.

K 33. členu (direktor članice univerze)

Člen opredeljuje direktorja članice javne univerze kot njenega vodjo in poslovodni organ pri izvajanju dejavnosti, ki pomenijo prodajo blaga in storitev na trgu (12. člen zakona), določa njegove naloge (dodana je pristojnost izvajanja postopkov javnega naročanja, če je tako določeno s statutom univerze) in predpisuje najnižjo raven izobrazbe, ki jo mora imeti kandidat za zasedbo tega delovnega mesta. Zasebne univerze pooblastila, odgovornosti in naloge direktorja uredijo v svojih aktih.

K 34. členu (študentski svet)

Člen opredeljuje študentski svet posameznega visokošolskega zavoda, v katerega so vključeni vsi študenti tega visokošolskega zavoda, ter določa njegove pristojnosti in sestavo.

K 35. členu (tajništvo visokošolskega zavoda)

Zakon določa, da ima vsak visokošolski zavod tajništvo za opravljanje upravno – administrativnih in strokovno – tehničnih nalog. Vodi ga tajnik.

K 36. členu (ureditev organov)

Člen podrobnejšo ureditev nalog, pristojnosti, števila članov, načina izvolitve, trajanja mandatov in načina odločanja organov visokošolskih zavodov prepušča statutom in pravilom v skladu z zakonom in ustanovitvenim aktom.

K 37. členu (rektorska konferenca)

Člen opredeljuje Rektorsko konferenco, v katero se za obravnavanje in usklajevanje vprašanj skupnega pomena združujejo univerze s sedežem v Republiki Sloveniji. Univerza se lahko vključi v rektorsko konferenco s posredovanjem zahteve za vključitev. Rektorska konferenca deluje po poslovniku.

K 38. členu (študentski domovi)

Člen opredeli dejavnost študentskih domov kot javno službo, določi subjekte, ki jo lahko izvajajo, ter izrecno določi, da Republika Slovenija ustanavlja samo javne študentske domove, ki so hkrati članice javnih univerz.

III. IZOBRAŽEVALNO, ZNANSTVENORAZISKOVALNO IN UMETNIŠKO DELO

K 39. členu (akreditacija študijskih programov in spremembe obveznih sestavin študijskih programov)

Člen opredeljuje akreditacijo študijskih programov in spremembe obveznih sestavin študijskih programov. Ob pretežni ohranitvi vsebine določb tega člena ta v tretjem odstavku uvaja spremembo glede dolžne pridobitve soglasja za regulirane poklice, saj mora ob akreditaciji študijskih programov, ki izobražujejo za regulirane poklice, kakor tudi ob spremembah bistvenih sestavin tovrstnih študijskih programov, soglasje ministrstva, v katerega pristojnost sodi poklic, ki ga bo pridobil diplomant, pridobiti vlagatelj in ne več Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, kot je veljalo doslej, pri čemer Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu tudi izvede akreditacijski postopek po merilih, ki jih sprejme ministrstvo, pristojno za posamezni reguliran poklic. Člen prav tako ohranja dolžnost visokošolskega zavoda, da ta o spremembah obveznih sestavin študijskih programov seznanja Nacionalno agencijo Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, pri čemer pa zakon kot novost v tem delu (šesti odstavek) uvaja pristojnost Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu za uvedbo postopka izredne evalvacije, v kolikor ob presoji prejetih sprememb študijskega programa ugotovi večje neskladnosti oziroma pomanjkljivosti, določene v spremenjeni vsebini oziroma izvajanju študijskega programa, ali če visokošolski zavod Nacionalno agencijo Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu o spremembah študijskega programa ne obvesti pravočasno. O ugotovljenem neskladju prejetih sprememb študijskega programa z zakonom mora Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu vsakokrat obvestiti ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

V členu je dodan nov sedmi odstavek, ki določa še dopustne spremembe obveznih sestavin znotraj posameznega študijskega programa, oziroma novi osmi odstavek, ki izrecno določa, da obvezne sestavine skupnega študijskega programa ne smejo biti v nasprotju z določbami sporazuma, sklenjenega med sodelujočimi visokošolskimi zavodi. Preseganje določb sedmega odstavka oziroma ravnanje v nasprotju z osmim odstavkom pomeni nastanek novega študijskega programa, ki terjaja akreditacijo pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

K 40. členu (javnoveljavna izobrazba in listine)

Člen opredeljuje pojem javnoveljavne izobrazbe, ki jo pridobi vsakdo, ki opravi vse obveznosti po študijskem programu za pridobitev izobrazbe. Pridobitev javnoveljavne izobrazbe se izkazuje z diplomom, ki je javna listina, oziroma s potrdilom, izdanim ob izpolnitvi vseh obveznosti po študijskem programu za izpopolnjevanje. Potrdilo je prav tako javna listina.

K 41. členu (študijski programi za pridobitev izobrazbe)

Člen v nespremenjeni vsebini določa in opredeljuje študijske programe za pridobitev izobrazbe, ki jih enako kot doslej uvršča v študijske programe prve stopnje (visokošolski strokovni študijski programi in univerzitetni študijski programi), druge stopnje (magistrski študijski programi in enoviti magistrski študijski programi) ter tretje stopnje (doktorski študijski programi).

K 42. členu (študijski programi za izpopolnjevanje)

Člen opredeljuje študijske programe za izpopolnjevanje kot obliko vseživljenjskega učenja, ki so namenjeni predvsem za izpopolnjevanje, dopolnjevanje, poglobljanje in posodabljanje znanja. Poleg teh lahko visokošolski zavodi organizirajo tudi različne oblike neformalnega učenja, na primer tečaje, poletne šole, programe usposabljanja, če to ne ovira izvajanja študijskih programov za pridobitev izobrazbe.

K 43. členu (krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila)

Člen uvaja in ureja področje mikrodokazil. Po svoji osnovni vsebini mikrodokazila pomenijo zapis učnih izidov, ki jih posameznik doseže z učenjem v sklopu krajših izobraževanj in usposabljanj, ovrednotenim z Evropskim prenosnim kreditnim sistemom (ECTS) in pridobi mikrodokazilo v obliki javne listine.

Izvajanje mikrodokazil določi in organizira visokošolski zavod sam, postopki njihovega izvajanja in evalvacije pa se preverjajo vzorčno ob rednih postopkih podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda, ki jih izvaja Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu. Člen podrobno določa tudi obvezne sestavine mikrodokazil in obvezne sestavine javne listine mikrodokazilo. Zakon v tem delu tudi jasno določa, da krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazil ne pomenijo izvajanja študijskih programov po tem zakonu oziroma opravljanja z njimi določenih študijskih obveznosti.

K 44. členu (skupni študijski programi)

Člen ureja skupne študijske programe in izrecneje uvaja njihovo delitev na slovenske skupne študijske programe (ki jih visokošolski zavod sprejme in izvaja skupaj z enim ali več visokošolskimi zavodi iz Republike Slovenije) in mednarodne skupne študijske programe (ki jih visokošolski zavod sprejme in izvaja skupaj z enim ali več visokošolskimi zavodi iz tujine). Za slovenski skupni študijski program se poleg določb tega zakona upoštevajo tudi merila, ki jih v ta namen sprejme Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu. Izvedba vseh obveznosti po skupnem študijskem programu vodi do diplome, ki je javna listina; kot to velja za vse študijske programe, morajo tudi ti biti vpisani v eVŠ in javno objavljeni še pred sprejemom razpisa za vpis.

K 45. členu (transnacionalno izobraževanje)

Člen ureja visokošolsko transnacionalno izobraževanje in v pretežnem delu ohranja sistemsko uveljavljeno ureditev tovrstnega izobraževanja. Člen dopolnjuje zapis v šestem odstavku z določbo, da Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu določi tudi postopek vpisa pogodbe za izvajanje visokošolskega transnacionalnega izobraževanja v javno evidenco.

K 46. členu (izvajalci študijskih programov)

Člen definira subjekte, ki smejo izvajati študijske programe in v tem delu izrecno navede tudi sodelovanje visokošolskih zavodov z raziskovalnimi zavodi.

K 47. členu (sestavine študijskih programov za pridobitev izobrazbe)

Člen uvodoma določa, da se študijski programi za pridobitev izobrazbe (prve, druge in tretje stopnje) oblikujejo po načelih o vzpostavljanju evropskega visokošolskega prostora ob upoštevanju evropskih standardov in smernic za zagotavljanje kakovosti v evropskem visokošolskem prostoru, ter hkrati določa njihove obvezne sestavine, ki se poleg zakonsko določenih lahko določijo tudi s statutom visokošolskega zavoda. Študijski programi prve in druge stopnje, pri katerih se strokovni naslovi tvorijo skladno z zakonom, ki ureja strokovne naslove, vsebujejo bistvene sestavine tudi na ravni smeri.

K 48. členu (sestavine študijskih programov za izpopolnjevanje)

Člen določa obvezne sestavine študijskih programov za izpopolnjevanje in hkrati dopušča tudi vključitev drugih sestavin, določenih s statutom visokošolskega zavoda.

K 49. členu (študijske obveznosti in trajanje študija)

Člen opredeljuje študijske obveznosti in trajanje študija. Z namenom nedvoumnega zapisa obsega kreditnih točk posameznih študijskih programov je v drugem, tretjem in petem odstavku beseda »do« med navajanjem števila kreditnih točk nadomeščena z besedo »ali« (npr. 180 *ali* 240 kreditnih točk za visokošolske strokovne in univerzitetne študijske programe).

K 50. členu (študijsko leto in obseg predavanj)

Člen opredeljuje študijsko leto in obseg predavanj. Člen uvaja t.i. časovno prilagojen študij namesto doslej uveljavljenega izrednega študija. Če namreč narava študija na prvi in drugi stopnji to omogoča, se s študijskim programom lahko prilagodita organizacija in časovna razporeditev predavanj, seminarjev in vaj možnostim studentov, tako, da takšna prilagoditev omogoča dokončanje študijskega programa v daljšem času, vendar ne več kot v dveh zaporednih letih na posamezni letnik tega študijskega programa. Takšna prilagoditev študija pa ni mogoča za enovite magistrske študijske programe, saj bi tak študij trajal predolgo, pridobljeno znanje pa bi ne bilo (več) uporabno.

K 51. členu (pogoji za vpis)

Člen opredeljuje pogoje za vpis v univerzitetne, enovite magistrske in visokošolske strokovne študijske programe, pri čemer izrecno, poleg izpolnjevanja osnovnih pogojev, dopušča, da se s študijskim

programom kot pogoj za vpis lahko določijo tudi posebne nadarjenosti, psihofizične sposobnosti in sprejemni izpiti, eden ali dva izbirna predmeta splošne mature ali ustrezna predhodna znanja (slednje lahko določi visokošolski zavod). Posebnost pri izbiri kandidatov za vpis v umetniške akademije določa šesti odstavek citiranega člena, ki določa, da se lahko v študij na umetniški akademiji vpiše tudi kandidat, ki sicer ne izpolnjuje formalnih pogojev (splošna matura, poklicna matura, izbirni predmeti splošne mature, sprejemni izpiti), izkazuje pa izjemno umetniško nadarjenost.

K 52. členu (pogoji za vpis v magistrski in doktorski študijski program)

Člen opredeljuje pogoje za vpis v magistrske in doktorske študijske programe, pri čemer se, poleg izpolnjevanja osnovnih vpisnih pogojev, tudi pri magistrskih študijskih programih kot pogoji za vpis lahko določijo posebne nadarjenosti oziroma psihofizične sposobnosti ali ustrezne delovne izkušnje, ter pri doktorskih študijskih programih prav tako dodatni pogoji za vpis, ki jih določi visokošolski zavod.

K 53. členu (enakovrednost tujega izobraževanja)

Člen izenačuje pogoje za vpis, kot so določeni v 51. in 52. členu zakona, z zaključenim enakovrednim izobraževanjem v tujini.

K 54. členu (prehodi)

Člen ureja prehode med študijskimi programi za pridobitev izobrazbe, ki pomenijo vpis v drugi ali višji letnik študijskega programa na isti stopnji, pri čemer je kandidat bil predhodno vpisan v drug študijski program v visokem šolstvu ali je zaključil višješolski strokovni študijski program. Pogoje za prehod v višji letnik študijskega programa za pridobitev izobrazbe določi visokošolski zavod.

K 55. členu (razpis za vpis)

Člen ureja razpis za vpis v visokošolsko izobraževanje, določa postopek oddaje prijave kandidatov za vpis (preko spletnega portala eVŠ), določa vsebino elektronske vročilnice ob osebnem vročanju kandidatu ter hkrati odstopa od doslej uveljavljenih določb zakona v tem segmentu s črtanjem soglasja Vlade Republike Slovenije k vsebini razpisa, ki so si ga pred njegovo objavo do sedaj morali pridobiti javni visokošolski zavodi in koncesionirani visokošolski zavodi v delu dodeljenih koncesij. Člen dopušča kandidatu vložitev pritožbe zoper odločitev visokošolskega zavoda ali prijavnoinformacijske službe.

K 56. členu (omejitev vpisa)

Člen opredeljuje pojem in določa kriterije omejitve vpisa v študijske programe, ki se izvajajo v okviru javne službe, v kolikor število prijav za vpis bistveno presega število razpisnih mest oziroma njegove zmogljivosti. O omejitvah odloča visokošolski zavod sam (soglasje Vlade Republike Slovenije kot doslej ni več potrebno).

K 57. členu (znanstvenoraziskovalno in umetniško delo)

Pomemben segment visokošolskega delovanja ni le pedagoška in z njo povezane dejavnosti, pač pa tudi znanstvenoraziskovalno in umetniško delo, ki ga organizirajo in izvajajo visokošolski zavodi in se pri tem povezujejo z javnimi raziskovalnimi zavodi in drugimi deležniki.

IV. NACIONALNI PROGRAM VISOKEGA ŠOLSTVA

K 58. členu (nacionalni program visokega šolstva), 59. členu (priprava nacionalnega programa visokega šolstva) in 60. členu (izvajanje nacionalnega programa visokega šolstva)

Členi opredeljujejo vsebino nacionalnega programa visokega šolstva, ki ga oblikuje vlada Republike Slovenije na podlagi strokovnih izhodišč Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo v sodelovanju s Svetom za znanost in tehnologijo Republike Slovenije in potem sprejme Državni zbor Republike Slovenije. Nacionalni program visokega šolstva izvajajo javne univerze, skupnost študentov in študentski domovi, poleg teh pa tudi zasebne univerze in samostojni visokošolski zavodi na podlagi koncesije.

V. SVET REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VISOKO ŠOLSTVO

K 61. členu (ustanovitev Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo), 62. členu (naloge Sveta za visoko šolstvo) in 63. členu (sestava Sveta za visoko šolstvo)

Členi opredeljujejo ustanovitev, naloge in sestavo Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo (svet). Vlada Republike Slovenije je ustanovila svet kot posvetovalni organ (61. člen) zlasti za svetovanje pri oblikovanju nacionalnega programa visokega šolstva, pripravi in sprejemanju visokošolske zakonodaje in načrtovanju razvoja visokega šolstva (62. člen). Svet sestavljajo predsednik in 23 članov: strokovnjaki s področja visokega šolstva, znanosti, tehnologije, gospodarstva, predstavniki študentov visokošolskih zavodov in višjih strokovnih šol ter predstavniki socialnih partnerjev. Predsednika in 16 članov imenuje Vlada Republike Slovenije (63. člen).

VI. ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI V VISOKEM ŠOLSTVU

K 64. členu (pristojnost za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu)

Člen je prvi v naboru členov, ki v VI. poglavju *ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI V VISOKEM ŠOLSTVU* urejajo oziroma določajo sistem zagotavljanja kakovosti visokošolskih zavodov, študijskih programov ter znanstvenoraziskovalnega in umetniškega dela. Zagotavljanje kakovosti visokega šolstva se izvaja z notranjim in zunanjim sistemom zagotavljanja kakovosti, pri čemer je zunanji sistem zagotavljanja kakovosti v primarni domeni Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu (v nadaljnjem besedilu: NAKVIS) in se izvaja preko akreditacij in zunanjih evalvacij. Notranji sistem zagotavljanja kakovosti pa vzpostavijo in uredijo v svojih aktih visokošolski zavodi sami.

K 65. členu (status in pristojnosti Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu)

Člen ureja status in pristojnosti NAKVIS. Kot že večkrat izpostavljeno skozi različna izvajanja pojasnjevanja statusa NAKVIS, je ta spričo svojih temeljnih nalog in namena ustanovitve državni organ sui generis. Uporabo izraza »agencija« v poimenovanju NAKVIS torej ne gre enačiti z agencijami, kot jih ureja Zakon o javnih agencijah (52/02, 51/04 – EZ-A in 33/11 – ZEKom-C), saj je NAKVIS kot agencija poimenovana zgolj in edinole iz razloga primerljivih tovrstnih institucij po Evropi, ki skrbijo za kakovost visokega šolstva v svojih državah. Predlog zakona zato NAKVIS izrecno izvzema iz določb Zakona o javnih agencijah. Sui generis status NAKVIS izhaja iz nadaljnjih določb tega člena, ki NAKVIS izrecno in nedvoumno opredelijo kot samostojno, neodvisno, strokovno, nepristransko in politično nevtralno institucijo. Poleg omenjenega NAKVIS pri njenem delovanju zavezuje tudi načelo zakonitosti. Skladno s svojimi nalogami ima NAKVIS s tem zakonom podeljeno javno pooblastilo za svoje delovanje (izdajanje splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil, ki se objavijo v Uradnem listu RS, izdajanje posamičnih upravnih aktov za odločanje v posamičnih javnopravnih stvareh). NAKVIS je neposredni nevladni proračunski uporabnik.

K 66. členu (naloge agencije)

Člen podrobneje opredeljuje naloge NAKVIS, ki vključujejo zlasti skrb za delovanje sistema zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu in višjem strokovnem izobraževanju, določanje postopkov za zunanje evalvacije in akreditacije ter sprejemanje meril iz tega naslova in drugih tovrstnih predpisov, določanje minimalnih standardov za izvolitve v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev na visokošolskih zavodih, izvajanje zunanjih evalvacij visokošolskih zavodov ter študijskih programov in višjih strokovnih šol, izvajanje prvih akreditacij visokošolskih zavodov, akreditacij študijskih programov, izvajanje podaljšanja akreditacij visokošolskih zavodov in akreditacij sprememb visokošolskih zavodov, preverjanje sprememb obveznih sestavin študijskih programov in v primeru večjih pomanjkljivosti oziroma neskladnosti ukrepanje v skladu z določbami tega zakona, vzpostavitev in posodabljanje registra strokovnjakov, imenovanje skupine strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije ter organiziranje in sodelovanje pri njihovem izobraževanju, javno objavljane odločitve agencije, evalvacijskih poročil, letnih evalvacijskih in akreditacijskih poročil ter analiz agencije, ki morajo biti transparentne in dostopne, vodenje javno dostopne evidence akreditiranih visokošolskih zavodov in študijskih programov, vodenje javno dostopne evidence pogodb za izvajanje visokošolskega transnacionalnega izobraževanja in druge naloge.

K 67. členu (organi agencije)

Člen določa organe NAKVIS: svet agencije, direktor in pritožbena komisija.

K 68. členu (svet agencije)

Člen opredeljuje sestavo, pristojnosti in naloge sveta agencije (NAKVIS) kot njenega najvišjega organa odločanja. Člani sveta agencije delujejo strokovno, samostojno in neodvisno ter pri svojem delovanju niso vezani na sklepe, stališča in navodila institucij, ki so jih imenovale, ali drugih institucij, pri izvajanju nalog in sprejemanju odločitev pa upoštevajo načela preprečevanja konflikta interesov in načela nepristranskosti. V ta namen podpišejo posebno izjavo, s katero se zavežejo k spoštovanju načel, določenih v tem členu. Svet agencije sestavlja 11 članov, njihov mandat traja šest let, razen za predstavnika študentov; mandat slednjega traja dve leti. Člen izredno določa, da za člana sveta agencije ne morejo biti imenovani rektorji in prorektorji univerz, dekani, člani senatov univerz, njihovih članic ali samostojnih visokošolskih zavodov in direktorji članic univerz in drugih samostojnih visokošolskih zavodov ali drugih organizacij z dejavnostjo visokošolskega izobraževanja ter ravnatelji oziroma direktorji višjih strokovnih šol.

K 69. členu (direktor)

Člen ureja status direktorja NAKVIS (postopek izbora, pogoje za imenovanje, razloge za predčasno razrešitev in naloge).

K 70. členu (financiranje agencije)

Člen ureja financiranje NAKVIS in v tem kontekstu zavezuje ustanovitelja k zagotovitvi potrebnih prostorov, opreme in sredstev za delo. Sredstva za delo NAKVIS se zagotavljajo iz državnega proračuna, pri čemer lahko NAKVIS z opravljanjem akreditacij in evalvacij v tujini ter s sodelovanjem pri domačih in mednarodnih projektih pridobiva dodatna finančna sredstva.

K 71. členu (zaposleni v agenciji)

Člen določa, da se za zaposlene v NAKVIS uporabljajo predpisi, ki veljajo za javne uslužbenke.

K 72. členu (oblikovanje skupin strokovnjakov)

Člen opredeljuje oblikovanje skupin strokovnjakov, ki sodelujejo v postopkih akreditacij visokošolskih zavodov in študijskih programov, pri čemer so slednji, upoštevajoč že osnovno izhodišče statusa in delovanja NAKVIS kot sui generis državnega organa, tudi zavezani k spoštovanju načela nepristranosti in preprečevanja konflikta interesov.

K 73. členu (plačilo članov sveta agencije, pritožbene komisije in skupin strokovnjakov)

Člani sveta NAKVIS, člani pritožbene komisije in člani skupin strokovnjakov so upravičeni do plačila in povračila stroškov za svoje delo iz sredstev, ki se zagotovijo v finančnem načrtu NAKVIS.

K 74. členu (akreditacije in zunanje evalvacije)

Člen opredeljuje postopke akreditacij in zunanjih evalvacij, s katerimi se presoja izpolnjevanje pogojev za ustanovitev visokošolskega zavoda, izvajanje visokošolske dejavnosti in kakovost visokošolskih zavodov in študijskih programov. Člen sicer kot novost glede na obstoječ sistem uvaja daljše obdobje podeljene akreditacije visokošolskega zavoda, in sicer iz dosedanjih pet (5) na sedem (7) let.

K 75. členu (prva akreditacija visokošolskega zavoda in akreditacija študijskega programa)

Člen podrobneje opredeljuje postopek prve akreditacije visokošolskega zavoda in prve akreditacije študijskega programa, ki ga na podlagi vložene vloge vodi NAKVIS. V ta namen imenovana skupina strokovnjakov na podlagi predložene dokumentacije in ogleda prostorov, v katerih bo visokošolski zavod izvajal svojo dejavnost, pripravi poročilo o izpolnjevanju meril za prvo akreditacijo. Postopek prve akreditacije se zaključi tako, da svet agencije bodisi podeli akreditacijo visokošolskemu zavodu za sedem let bodisi vlogo za akreditacijo zavrne, v primeru študijskega programa pa svet agencije prav tako bodisi podeli akreditacijo za nedoločen čas bodisi vlogo za akreditacijo zavrne.

K 76. členu (akreditacija in evalvacija mednarodnega skupnega študijskega programa)

Člen posebej opredeljuje akreditacijski in evalvacijski postopek mednarodnega skupnega študijskega programa. Kot je določeno v 44. členu zakona, je mednarodni skupni študijski program študijski program za pridobitev izobrazbe, ki ga visokošolski zavod izvaja skupaj z enim ali več visokošolskimi zavodi iz

tujine. Zaradi »mednarodnosti« tovrstnega študijskega programa lahko ta akreditacijo pridobi bodisi preko akreditacijskega postopka pri NAKVIS bodisi pri kateri tujih agencij, ki so vpisane v EQAR (The European Quality Assurance Register for Higher Education). Visokošolski zavod o izvajanju takšnega študijskega program NAKVIS samo seznaniti.

K 77. členu (podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda)

Člen ureja postopek podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda, ki se začne z vložitvijo vloge visokošolskega zavoda, nadaljuje z zunanjo evalvacijo in konča z odločitvijo o podaljšanju akreditacije. Visokošolski zavod mora v postopku reakreditacije pripraviti samoevalvacijsko poročilo. Svet NAKVIS po izvedenem postopku sprejme eno naslednjih odločitev: podaljša akreditacijo visokošolskemu zavodu za polno akreditacijsko obdobje naslednjih sedem let, podaljša akreditacijo visokošolskemu zavodu za krajše obdobje od polnih sedem let, vendar to obdobje ne sme biti daljše od treh let, ali pa visokošolskemu zavodu akreditacije ne podaljša. Odločitev o nepodaljšanju akreditacije ali njenem podaljšanju za krajše obdobje sprejme svet NAKVIS takrat, ko so v postopku reakreditacije ugotovljene večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti pri delovanju visokošolskega zavoda ali sistemu zagotavljanja njegove kakovosti. V primeru podaljšanja akreditacije za krajše obdobje svet NAKVIS visokošolskemu zavodu naloži rok za njihovo odpravo, ki pa ne sme biti krajši od dveh let. Spričo vključitve krajših izobraževanj in usposabljanj (mikrodokazila) v zakon, člen v postopkih reakreditacije visokošolskih zavodov ustrezno naslovi tudi preverjanje njihove sestave, vsebine, izvajanja, spreminjanja in posodabljanja.

K 78. členu (prenehanje akreditacije visokošolskega zavoda)

Člen določa razloge prenehanja akreditacije visokošolskega zavoda: če je ta izbrisan iz sodnega registra, če mu ni bila podaljšana akreditacija ali če ni vložil vloge za podaljšanje akreditacije.

K 79. členu (prenehanje akreditacije študijskega programa)

Člen določa razloge prenehanja akreditacije študijskega programa: če je prenehala akreditacija visokošolskega zavoda, če svet NAKVIS tako odloči v postopku izredne evalvacije študijskega programa ali visokošolskega zavoda, če to zahteva visokošolski zavod ali če se študijski program neprekinjeno ni izvajal zadnjih sedem študijskih let.

K 80. členu (prenehanje akreditacije skupnega študijskega programa)

Člen določa razloge prenehanja akreditacije skupnega študijskega programa: če je prenehala akreditacija vsem sodelujočim visokošolskim zavodom; če to zahtevajo vsi sodelujoči visokošolski zavodi; če večina visokošolskih zavodov ne sodeluje več pri njegovem izvajanju; če po izstopu posameznega visokošolskega zavoda med preostalimi sodelujočimi visokošolskimi zavodi s sporazumom niso na novo določena medsebojna razmerja, pravice in dolžnosti ali če agencija o taki spremembi sporazuma ni bila obveščena v 30 dneh od njene uveljavitve; če vlagatelj v enem letu po odločitvi sveta agencije o akreditaciji mednarodnega skupnega študijskega programa ne predloži potrdila o akreditaciji tega programa ali potrdila o priznanju slovenske akreditacije v vseh državah, iz katerih so sodelujoči tuji visokošolski zavodi; če svet agencije tako odloči v postopku izredne evalvacije študijskega programa ali visokošolskega zavoda.

V primeru prenehanja akreditacije mednarodnega skupnega študijskega programa mora visokošolski zavod vpisnim študentom omogočiti dokončanje študija na tem študijskem programu.

K 81. členu (ponovna vloga za prvo akreditacijo)

Člen določa razloge in postopek vložitve ponovne vloge za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda oziroma študijskega programa.

K 82. členu (izredna evalvacija)

Člen opredeljuje postopek izredne evalvacije visokošolskega zavoda oziroma študijskega programa. Pobudo za začetek postopka izredne evalvacije lahko poleg NAKVIS dajo tudi ustanovitelji visokošolskih zavodov, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, študenti ali drugi visokošolski deležniki, kadar obstaja utemeljen sum, da gre za večje pomanjkljivosti oziroma neskladnosti pri delovanju visokošolskega zavoda oziroma izvajanju študijskega programa. NAKVIS mora vsako prejeto pobudo obravnavati in se do nje pisno opredeliti. Člen določa tudi možne odločitve, ki jih lahko svet NAKVIS sprejme po izvedenem postopku.

K 83. členu (odvzem akreditacije)

Člen opredeljuje posledice odvzema akreditacije študijskemu programu oziroma prenehanja akreditacije visokošolskega zavoda. Ob odvzemu akreditacije študijskemu programu visokošolski zavod za ta študijski program z naslednjim študijskim letom ne sme več razpisati vpisnih mest, pri čemer se šteje, da je študijski program še vedno javnoveljaven za namen dokončanja študija študentov. Visokošolski zavod prav tako ne sme razpisovati vpisnih mest v primeru prenehanja akreditacije visokošolskega zavoda, zagotoviti pa mora, da bodo že vpisani študenti lahko zaključili študij v skladu z določbami Zakona o visokem šolstvu. Visokošolski zavod lahko ponovno vloži vlogo za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda.

K 84. členu (evalvacija vzorca študijskih programov)

Člen opredeljuje vsebino in postopek letne evalvacije vzorca študijskih programov, ki jih skladno s svojim letnim delovnim načrtom izvaja NAKVIS z namenom svetovanja visokošolskim zavodom pri zagotavljanju kakovosti študijskih programov. Evalvacija vzorca študijskih programov lahko poteka tudi po tematsko zaokroženih področjih ali po posameznih vidikih študijskega programa, pri čemer vzorec študijskih programov določi svet NAKVIS. Postopek evalvacije se zaključi s priporočili visokošolskim zavodom za izboljšanje kakovosti študijskega programa.

K 85. členu (spremembe visokošolskega zavoda)

Člen opredeljuje spremembe visokošolskega zavoda in v tem kontekstu določa, kdaj mora visokošolski zavod zanje vložiti vlogo za akreditacijo oziroma o nastalih spremembah NAKVIS zgolj obvestiti.

K 86. členu (statusne spremembe visokošolskega zavoda)

Člen podrobneje opredeljuje statusne spremembe visokošolskega zavoda, ki so podane takrat, ko se visokošolski zavod preoblikuje v drugo vrsto visokošolskega zavoda, ko se visokošolski zavod pripoji drugemu visokošolskemu zavodu, ko se dva ali več visokošolskih zavodov spojijo v nov visokošolski zavod ali ko se posamezni visokošolski zavod razdeli na dva ali več visokošolskih zavodov. Ker gre v primeru preoblikovanja, spojitve in razdelitve visokošolskih zavodov za nastanek novega visokošolskega zavoda, je potrebna ustrezna presoja izpolnjevanja pogojev njegove ustanovitve, zato se tovrstne statusne spremembe smatrajo kot prva akreditacija visokošolskega zavoda skladno z določbami 75. člena tega zakona.

K 87. členu (sprememba lokacije)

Člen opredeljuje pojem spremembe lokacije, ki je podana takrat, ko visokošolski zavod začne izvajati študijski program zunaj kraja sedeža visokošolskega zavoda v Republiki Sloveniji ali v tujini (dislocirana enota).

K 88. členu (pritožbena komisija)

Člen ureja imenovanje, mandat, sestavo in pristojnosti pritožbene komisije, ki znotraj NAKVIS rešuje pritožbe zoper odločbe NAKVIS, izdane v postopkih akreditacij in izrednih evalvacij visokošolskih zavodov in študijskih programov.

K 89. členu (pritožba)

S členom je opredeljena pritožba, o kateri odloča pritožbena komisija iz prejšnjega člena.

K 90. členu (poročilo o napredku)

Z določbami člena je visokošolskim zavodom naloženo, da po treh letih od dokončnosti odločbe o podelitvi oziroma podaljšanju akreditacije visokošolskemu zavodu ali odločbe o podelitvi akreditacije študijskemu programu svetu NAKVIS poročajo o napredku in upoštevanju priporočil iz odločbe ali končnega poročila skupine strokovnjakov. Enako zavezo sicer zakon določa tudi za mednarodno zvezo univerz.

K 91. členu (javne evidence)

Člen določa javne evidence, ki jih vodi in z drugimi podatki povezuje NAKVIS.

K 92. členu (register strokovnjakov)

Člen opredeljuje oziroma določa podatke, ki se vodijo v registru strokovnjakov, ki sodelujejo v akreditacijskih in evalvacijskih postopkih NAKVIS.

K 93. členu (shranjevanje evidenc in dokumentacija)

Člen predpisuje trajno hrambo podatkov javnih evidenc in registra strokovnjakov, ki jih vodi NAKVIS.

VII. VISOKOŠOLSKI UČITELJI, ZNANSTVENI DELAVCI IN VISOKOŠOLSKI SODELAVCI

K 94. členu (učitelji), 95. členu (znanstveni delavci) in 96. členu (visokošolski sodelavci)

Členi skladno z uveljavljenimi določbami obstoječega Zakona o visokem šolstvu definirajo pojem visokošolskega učitelja in njegovo poslanstvo (95. člen), pojem znanstvenih delavcev (96. člen) in visokošolskih sodelavcev (97. člen).

K 97. členu (druga sodelavca pri pedagoškem procesu)

Predlog zakona v predmetnem členu uvaja t.i. druga sodelavca pri pedagoškem procesu, kamor se prištevata korepetitor in strokovni sodelavec pri pedagoškem procesu. Druga sodelavca pri pedagoškem procesu se ne izvolita v naziv.

K 98. členu (pogoji za izvolitev)

Člen določa pogoje za izvolitev v nazive visokošolskega učitelja, znanstvenega delavca, visokošolskega učitelja umetniških disciplin, višjega predavatelja, predavatelja ali lektorja in visokošolskega sodelavca. Merila za njihovo izvolitev sprejme visokošolski zavod sam.

K 99. členu (postopek za izvolitev)

Člen določa postopek izvolitve v naziv ter hkrati določa, da upokojeni visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci obdržijo naziv, ki so ga imeli ob upokojitvi.

K 100. členu (odvzem naziva)

Člen določa možnost odvzema naziva visokošolskega učitelja, znanstvenega delavca ali visokošolskega sodelavca, v kolikor slednji ne izpolnjuje več pogojev za izvolitev.

K 101. členu (sodno varstvo pravic)

Člen izrecno določa pravico do sprožitve upravnega spora zoper odločbo, izdano v postopku izvolitve v naziv.

K 102. členu (delovna mesta)

Z namenom transparentnosti in zagotavljanja enakih možnosti za zasedbo delovnih mest visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev se ta morajo razpisati javno in tudi zasesti v rokih in na način, kot to določa statut visokošolskega zavoda.

K 103. členu (gostujoči visokošolski učitelji)

Člen visokošolskim zavodom dopušča, da k sodelovanju za izvajanje posameznih delov predmeta oziroma predmetnega področja za določen čas kot gostujoče visokošolske učitelje povabijo priznane učitelje, znanstvenike, strokovnjake in umetnike, ne glede na pogoje, ki so določeni za izvolitev v naziv.

K 104. členu (delovna in pedagoška obveznost)

Člen opredeljuje in določa delovno in pedagoško obveznost visokošolskih učiteljev oziroma visokošolskih sodelavcev in strokovnih sodelavcev pri pedagoškem procesu, ki jih določi rektor univerze oziroma dekan samostojnega visokošolskega zavoda. Skladno s tretjim odstavkom citiranega člena znaša neposredna pedagoška obveznost v času organiziranega študijskega procesa v visokošolskem izobraževanju, ki se izvaja kot javna služba, za docenta, izrednega in rednega profesorja do sedem ur tedensko, za višjega predavatelja, predavatelja in lektorja do devet ur tedensko, za asistenta do deset ur tedensko in za strokovnega sodelavca pri pedagoškem procesu dvajset ur tedensko. Člen dopušča tudi dodatne obremenitve oziroma dodatno tedensko pedagoško obveznost visokošolskih učiteljev oziroma sodelavcev, kadar z neposredno tedensko pedagoško obveznostjo ni mogoče izvesti študijskih programov, in sicer največ dve uri docentu, izrednemu in rednemu profesorju, tri ure višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju, največ štiri ure asistentu in največ štiri ure strokovnemu sodelavcu pri pedagoškem procesu, pri čemer se dodatna tedenska pedagoška obveznost obračuna enako kot neposredna pedagoška obveznost. Poleg povečanja neposredne pedagoške obveznosti se lahko ta tudi zmanjša iz razlogov manjšega števila študentov v skupini pri predmetu, opravljanja raziskovalnega

ali razvojnega dela za delodajalca ali opravljanja funkcije dekana. Če so za to zagotovljena sredstva, lahko visokošolski učitelji in visokošolski sodelavci opravljajo še dopolnilno delo pri istem delodajalcu, kar sicer predstavlja izjemo od ureditve instituta dopolnilnega dela v Zakonu o delovnih razmerjih, saj slednji dopušča opravljanje takšnega dela samo pri drugem delodajalcu. V kolikor so bile izkoriščene vse možnosti za sklenitev pogodbe o zaposlitvi in je treba zagotoviti nemoteno izvajanje pedagoške dejavnosti, lahko visokošolski zavod sklene pogodbo o delu v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, vendar ne več kot v obsegu ene tretjine s tem zakonom določene pedagoške obveznosti in največ za obdobje deset mesecev v študijskem letu. Kdor ima sklenjeno delovno razmerje na področju visokošolskega izobraževanja v skladu s tem zakonom, mora pred sklenitvijo pogodbe o delu predložiti soglasje delodajalca.

K 105. členu (sobotno leto)

Z namenom poglobljenega izpopolnjevanja na področju raziskovalne dejavnosti ima visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima pridobljen naziv docenta, izrednega ali rednega profesorja, v šestih letih opravljanja dela pravico do sobotnega leta. V času sobotnega leta ima ta zaposleni tudi pravico do nadomestila plače, pri čemer je v tem obdobju hkrati oproščen celotne pedagoške obveznosti. Stroške dela osebe, ki nadomešča odsotnega zaposlenega, krije delodajalec.

VIII. ŠTUDENTI

K 106. členu (študenti)

S tem členom se začne VIII. poglavje zakona, ki je v celoti namenjeno študentom. Predmetni člen opredeljuje študenta kot osebo, vpisano v študijski program za pridobitev izobrazbe na podlagi razpisa za vpis. Študent ima status študenta, ki ga pridobi s 1. oktobrom študijskega leta, v katerega se vpisuje, in izkazuje s študentsko izkaznico, ki se izda v digitalni obliki.

K 107. členu (pravice in dolžnosti študentov)

Člen določa temeljne z zakonom zagotovljene pravice študentov, in sicer pravico do vpisa in izobraževanja pod enakimi, z zakonom, statutom in študijskim programom določenimi pogoji, kar pomeni pravico do dokončanja študija pod pogoji, ki so veljali ob vpisu, ob predpostavki rednega napredovanja, pravico, da lahko enkrat v času študija ponavljajo letnik ali po prvem letniku spremenijo študijski program ali njegovo smer, pravico do izobraževanja po več študijskih programih oziroma smereh hkrati, in pravico do napredovanja in dokončanja študija v krajšem času, kot je predvideno s študijskim programom. Podrobnejša ureditev postopkov in pravil pri udejanjanju zgoraj navedenih pravic je prepuščena statutu visokošolskega zavoda (študijski koledar, vpisni postopki, izpitni režim, napredovanje, vključno s pogoji za hitrejšo napredovanje...).

K 108. členu (soupravljanje študentov)

Člen študentom preko njihovih predstavnikov zagotavlja sodelovanje pri upravljanju visokošolskih zavodov.

K 109. členu (organiziranost študentov)

Člen študentom zagotavlja avtonomno pravico do oblikovanja skupnosti študentov, pri čemer se način uresničevanja te pravice določi z zakonom. Krovni predpis, ki ureja položaj, delovanje in dejavnost samoupravne skupnosti študentov Slovenije (Študentska organizacija Slovenije), je Zakon o skupnosti študentov.

K 110. členu (druge pravice in ugodnosti študentov)

Člen opredeljuje oziroma določa pravice študentov, ki izhajajo iz naslova statusa študenta in jih določajo ta zakon oziroma posebni predpisi (pravica do subvencioniranega bivanja, pravica do subvencioniranega prevoza, pravica do subvencionirane prehrane, zdravstveno varstvo...), v kolikor niso v delovnem razmerju ali ne opravljajo samostojne registrirane dejavnosti, niso vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu oziroma niso poslovodne osebe gospodarskih družb ali direktorji zasebnih zavodov. Poleg študentov, državljanov Republike Slovenije, imajo možnost subvencioniranega bivanja tudi državljani držav članic Evropske unije in tuji državljani, ki imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in so sami ali vsaj eden od njihovih staršev ali skrbnikov rezidenti Republike Slovenije za davčne namene.

K 111. členu (študenti s posebnimi potrebami posebnim statusom)

Člen opredeljuje študente s posebnimi potrebami in študente s posebnim statusom ter spričo tovrstnega izkazanega statusa zanje določa posebna upravičenja: ugodnejšo obravnavo v izbirnem postopku v primeru omejitve vpisa, prilagoditev izvajanja študijskih programov in dodatno strokovno pomoč pri študiju, pri čemer lahko napredujejo in dokončajo študij v daljšem času, kot je predvideno s študijskim programom, in pri tem obdržijo druge pravice in ugodnosti študentov po tem zakonu.

K 112. členu (prenehanje statusa študenta)

Člen našteva razloge prenehanja statusa študenta oziroma možnost podaljšanja statusa študenta, ki izkazuje katerega od v tem členu naštetih razlogov. Status študenta tako preneha študentu, ki zaključi študijski program prve oziroma druge stopnje, z iztekom študijskega leta, v katerem je zaključil študij, študentu, ki zaključi študijski program tretje stopnje, če študent ne zaključi študija na študijskem programu prve ali druge stopnje v 12 mesecih po zaključku zadnjega semestra, če študent ne zaključi študija druge stopnje po enovitem magistrskem študijskem programu v 12 mesecih po zaključku zadnjega semestra, če študent ne zaključi študija tretje stopnje v ustreznem, s statutom predpisanem roku, če se med študijem ne vpiše v naslednji letnik oziroma semester, če se izpiše, če je bil izključen. Visokošolski zavod lahko študentu iz upravičenih razlogov status študenta tudi podaljša, vendar največ za eno leto, pri čemer imajo pravico do podaljšanja statusa študenta tudi študentke matere, ki v času študija rodijo, in študenti, ki v času študija postanejo očetje, za eno leto za vsakega rojenega otroka. Predlog zakona vzpostavlja izjemo glede prenehanja statusa študenta za tiste študente, ki se pred zaključkom študijskega leta preprišejo na drug študijski program oziroma študente, ki se ob spremembi študijskega programa ali smeri vpišejo v višji letnik, kot so bili že vpisani na isti stopnji študija.

K 113. členu (sodno varstvo pravic)

Člen študentom posebej zagotavlja pravico do sprožitve upravnega spora zoper dokončne odločitve pristojnih organov visokošolskih zavodov o pridobitvi oziroma izgubi statusa študenta in o drugih zadevah v zvezi s študijem.

IX. FINANCIRANJE

K 114. členu (viri financiranja)

S tem členom se začne posebno IX. poglavje, ki je namenjeno financiranju. Konkretni člen uvodoma opredeli vire financiranja visokošolskih zavodov, saj ti lahko sredstva pridobivajo od ustanovitelja, iz proračuna Republike Slovenije, iz proračuna Evropske unije, šolnin in drugih prispevkov za študij, plačil za blago in storitve, donacij, dediščin in daril ter drugih virov.

K 115. členu (obseg sredstev) in 116. členu (sredstva za financiranje visokega šolstva)

Visokošolske dejavnosti, se pravi študijska in knjižnična dejavnost, podporne dejavnosti (npr. prijavno-informacijske službe, pisarne za študentske domove), nacionalno pomembne naloge in investicije v visokošolske zavode, se bodo na javnih in koncesioniranih visokošolskih zavodih financirale v višini 1,5 % BDP letno. Ta delež vključuje predvsem sredstva, s katerimi razpolaga ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, in sicer iz integralnega proračuna Republike Slovenije in iz proračuna EU. Vanj se vštevajo tudi sredstva, ki jih visokemu šolstvu namenjajo druga ministrstva.

Delež BDP se letno določa na podlagi Pomladanske napovedi Umarja, ki je bila objavljena v letu priprave proračuna RS, in sicer se upošteva napoved višine BDP (tekoče cene) za posamezno leto, za katerega se pripravlja proračun RS.

K 117. členu (sredstva za financiranje javnih univerz)

Financiranje javnih univerz poteka po načelu integralnega financiranja, to je t.i. lump-sum financiranje. Navedeno pomeni, da se univerzi ne določi natančno financiranje po namenih (za stroške dela, za obveznosti delodajalca, za druge prihodke zaposlenih, za materialne stroške ipd.), ampak univerza prejeta sredstva po teh namenih avtonomno razporeja, skladno s svojimi dejavnostmi, organizacijo in strategijami.

K 118. členu (določitev višine proračunskih sredstev), 119. členu (določanje sredstev RSF), 120. členu (določanje sredstev TSF) in 121. členu (spremembe TSF sredstev javne univerze)

Javnim univerzam se študijska dejavnost (to je študij po študijskih programih prve, druge in tretje stopnje) financira iz dveh stebrov – temeljnega in razvojnega. Prvi pomeni zagotavljanje sredstev za osnovno delovanje (to je izvajanje študijskih programov, se pravi za stroške dela, materialne stroške in opremo) univerze, razvojni steber pa je namenjen spodbujanju aktivnosti z vidika doseganja ciljev iz razvojnih dokumentov države (npr. nacionalnega programa visokega šolstva). Sredstva za ta stebra se letno zagotovijo v višini 1 % BDP, in sicer na podlagi pogajanj med univerzo in ministrstvom, pristojnim za visoko šolstvo.

Najprej se v pogajanjih za posamezno javno univerzo določijo sredstva za razvojni steber financiranja (RSF), in sicer v prvem letu pogodbenega obdobja, za vsa leta pogodbenega obdobja. Nominalno se znesek RSF namreč za posamezno univerzo, in posledično tudi skupaj za vse univerze, v pogodbenem obdobju ne spreminja, kar pomeni, da je znesek, določen v prvem letu/za prvo leto, enak tudi v drugem, tretjem, četrtem, petem in šestem letu pogodbenega obdobja. Sredstva za RSF so tekmovalne narave in se šele v pogajanjih natančno določi, za katere naloge bo posamezna univerza dobila koliko sredstev. Za RSF je v prvem letu na razpolago od 10 % do 20 % vseh sredstev za študijsko dejavnost (to je od RSF+TSF oziroma od 1 % BDP).

Preostala sredstva (to je razlika 1% BDP – RSF) so namenjena za temeljni steber financiranja (TSF). Ta se letno povečujejo glede na rast BDP. TSF za posamezno univerzo pa se določi ob upoštevanju razmerij med univerzami v skupnem TSF preteklega leta. Ob upoštevanju 121. člena se lahko univerzi letni TSF spremeni (kar posledično pomeni tudi spremembo razmerij med univerzami v skupnem TSF) – lahko se poveča, če se ji v prvem letu dodajo sredstva za izvajanje določenih nacionalnih nalog, lahko pa se takrat tudi zmanjša, če je bilo na podlagi končnega poročila o izvajanju pogodbe za preteklo pogodbeno obdobje ugotovljeno, da univerza ni dosegla dogovorjenih ciljev in kazalnikov. Poleg tega se lahko univerzi TSF zmanjša v kateremkoli letu, ne samo v prvem, pogodbenega obdobja, če študijske dejavnosti ne izvaja v dogovorjenem obsegu, ji (ali njeni članico) preneha akreditacija ali če ji upade število študentov oziroma diplomantov. Natančneje bosta obseg zmanjšanja TSF in metodologija merjenja upada števila študentov in diplomantov določena v vladnem predpisu iz 153. člena tega zakona.

K 122. členu (določitev sredstev za novo javno univerzo)

V primeru ustanovitve nove javne univerze se le-tej višina financiranja določi v aktu o ustanovitvi. Sredstva za njeno delovanje se ne zagotavljajo iz 1% BDP po 118. členu zakona, ampak so to dodatna sredstva za študijsko dejavnost. Financiranje na tak način poteka do takrat, ko se za že ustanovljene javne univerze prične novo šestletno pogodbeno obdobje – vanj nato vstopi tudi novo-ustanovljena univerza; s tem novim obdobjem se 1% BDP razdeli med vse univerze po novem razmerju med univerzami.

Če javna univerza nastane s spojitvijo javnih in koncesioniranih visokošolskih zavodov, se ji sredstva določijo ob upoštevanju že dodeljenih sredstev za te koncesionirane študijske programe in javne zavode, pa tudi predvidenega števila študentov, zaposlenih in investicijskih potreb.

K 123. členu (pogodba o financiranju TSF in RSF)

Pogodba o financiranju študijske dejavnosti se z univerzami za 6 let sklene na podlagi pogajanj. V pogajanjih se za 6 let dogovorijo strateški in dolgoročni cilji, študijska področja in število razpisanih vpisnih mest ter razvojni cilji univerze. Pred pogajanja, ki za naslednje pogodbeno obdobje potekajo v šestem letu pogodbenega obdobja, mora ministrstvo univerzam posredovati usmeritve za pogajanja, iz katerih je razvidno, katerim strateškim in razvojnim ciljem države je treba slediti, in okvirna razdelitev sredstev. Univerza predlog cilje, ukrepov in kazalnikov posreduje do konca februarja šestega leta pogodbenega obdobja, pogajanja pa morajo biti zaključena do konca decembra tega leta.

Izvajanje pogodbe se preverja z vmesnim poročilom, ki ga univerza ministrstvu pošlje do konca maja tretjega leta pogodbenega obdobja (to je poročilo o izvajanju prvih dveh let pogodbenega obdobja). Na podlagi tega poročila lahko univerza predlaga spremembo sestavin pogodbe (se pravi ciljev, kazalnikov, ukrepov), uskladitev česar je zopet predmet pogajanj.

Končno poročilo o izvajanju pogodbe pa univerza ministrstvu pošlje do konca oktobra petega leta pogodbenega obdobja. To poročilo vsebuje opravljene aktivnosti do vključno 30. junija petega leta ter napoved aktivnosti od 1. julija petega leta do konca decembra šestega leta pogodbenega obdobja.

K 124. členu (interesne dejavnosti študentov)

Javnim in koncesioniranim visokošolskim zavodom pripadajo tudi sredstva za interesne dejavnosti študentov. Določijo se ob upoštevanju razpoložljivih proračunskih sredstev, med zavode pa se razdelijo glede na število vpisanih študentov.

K 125. členu (investicije, investicijsko vzdrževanje in oprema)

Sredstva za investicije se javnim univerzam dodelijo v skupni višini 0,2% BDP, in sicer po pogajanjih z ministrstvom, s posebno 6-letno pogodbo. V ta delež so vštete tudi investicije za Centralno tehniško knjižnico Univerze v Ljubljani. Univerza ministrstvu predlog investicijskih projektov, kar vključuje tudi investicijsko vzdrževanje in opremo, posreduje do konca februarja šestega leta pogodbenega obdobja za prihodnje pogodbeno obdobje.

K 126. členu (določitev sredstev za knjižnično dejavnost)

Javnim univerzam pripadajo tudi sredstva za dejavnost visokošolske knjižnice, in sicer v skupni višini 0,07% BDP. V ta delež so sicer všteta tudi sredstva za dejavnost Centralne tehniške knjižnice Univerze v Ljubljani (kot izhaja iz tretjega odstavka 129. člena). Ta sredstva vključujejo sredstva za stroške plač, materiala in storitev.

K 127. členu (pravila javne univerze)

Člen zavezuje javno univerzo k razporejanju sredstev, ki jih ta prejme za svoje delovanje v skladu s 117. členom v skladu s pravili, ki jih sprejme njen pristojni organ. Javna univerza mora s sprejetimi pravili pisno seznaniti ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, v osmih dneh po njihovem sprejetju ter jih objaviti na svoji spletni strani.

K 128. členu (letni program dela in letno poročilo)

Člen opredeljuje letno poročilo o izvajanju pogodbe o financiranju kot sestavni del rednega letnega poročila, ki ga morajo javne univerze skladno z vsakokratnim zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, posredovati ministrstvu, pristojnemu za visoko šolstvo, v soglasje.

K 129. členu (določitev sredstev)

Člen v sklopu 3. podpoglavja *Centralna tehniška knjižnica Univerze v Ljubljani* (CTK), določa sredstva za stroške, delo in investicije CTK, ki se določijo s posebno pogodbo ob upoštevanju letnega programa dela CTK.

K 130. členu (dodelitev sredstev za nacionalno pomembne naloge)

Člen opredeljuje nacionalno pomembne naloge ter določa sklenitev posebne pogodbe za njihovo financiranje.

K 131. členu (subvencioniranje bivanja študentov)

Člen ureja bivanje študentov, ki ga subvencionira Republika Slovenija, v javnih in zasebnih zavodih, drugih pravnih osebah, registriranih za dejavnost študentskih domov, prek njih pa tudi pri zasebnikih, lastnikih sob. Člen določa pogoje za pridobitev pravice do subvencioniranega bivanja, pri čemer slednjo ob izpolnjevanju s tem členom določenih predpostavk zagotavlja tudi tujim študentom. Člen posebej uredi tudi postopek vročanja oziroma komunikacije med študentom in pisarno za študentske domove (eVŠ).

K 132. členu (javni razpis za subvencionirano bivanje)

Člen opredeljuje postopek javnega razpisa za subvencionirano bivanje, ki ga pisarna za študentske domove objavi vsako leto do 1. junija z odprtim rokom za vložitev vloge (do objave naslednjega javnega razpisa), ter določa njegovo vsebino. Kot novost zakon v tem delu prinaša možnost vložitve tožbe v upravnem sporu zoper odločbo, s katero je odločeno o pravici do subvencioniranega bivanja, kar pomeni, da torej ni več možno vložiti pritožbe.

K 133. členu (visokošolski skladi)

Člen visokošolskim zavodom dopušča ustanavljanje skladov za upravljanje s sredstvi, ki jih vodijo upravni odbori. Podrobnejša ureditev in delovanje skladov je prepuščena statutu sklada ali visokošolskega zavoda.

K 134. členu (šolnina in drugi prispevki)

Člen ureja plačilo šolnine in drugih prispevkov za študij po študijskih programih z javno veljavnostjo oziroma določa pogoje, kdaj se ti lahko in kdaj se ne smejo zaračunati študentu. Visokošolski zavod lahko študenta tudi oprosti plačila šolnine. Šolnina in drugi prispevki za študij so prihodek visokošolskega zavoda.

K 135. členu (dodelitev koncesije)

Člen je prvi v nizu členov v sklopu 8. podpoglavja *Koncesije v visokem šolstvu*, pri čemer citirani člen opredeljuje pogoje za dodelitev koncesije (kadar je zanjo izkazana potreba in kadar se izobraževalna dejavnost v okviru javne službe ne izvaja ali se ne izvaja v ustreznem obsegu, pri čemer se potreba izkazuje na podlagi predhodno izvedenih pogajanj za financiranje javnih univerz). Koncesija se dodeli z odločbo vlade RS na podlagi poprej izvedenega javnega razpisa zasebni univerzi in samostojnemu visokošolskemu zavodu.

K 136. členu (obdobje dodelitve koncesije)

Člen določa, da se koncesija s pogodbo dodeli za obdobje šestih vpisnih generacij, pri čemer se za obdobje ene vpisne generacije šteje čas trajanja študijskega programa, podaljšane za dve leti. Kot izjemo podaljšanja tega obdobja zakon predvideva podaljšanja statusa študenta, kot jih predvideva zakon v drugih določbah (ob upoštevanju rednega napredovanja).

K 137. členu (koncedent)

Člen kot koncedenta opredeli vlado RS, pri čemer koncesijsko pogodbo v vlogi koncedenta sklene minister, pristojen za visoko šolstvo. Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, tudi izvaja vsa pripravljalna dejanja in postopek dodelitve koncesije.

K 138. členu (javni razpis)

Člen določa, da se javni razpis za dodelitev koncesije objavi v Uradnem listu RS, in določa njegove obvezne sestavine. Kot sestavni del javnega razpisa ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, na svoji spletni strani objavi tudi razpisno dokumentacijo.

K 139. členu (pogoji, ki jih mora izpolnjevati visokošolski zavod)

Člen določa osnovne pogoje, ki jih mora izpolnjevati zasebna univerza in samostojni visokošolski zavod za dodelitev koncesije (vpisan v eVŠ, ves čas trajanja koncesije mora izpolnjevati kadrovske, tehnične in druge pogoje, kot jih določa ta zakon).

K 140. členu (merila za izbiro koncesionarja)

Člen določa merila, ki jih se upoštevajo za izbiro koncesionarja.

K 141. členu (pravila postopka izbire koncesionarja)

Člen glede pravil postopka napotuje na smiselno uporabo predpisa, ki ureja sofinanciranje iz javnih sredstev, in Zakona o splošnem upravnem postopku.

K 142. členu (vsebina koncesijske pogodbe)

Člen določa bistvene sestavine koncesijske pogodbe.

K 143. členu (sklenitev koncesijske pogodbe)

Koncesionar je k sklenitvi koncesijske pogodbe pozvan po dokončnosti odločbe o dodelitvi koncesije. Če koncesionar pogodbe ne sklene in pri tem ne izkazuje nobenih za to upravičenih razlogov, koncedentu odgovarja za škodo, nastalo iz tega naslova. Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, lahko na podlagi odločbe Vlade Republike Slovenije v tem primeru sklene pogodbo s prvim naslednjim prijaviteljem, ki izpolnjuje vse razpisne pogoje.

K 144. členu (prenehanje koncesijskega razmerja), 145. členu (prenehanje koncesijske pogodbe) in 146. členu (odvzem koncesije)

Razmerje med koncedentom in koncesionarjem lahko preneha bodisi s prenehanjem koncesijske pogodbe bodisi z odvzemom koncesije (144. člen), pri čemer koncesijska pogodba preneha s potekom časa, za katerega je bila sklenjena, z odpovedjo, z razdrtjem, s potekom akreditacije visokošolskega zavoda ali z odvzemom akreditacije koncesioniranemu študijskemu programu, lahko pa tudi s stečajem

ali likvidacijo koncesionarja (145. člen). Odvzem koncesije pomeni, da koncedent koncesionarju z odločbo odvzame koncesijo, kadar ta ne začne z izvajanjem koncesionirane dejavnosti v za to določenem roku, če ne izpolnjuje več pogojev za izvajanje koncesionirane dejavnosti, če krši pogoje, določene za izvajanje koncesionirane dejavnosti, če finančno oškoduje koncedenta ali študente, če ne zagotavlja študentom zagotovljen obseg in kakovost koncesionirane dejavnosti oziroma od njih neupravičeno zahteva doplačila ali plačila, ki niso predpisana, oziroma jim omogoča pridobitev pravice mimo predpisov ali kadar do njih niso upravičeni, če ne dopusti nadzora ali ne ravna v skladu z ugotovitvami nadzora, če ne izvaja koncesijske pogodbe oziroma ne ravna v skladu z njenimi določili (146. člen).

K 147. členu (postopek odvzema koncesije)

Člen zavezuje ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, da v primeru ugotovljenih kršitev še pred samim odvzemom koncesije koncesionarja najprej pisno opozori na kršitve in mu določi rok za njihovo odpravo. Šele če naložen rok poteče brezuspešno, ministrstvo iz prejšnjega stavka po uradni dolžnosti uvede postopek izdaje odločbe o odvzemu koncesije, ki jo izda Vlada Republike Slovenije. Če ima kršitev znake kaznivega dejanja, predhodno opozorilo ni potrebno. Zoper odločbo o odvzemu koncesije je kot pravno sredstvo dovoljena tožba v upravnem sporu.

K 148. členu (pravne posledice odvzema koncesije)

Z odvzemom koncesije prenehata tako koncesijsko razmerje kot koncesijska pogodba – v primeru slednje sicer vendarle ostanejo v veljavi tista pogodbeno določila, ki se uporabljajo tudi po prenehanju koncesijskega razmerja.

K 149. členu (ničnost koncesijske pogodbe)

Člen določa, kdaj je koncesijska pogodba nična, na kar mora koncedent paziti po uradni dolžnosti.

K 150. členu (višja sila)

Člen zavezuje koncesionarja k izvajanju koncesionirane dejavnosti tudi v primeru nastopa višje sile (nepredvidljive okoliščine), pri čemer ima koncesionar v teh primerih pravico zahtevati povračilo upravičenih stroškov.

K 151. členu (odgovornost za škodo)

Koncesionar odgovarja za škodo, ki jo pri izvajanju koncesionirane dejavnosti povzročijo pri njem zaposlene osebe ali pogodbeni izvajalci študijske dejavnosti študentom ali drugim osebam.

K 152. členu (določitev sredstev za izvajanje koncesije)

Člen opredeljuje merila in postopek izračuna sredstev za novo dodeljeno koncesijo, pri čemer se sredstva določijo ob upoštevanju števila razpisanih mest za vpis v prvi letnik in števila vpisanih študentov brez absolventov in ponavljalcev po posameznem koncesioniranem študijskem programu v posameznem študijskem letu. V prvem letu izvajanja koncesioniranega študijskega programa se letna sredstva izračunajo tako, da se število razpisanih mest prihodnjega študijskega leta pomnoži z vrednostjo sredstev na študenta in sorazmerno preračuna na dva meseca delovanja v tem koledarskem letu, v drugem in vsakem naslednjem letu pa se upošteva število razpisanih mest prihodnjega študijskega leta in število vpisanih študentov na dan 30. oktobra preteklega koledarskega leta, pomnoženih z vrednostjo sredstev na študenta, in sorazmerno preračunano na število mesecev posameznega študijskega leta. Pri tem se upošteva, da vsi vpisani študenti napredujejo v višji letnik. Vrednost sredstev na študenta se določi s predpisom iz 153. člena tega zakona ob upoštevanju študijskega področja koncesioniranega študijskega programa po KLASIUS. Visokošolskim zavodom se v obsegu koncesioniranih študijskih programov dodeljujejo tudi sredstva za interesne dejavnosti študentov.

K 153. členu (posebni predpis)

Financiranje visokega šolstva se celostno uredi v uredbi vlade RS.

X. NADZOR

K 154. členu (nadzor)

Člen sodi v X. poglavje zakona *Nadzor* in jasneje razmeji pristojnosti glede izvrševanja nadzora nad izvajanjem visokošolske dejavnosti med ministrstvom, pristojnim za visoko šolstvo, ter NAKVIS in preko samoevalvacije samih visokošolskih zavodov.

K XI. EVIDENCE IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

V predmetno poglavje sodijo člani od 155. do vključno 170. člena, pri čemer **155. člen (evidence z osebnimi podatki študentov in vpisanih na študijske programe za izpopolnjevanje in krajša izobraževanja in usposabljanja za pridobitev mikrodokazila, ki jih obdelujejo visokošolski zavodi)** opredeljuje evidence z določitvijo nabora osebnih podatkov študentov in vpisanih na študijske programe za izpopolnjevanje in mikrodokazila, ki jih vodijo visokošolski zavodi, **156. člen (evidence z osebnimi podatki izvajalcev visokošolske dejavnosti, ki jih obdelujejo visokošolski zavodi)** opredeljuje evidence z osebnimi podatki izvajalcev visokošolske dejavnosti, ki jih obdelujejo visokošolski zavodi, **157. člen (evidenca z osebnimi podatki, ki se vodi za potrebe subvencioniranega bivanja študentov)** opredeljuje evidence osebnih podatkov, ki jih za potrebe vodenja postopkov subvencioniranega bivanja študentov vodijo visokošolski zavodi in študentski domovi, **158. člen (evidenčni in analitski informacijski sistem visokega šolstva v Republiki Sloveniji)** opredeli evidenčni in analitski informacijski sistem visokega šolstva v Republiki Sloveniji (eVŠ), **159. člen (eVŠ evidenca visokošolskih zavodov)** določa nabor podatkov, ki se v eVŠ evidenci vodijo o akreditiranih visokošolskih zavodih, **160. člen (eVŠ evidenca študijskih programov ter krajših izobraževanj in usposabljanj za pridobitev mikrodokazila)** opredeljuje eVŠ evidenco študijskih programov in mikrodokazil, **161. člen (eVŠ evidenca študentov in diplomantov ter podeljenih mikrodokazil)** določa nabor podatkov, ki se vodijo v eVŠ evidenci študentov in diplomantov ter udeležencev mikrodokazil, **162. člen (eVŠ evidenca prijavljenih za vpis)** določa podatke eVŠ evidence prijavljenih za vpis v visokošolske študijske programe, **163. člen (eVŠ evidenca prijavljenih za subvencionirano bivanje študentov)** določa podatke eVŠ evidence prijavljenih za subvencionirano bivanje študentov, **164. člen (eVŠ evidenca izvajalcev visokošolske dejavnosti)** določa podatke eVŠ evidence izvajalcev visokošolske dejavnosti, **165. člen (eVŠ evidenca priznanih izobrazb)** določa podatke eVŠ evidence priznanih izobrazb, ki se vodijo za potrebe priznavanja izobraževanja, ki ga izvajajo visokošolski zavodi, skladno z zakonom, ki ureja vrednotenje in priznavanje izobraževanja, **166. člen (zagotavljanje podatkov za eVŠ)** ureja subjekte, od katerih oz. katerih evidenc ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobiva podatke za eVŠ evidenco oziroma podatke, ki jih vnašajo prijavitelji sami (razpis za vpis, subvencionirano bivanje), ter povezovanje eVŠ in evidenc, ki jih vodijo drugi organi, **167. člen (zbiranje podatkov)** ureja zbiranje podatkov, **168. člen (shranjevanje podatkov)** ureja shranjevanje podatkov evidenc iz zakona, **169. člen (uporaba evidenc eVŠ in dostop do njih)** ureja uporabo evidenc eVŠ in dostop do njih in **170. člen (dokumentacija)** ureja dokumentacijo, na podlagi katere so bili zbrani osebni podatki za eVŠ evidenco.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

K 171. členu (uskladitev aktov o ustanovitvi)

Člen določa uskladitev aktov o ustanovitvi, sprejetih na podlagi Zakona o visokem šolstvu, ki se z uveljavitvijo novega zakona v celoti razveljavljajo.

K 172. členu (prenehanje veljavnosti dosedanjega zakona, podzakonskih predpisov in splošnih aktov Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu ter podaljšanje uporabe podzakonskih predpisov in splošnih aktov Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu)

Člen določa razveljavitev veljavnega Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23), ki pa se še uporablja do uveljavitve tega zakona, razen če ta zakon ne določa drugače. Zaradi razveljavitve obstoječega zakona prenehajo veljati tudi vsi na njegovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi, ki se prav tako še uporabljajo do začetka uporabe novih podzakonskih predpisov.

K 173. členu (eVŠ evidenca zasebnih visokošolskih učiteljev)

Predlog zakona črta institut zasebnega visokošolskega učitelja, vendar pa z vidika varstva dokumentarnega in arhivskega gradiva trajno ohranja v veljavi eVŠ evidenco zasebnih visokošolskih učiteljev.

K 174. členu (sprejem podzakonskih aktov)

Člen ureja sprejem uredbe Vlade Republike Slovenije, s katero bo podrobneje urejeno financiranje visokega šolstva, in sprejem preostalih podzakonskih predpisov na podlagi zakona.

K 175. členu (uskladitev predpisov)

S tem zakonom bo treba uskladiti Zakon o strokovnih, znanstvenih in umetniških naslovih (Uradni list RS, št. 100/22 in 16/23). Z uveljavitvijo plačila sejin članom upravnih odborov javnih univerz je prav tako potrebna uskladitev Uredbe o sejinah in povračilih stroškov v javnih skladih, javnih agencijah, javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih (Uradni list RS, št. 16/09, 107/10, 66/12, 51/13 in 6/15).

K 176. členu (merila za regulirane poklice)

Člen določa rok za sprejem meril za regulirane poklice, kot jim jih nalaga četrti odstavek 39. člena tega zakona.

K 177. členu (dokončanje postopkov Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu in sprejem splošnih aktov)

Člen ureja dokončanje akreditacijskih in evalvacijskih postopkov, začeti še pred uveljavitvijo tega zakona, ter vlaganje novih vlog.

K 178. členu (višje šole)

Člen določa, da se do vzpostavitve ustreznih pravnih podlag po Zakonu o višjem strokovnem izobraževanju (Uradni list RS, št. 86/04, 100/13, 54/22 – ZUPŠ-1 in 102/23) postopki evalvacij višjih strokovnih šol zaključijo skladno z določbami Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in meril Nacionalne agencije republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu za akreditacijo in zunanjo evalvacijo visokošolskih zavodov in študijskih programov, veljavnih ob uveljavitvi tega zakona.

K 179. členu (pripojitev javnih zavodov)

Skladno s predlogom tega zakona bo Republika Slovenija ustanavljala le še javne univerze in študentske domove kot članice javnih univerz, zato je obstoječa javna samostojna visokošolska zavoda Fakulteto za informacijske študije v Novem mestu, Ljubljanska cesta 31a, 8000 Novo mesto, in Visoko šolo za upravljanje podeželja Grm Novo mesto, Sevno 13, 8000 Novo mesto, ter samostojni javni zavod Študentski dom Ljubljana, Svetčeva ulica 9, 1000 Ljubljana, kot njene članice v štiriindvajsetih mesecih treba pripojiti javni univerzi. Člen v nadaljnjih določbah ureja tudi vmesno obdobje financiranja omenjenih javnih zavodov.

K 180. členu (prenehanje mandata)

Zaradi razveljavitve obstoječega zakona preneha veljati mandat Sveta za visoko šolstvo, ki se konstituira na novo najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

K 181. členu (prenehanje statusa zasebnega visokošolskega učitelja)

Predlog zakona ukinja institut zasebnega visokošolskega učitelja zato je s prehodno določbo treba urediti način oziroma postopek prenehanja takšnega statusa.

K 182. členu (izobrazbeni pogoji za strokovne sodelavce pri pedagoškem procesu)

Predlog zakona za strokovne sodelavce pri pedagoškem procesu predpisuje izobrazbo, pridobljeno najmanj po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje. Ker ob uveljavitvi tega zakona večina strokovnih delavcev pri pedagoškem procesu tega izobrazbenega pogoja ne izpolnjuje, je s prehodnim režimom treba zaščititi njihov položaj oziroma pridobljene pravice iz naslova sklenjenih delovnih razmerij.

K 183. členu (poročanje o napredku)

Visokošolski zavodi, pri katerih se je postopek akreditacije ali podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda oziroma akreditacije študijskega programa zaključil po določbah Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in ob uveljavitvi tega zakona še niso poročali o napredku, predložijo poročilo o napredku v skladu z 90. členom tega zakona najkasneje v roku dveh let od dokončnosti odločbe o akreditaciji ali podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda oziroma akreditacije študijskega programa, oziroma v treh letih od dokončnosti odločbe o akreditaciji študijskega programa mednarodne zveze univerz

K 184. členu (financiranje)

Zakon bo začel veljati na začetku novega pogodbenega obdobja 2025 – 2028, ko so bila zanj z javnimi visokošolskimi zavodi izvedena že pogajanja in sklenjene nove pogodbe. Da bo zagotovljena transparentnost financiranja, nemoteno delovanje zavodov in da se postopki (ponovitev pogajanj itd.) ne bodo podvajali, je s prehodno določbo določeno, da se prvo 6-letno pogodbeno obdobje prične, ko se tekoče neha, to je z letom 2029. Navedeno pomeni, da se do vključno leta 2028 sredstva javnim in koncesioniranim visokošolskim zavodom za vse njihove dejavnosti, to je študijsko, knjižnično, investicijsko in ostale, zagotavljajo skladno z Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) in na njegovi podlagi sprejetimi predpisi. Posledično se tudi % BDP za študijsko dejavnost zasleduje šele od leta 2026, vendar skladno s četrtrim odstavkom tega člena postopoma, v višini 0,08% BDP letno.

Izjemo od navedenega predstavlja financiranje nacionalno pomembnih nalog, ki se skladno s 130. členom izvaja od uveljavitve tega zakona. Določba tretjega odstavka zato določa, da se pogodbe za financiranje nacionalno pomembnih nalog, sklenjene na podlagi strateškega dokumenta Vlade RS ali ministrstva za visoko šolstvo, izvajajo do izteka pogodbe oziroma strategije.

K 185. členu (prenehanje koncesij)

Člen ureja prenehanje na podlagi Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 57/21 – odl. US, 54/22 – ZUPŠ-1, 100/22 – ZSZUN in 102/23) podeljenih koncesij ter hkrati določi, da ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, prvič presoja obstoj potreb za dodelitev (novih) koncesij po izvedenih pogajanjih za sklenitev prvih šestletnih pogodb za financiranje javnih univerz.

K 186. členu (zaračunavanje šolnine in prispevkov)

S členom se zamakne začetek uporabe 134. člena tega zakona, ki ureja zaračunavanje šolnine in drugih prispevkov, v študijsko leto 2025/2026.

K 187. členu (vpisni pogoji)

Prehodna določba ureja oziroma ohranja ureditev vpisnih pogojev v študijske programe po tem zakonu za diplomante dosedanjih študijskih programov.

Pogoje za vpis v študijske programe prve stopnje okvirno določa ta zakon (to sta splošna oziroma poklicna matura), natančneje pa visokošolski zavodi s študijskim programom. V slednjih je tako na primer določeno, da zaključni izpit, opravljen po ustreznem 4-letnem srednješolskem programu do 1. 6. 1995, ustreza splošni maturi. Dokazila o izpolnjevanju vpisnih pogojev nato presoja visokošolska prijavnoinformacijska služba (za javne in koncesionirane visokošolske zavode) oziroma visokošolski zavodi sami. Presojati je tako posebej treba tudi npr. diplome o končanem 4-letnem srednješolskem programu od šolskega leta 1981/82 do 1985/86, ki so jih kandidati končali do 31. avgusta 1991 oziroma 31. avgusta 1992, pa tudi spričevalo o zaključnem izpitu - poskusni maturi iz leta 1994.

K 188. členu (začetek veljavnosti)

Člen določa petnajstdnevni rok za začetek veljavnosti zakona od dneva objave v Uradnem listu RS.